

مكتبة مصرية

كتاب

الإيضاح عن حصل مذاق الحج

كتاب

بمشهد العلامة عبد الرحمن العسافى

كتاب

برائحة شبابى سعى بالحسنى

مكتبة مصرية

مكتبة

2267
· 111
· 348

2267.111.348
al-Baghdadi
al-Idah 'an usul sina'at
al-massah

PRINCETON UNIVERSITY LIBRARY

32101 013774698

این کتاب در تاریخ ۱۸ بهمن ۱۳۹۷ در دفتر

مخصوصیت گذاری شده باشی باشد و معتبر است

پرمان

شاہنشاہ آریا مهر

بیان فریبکت ایران

میاست افغانی

علیحضرت فتح پهلوی شهبانوی ایران

نیامدی است

والا حضرت شاهزاده اشرف پهلوی

بنیاد فرهنگ ایران که بفرمان همایون شاهنشاه آریامهر برای خدمت به زبان فارسی و حفظ و صیانت میراث گنجایی فرهنگ این سرزمین تأسیس یافته طبع و نشر کتابخانه اسلامی دانشمندان پیش از ایران را از جمله وظایف خود قرار داده است.

در تاریخ پراخمار کشور کهنسال ماقمی که تشریفات شده کوشش ای علمی دانشمندان این سرزمین و خدماتی است که ایران پیش از این بسط دانش جهان کرد اند آنچه از آنها این بزرگان به زبان عربی نوشته شده است اکنون مورد استفاده هم ایرانیان نیست و کتابهای فراوانی که به زبان فارسی تالیف یا ترجمه کرده اند نیز غالباً هموز بچاپ نرسیده و نخواهی محدودی که از هر کیم دکتابخانه‌ای ایران یا کشورهای دیگر جهان مانده است از درس سر دانش پژوهان دور است.

بر این بسب شاید در ذهن بعضی کسان این بُهم حاصل شده باشد که ایرانیان در زمانهای پیشین تحابه ادبیات و هنر و امور ذوقی می‌پرداخته و به دانش بعضی خاص توجه شایانی نداشته اند.

طبع و تصحیح و نشر کتابهای علمی قدیم هم برای روشن کردن تاریخ علم در ایران و جهان لازم و سواده است و هم این کتب ارزشمندی بیان مطالب علمی و اصطلاحاتی که در آنها به کار رفته است مورد استفاده دانشمندان فارسی زبان خواهد بود.

در این سلسله نشر کتابهایی که به زبان فارسی تالیف شده است مقدم داشتمی شود اما بعضی از تبارهای دانشمندان ایران به زبان عربی نوشته اند و مطالب آنها به فارسی در نیامده است بنابراین ترجیح و منتشر خواهد شد.

فرستی از اصطلاحات علمی که در هر کتاب به کار رفته است تدوین و آنرا افزوده می‌شود و همچنان مطالبی با آنچه در فارسی امروز متدال است متفاوت باشد اصطلاح جدید و مقابله آن ثبت خواهد شد.

ایند است که این خدمت فرهنگی مورد استفاده دانش پژوهان واقع شود.
پروفسور دیرکل غادری

al-Baghdaði , Abd al-Dâhir ibn Tâhir

علم دایران «۸»

al-Ídâh 'an 'usûl sinâ'at al-massâh

كتاب

الإصلاح عن أصول صناعة المساح

تأليف

أبو منصور عبد القاهر بن طاھر بن محمد بن عبد الله تيمي

ترجمة

ابوالقصوح محب الدين اسعد بن محمود اصفهاني

آثارات بنیاد فرهنگ ایران
«۵۱»

(RECAP)

2267
· 111
· 348

با مساعدت مالی سازمان برنامه
۱۰۰۰ نسخه در بهمن ماه ۱۳۴۷ در چاپخانه خانه چاپ
چاپ شد

الابضاح وترجمة فارسی آن

سال گذشته در حین فهرست کردن کتب ریاضی آستان قدس به نسخه نفیس ششصد و شصت ساله‌ای در علم مساحت برخوردم که از جمله کتب وقی مرحوم میرزا رضا خان نایینی و موسوم بود به الابضاح عن اصول صناعة المساح و در اتیکت کتابخانه مرحوم نایینی نوشته شده بود : ابضاح به عربی و ترجمة فارسی ، مصنف عبدالقدیر بن طاهر البغدادی (کذا) مترجم ابوالفتوح « و در ذیل اتیکت نایینی مالک قبلی به خط نستعلیق تحریری و طرز چلپا نوشته بود : در علم مساحت به عربی هشتاد و پنج صفحه است و قسمت دیگر به فارسی هفتاد و هفت صفحه است ، نصر الله کسری ».

ازین دو عبارت معلوم شد که نسخه ضمیمه‌یی داشته است که ترجمة فارسی آن بوده و در کتابخانه مانند سایر مجموعه‌ها تجزیه شده است ، لذا در صدد یافتن ترجمة مزبور برآمده مجموع کتابهای ریاضی فهرست نشده را از نظر گذراندم تا بالآخره نسخه‌ای به همان قطع و با همان خط و کاغذ بدست آوردم که به نام « ترجمة رساله در علم مساحت » ثبت شده و تعداد اوراق آن با یادداشت سابق الذکر برابر بود .

متن عربی نامی از مصنف نداشت، ولی در دیباچه نسخه فارسی از مترجم و مصنف به عبارت ذیل نام برده شده بود :

« اما بعد این کتابیست در علم مساحت که امام الكبير العالم حجۃ الاسلام ابوالفتوح اسعد بن ابی الفضائل بن خلف العجلی رحمۃ الله علیہ نقل کرده است به فارسی از تصنیف الامام الكبير ابی منصور عبدالقاہر بن طاہر البغدادی التمیمی رحمۃ الله علیہ ».»

در آغاز متن عربی پس از حمد باری و نعمت نبی آمده است که « و بعد فهذا مختصر یشتمل على ما يحتاج اليه في احكام الدين واعمال الدوافین من علم المساحة والعمل بها يقرب من فهم من يرغب في علمها و عملها دون الكشف عن علل اشكالها و بر اهينها و استعنت بالله جل ثناؤه في تيسير ما عزمت عليه من ذلك و سميته الايضاح عن اصول صناعة المساح و ابتدأت بشرح الالفاظ و الانساب المستعملة فيما بين ادل هذه الصناعة و ذكر الاذرع و الابواب والمحبال و غيرها مما لا يغني عنها من ذلك ».»

ولی در ترجمه فارسی این مقدمات که مشتمل است بر شرح الالفاظ و اصطلاحات ارباب فن و تعریف: نقطه، خط، زاویه، بسط، مجسم و مانند اینها ، نیامده ، و پس از ذکر نام مصنف بلا فاصله سخن از تعریف ذراع به میان آمده است ، همچنین در پاره‌ای از موارد دیده شد که مترجم به کاهش و افزایش متن پرداخته و به سلیقه خود تصرفاتی در آن کرده است .

چیزی ازین پیش آمد نگذشته بود که دوست دانشمندم آقای دکتر علی فاضل سفری به مشهد آمده و از بنده سراغ متون کهنه فارسی که در کتابخانه آستان قدس موجودست گرفتند ، و نگارنده به اطلاع ایشان رسانید که نسخه‌ای از کتاب الايضاح با ترجمه فارسی آن که نثر قرن ششم هجری و مشحون از لغات علمی و اصطلاحات فنی مساحی است در کتابخانه موجود و تحریر سال هفتصد و بیست و هشت

هجری است ، ایشان سوادی از یادداشت بنده برداشته در بازگشت به تهران به نظر استاد دانشمند جناب آقای دکتر برویز نائل خانلری دبیر کل و مدیر عامل بنیاد فرهنگ ایران رسانیدند ، و معظم له بلافصله دستور عکس برداری از هردو نسخه را داده و بنده را مأمور به نگارش گزارشی شامل احوال و آثار مصنف و مترجم با ذکر مشخصات هر نسخه و استخراج لغات و اصطلاحات و سایر نکات فرمودند که اینک از نظر خوانندگان می‌گذرد :

الايضاح عن اصول صناعة المصاح

آغاز : «الحمد لله الجليل على آلاتِهِ الْجَزِيلُ»

انجام : «و يقسم المبلغ على فما كان فهو المطلوب ، والله اعلم بالصواب »

خط نسخ ، کاتب علی بن خلیل تاجر ، تاریخ تحریر ۷۲۸ هجری ، کاغذ حنایی اصفهانی آهارمهره ، عناوین و اشکال به شنگرف ، جلد تیماج سبز ، هر صفحه ۱۷ سطر ، اندازه مسطر $12/5 \times 6$ سانتیمتر ، ۴۳ برگ به قطع $18 \times 9/8$ سانتیمتر ، وقفی مرحوم میرزا رضاخان نایینی در مرداد ماه ۱۳۱۱ ، شماره ثبت (۵۴۲۹) .

ترجمة مصنف

ابو منصور بغدادی عبدالقاهر بن طاهر بن محمد بن عبدالله تمیمی ، از مشاهیر ادب و فقهاء شافعیه و مولده و منشائش بغداد است ، وی با پدر خود به نیشابور سفر کرد و در آن شهر مسکن گزید ، نیشابوریان از آمدنش خوش وقت شدند و مقدمش را گرامی داشتند . او مالی فراوان داشت و همه را صرف طلاب علوم کرد . و از دانش خود مالی نیندوخت ، در نیشابور فقه را نزد ابواسحق اسفراینی^۱ بیاموخت ، و پس از مرگ

۱ - ابواسحق اسفراینی - ابراهیم بن محمد بن ابراهیم بن مهران ملقب به رکن الدین فقیه شافعی متکلم اصولی صاحب کتاب جامع الحلى ، وفات او به نیشابور به سال ۴۱۸ بوده و جسد او را به اسفراین نقل کردند .

استاد خویش به جای وی در مسجد عقیل^۱ به تدریس و املا بنشست ، و ناصر مروزی و زینالاسلام قشیری از ائمه وقت نزد او تلمذ کردند . وی در هفده فن خصوصاً علم حساب سرآمد اقران خویش بود و در چندین علم تصنیف کرد ، که معروفتر از همه کتاب التکمله است ، و نظامی عروضی سمرقندی در صدر مقاله سوم از چهار مقاله در تعریف حساب آورده است که : «مشتمل است اصول او را کتاب ارثماطیقی و فروع او را تکملاً ابو منصور بغدادی» و کسیکه علم حساب میخواند حتماً کتاب تکمله را از نظر میگذرانید .

ابو منصور در هجوم ترکان سلجوقی به خراسان و دست اندازی ایشان بر نیشابور به سال ۴۲۹ هجری به اسفراین هجرت کرد ، و در همان سال بدانجا درگذشت و در جوار قبر استاد خویش مدفون گردید ، اوراست : ابطال القول بالتوسد ، بلوغالمدى من اصولالهمدى ، تأویل مشابه الاخبار ، التحصیل فی الاصول ، تفسیر القرآن ، تفضیل الفقیر الصابر علی الغنی الشاکر ، تکملة فی علم الحساب ، شرح حدیث افترق امتی علی احدی و سبعین فرقة ، شرح مفتاح ابن القاص ، فرائض ، الفرق بین الفرق ، فضایح الکرامیه ، فضایح المعتزله ، الفضایا فی الدور و الوضایا ، کتاب الایمان و اصوله ، کتاب الصفات ، الکلام فی الوعید ، الفاخر فی الاولی و الاخر ، مشارق النور و مدارک السرور فی الکلام ، معيار النظر ، الملل و التحل ، مناقب الامام الشافعی ، ناسخ القرآن و منسوخه ، نفی خلق القرآن ، احکام الوطء النام اربع مجلدات ، کتاب العماد فی مواریث العباد ، و غیر ذلك .

مقداری از اشعارش نیز در کتب رجال و بعضی از تألیفاتش مانند الفرق بین الفرق وغیره آمده است ، ولازم به ذکرست که در منابع موجود کتاب الایضاح از قلم افتاده است .

۱- مسجد عقیل واقع در نیشابور دارای پنج هزار کتاب و همه وقف بر طلاق بود و در فتنه غزان به سال ۵۴۸ هجری بسوخت ، تاریخ نیشابور تألیف مؤید ثابتی ، ص ۳۲ .

ترجمة فارسی الایضاح

آغاز : «بسم الله ، رب تهم ، الحمد لله رب العالمين...»

انجام : «و چون چنین کنند هیچ حیفی بریشان نباشد و راستی
نگه داشته باشند و خدای تعالیٰ داناترست بران ». .

جلد پارچه‌یی ، هر صفحه پانزده سطر ، اندازه مسطرب ۱۳/۳ ×
۱۵/۵ سانتیمتر ، ۳۹ بروگ به قطع ۱۸/۵ × ۷/۹ سانتیمتر ، سایر مشخصات
مانند نسخهٔ پیش ، شماره ثبت (۵۴۶۲) .

احوال هترجم

ابوالفتوح اصفهانی منتجب الدين اسعد بن ابي الفضائل محمود بن
خلف بن احمد بن محمد عجلی فقیه شافعی واعظ و راق، فاضل و موصوف
به علم و زهد و مشهور به عبادت و نسلک و قناعت ، او در موطن خویش
از ام ابراهیم فاطمهٔ جوزدانیه بنت عبیدالله، وحافظ ابی القاسم اسماعیل بن
محمد بن فضل، و غانم بن عبدالحمید جلوی، و احمد و جز آنان حدیث شنید،
پس به بغداد شد و از ابی الفتح محمد بن عبدالباقي معروف به ابن البسطی
در سال ۵۵۷ اخذ روایت کرد ، و سپس به شهر خویش بازگشت ، و
در فقه و حدیث تبحر و مهارت و شهرت یافت ، و راقی می‌کرد ،
و از کسب دست خویش معيشت می‌گذاشت ، اور است: شرح مشکلات
الوسیط والوجیز غزالی، و کتاب تتمة التتمة لابی سعد المتوالی، و آفات
الوعاظ ، و شرح المهدب لابی اسحق الشیرازی فی الفروع، و به روزگار
خویش در اصفهان در فتوی محل اعتماد بود ، موئذن وی به اصفهان
به سال ۵۱۴ وفات در همان شهر به صفر سال ۶۰۰ هجری، و صاحب
روضات گوید او از کبار و اجلاء روساء مشايخ صوفیه است ، و قبر
او در دارالسلطنة اصفهان مشهور است، و قاضی نورالله در مجالس المؤمنین
در ذیل ترجمة هم کنیت او شیخ ابوالفتوح رازی خزاعی مفسر مشهور

شیعی از بعض ثقایت شنیده است که قبر ابوالفتوح رازی در اصفهان است، و این غلطی است چه قبر مزبور از اسعد بن محمود عجلی است.

منابع و مأخذ:

وفیات الاعیان (چاپ مصر ، ج ۱ ص ۸ و ۱۸۸) هدیۃ العارفین
(ج ۱ ص ۲۰۴ و ۶۰۶) چهارمقاله ، لغت نامه (ص ۸۰۸ و ۸۶۷) مقدمه
تاریخ مذاهب اسلام یا ترجمة الفرق بین الفرق به قلم دانشمند گرامی
آقای دکتر محمد جواد مسکور ، گاهنامه سال ۱۳۱۱ ص ۱۳۶
مشهد، آذرماه ۱۳۶۷ احمد حلچین معانی

متن عربی

کتاب الاصلاح

تألیف

ابو منصور عبد القاهر بن طاہر بن محمد بن عبد الله تسمی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَبِّ الْعَمَلَاتِ فَزِدْ

الحمد لله الحليل ^ع على آلامي الحزيل وصلواته
على خير أئمّة محمد المصطفى وأله وأهله شهادته
وأولئك ^{هـ} وبعد فهذا مختصر شتمل على
ما يحتاج إليه في أحكام الدين وأعمال
الدنيا وآدابها من علم المساحة والتعاليم ^{بـ}
من فهم منها غبته علمها وعلمه دون الكشف
عن علل إشكالها وبإحسانها واستفادة
بإله جل شناوه ^{تـ} تسير على فرمته عليه عز
وسماته ^{أـ} والإيضاح عن أصول صناعه الملاح
وابتدأت بـ^{ثـ} تح الأفاظ والألقاب المستعملة
فيها بين أهل هذه الصناعة وذكر الأذرع
والآبوب وللحيال وغيرها مما لا يغنى عنها
من ذلك ^{هـ} النقطة ^{هـ} والخط ^{هـ} والزاوية ^{هـ}
والبسط ^{هـ} والمجسم ^{هـ} فالنقطة هي شمس
المحجز له ^{هـ} والخط ماله طول فقط ونطاقه

نقطتان وهو يقسم لـ المستقيم والمقوس
 والمحنى ، فـ المستقيم هو المخطوط على
 استقبال أيّ النقطة كانت عليه بل نقط
 ولا نقطتان بعضها بعض والمقوس هو
 الـ الذى لا يقع عليه بل نقطتين ولانقطتار على
سـمت واحد ويوجـب تـقـطـه كـونـ عـلـيـهـ كـافـ
لـ الخطـوطـ المـسـتـقـيمـةـ الـخـارـجـةـ مـنـهـاـ إـلـيـهـ
مـسـاـوـيـةـ وـالـمـحـنىـ هـوـالـذـىـ لاـيـقـعـ عـلـيـهـ
بلـ نقطـةـ ولـانـقطـتـانـ عـلـيـهـ سـمـتـ وـاحـدـ
وـلـهـ تـوجـبـتـةـ نـقـطـةـ كـونـ الـخـطـوطـ الـمـسـقـمـةـ
الـخـارـجـةـ مـنـهـاـ إـلـيـهـ مـسـاـوـيـةـ ٥
وـالـخـطـوطـ الـمـسـقـيـمـةـ كـونـ لـمـسـاـوـيـةـ ٦ وـاـمـاـ
غـيرـ مـوـازـيـةـ ٧ وـالـمـتـوـازـيـةـ يـعـيـعـ الـتـىـ دـاـخـرـتـ
وـكـلـتـ الـجـهـتـيـنـ اـخـرـجاـيـعـهـنـهاـيـةـ لـمـلـقـ بـيـ
وـلـحـدةـ مـنـهـاـ ٨ وـتـغـيـرـ الـمـتـوـازـيـةـ هـىـ الـتـىـ
يـلـقـعـ اـحـدـ الـجـهـتـيـنـ ٩ وـالـبـسيـطـ
مـاـلـهـ طـوـلـ وـعـرـضـ فـقـطـ وـنـهاـيـاتـهـ خـطـوـةـ

وهو يقسم إلى المستوّى وغير المستوّى
 فالمستوّى هو المسوّط على استقبال خطوط
 نهايّاته و غير المستوّات هو الذي لا يكون
 بسوّطاً على استقبال خطوط نهايّاته
والزاوية ينقسم إلى قسمين مسْكَنَةٍ،
 ومحسنةٍ، فالمستوّة هي التي تحدث عن
 الحروف كلّاً ولحدّن خطين موضوعين في
 سطح مستوّ متصلين على غير استقامة
 عن الآخرِ واذا كان الخطانِ المحيطانِ
 بما مستقيمه تُسمّى الزاوية مستقمة المحيط
 والمحسنة هي التي تحدث عن حرف ثلاثة
 خطوط أو اصغر على محسنة إبعاده الثالثة
 واتصال كلّي لاحرين منها بغرض على غير
 استقامة مع فالمستوّة من الزوايا ينقسم
 إلى ثلاثة أقسام قائمَة، ومتفرّجة، وحادة،
 فالقائمَة هي التي اذا اخرج احراناً خطين
 المحيطين بها على استقامة كانت الزاوية

آتى خدث متساوية لها وعزم واحد من
 الخطين المحيطين تلك الناوية عموداً
 على الآخر والتي تزيد على القائمة ثم
 سفرجة والتي تقص عنها سرحة^٥
 وبالسيط المستوى ينقسم إلى ذوات ثلاثة
 الأضلاع والأربعة الأضلاع والكثير الأضلاع
 والذاتية وقطعان الدايره وقطع الدايره
 واليسفري والهلالية فذوات الأضلاع الله
 وهي التي تحيط بحاتلة خطوط وتنقسم إلى جماع
 الأضلاع إلى ثلاثة اقسام سبعين الأضلاع
 وهو أضلاعه الثالث متساوٍ وبعضها بعض^٦
 وستمائة الساقين وهو الذر ضلعان من
 أضلاعه متساوٍ وسبعين الساقين والضلع
 الثالث تسمى القاعدة وتسمى الوتر أيها اذا
 قيس له الزاوية التي تحيط به الخطاب
 الآخران والمخط المستقيم الذي يخرج
 من لحمي نوايا المثلث آتى الخط الذئب

١٢

١٥

بِوَتْرِ تِلْكَ الْزَّاوِيَّةِ افْنِي الْقَاعِدَةِ عَلَى زُوْرَايَا
 قَائِمَةٌ وَيَقْبِعُ يَقْبِعُ تَسْمِي الْمُهُودِ وَكُلَّ
 وَاحِدٍ مِنْ قَبْعَةِ الْقَاعِدَةِ يَسْمِي مَسْقَطَ الْجَبَرِ
 وَالنَّقْطَةُ الَّتِي أَقْسَمَتْ عَلَيْهَا الْقَاعِدَةَ يَسْمِي
 مَسْقَطَ الْمُهُودِ **وَمُخْتَلِفٌ لَا ضَلَاعٌ**

وَهُوَ الَّذِي أَضْلَاعُهُ الْثَّلَاثَةُ غَيْرُ مُساوٍ بَعْضُهَا
 بَعْضٌ وَذَوَاتُهُ أَضْلَاعُ الْثَّلَاثَةِ أَيْضًا **مِرْجَهُ**
 الْزُّوْرَايَا يَنْقُسمُ إِلَيْهِ مُلْثَثَةُ أَقْسَامٍ **قَائِمَ الزَّاوِيَّةِ**
وَهُوَ الْمُنْقَصِّ جَمْلَهُ زُوْرَايَا زَاوِيَّةٌ قَائِمَةٌ
 وَالْزَّاوِيَّاتِ **بِالْبَاقِسَانِ حَادَّاتٍ**

وَمُنْفَرِحَ الزَّاوِيَّةِ وَهُوَ الَّذِي مِنْ جَمْلَةِ
 زُوْرَايَا زَاوِيَّةٌ **مُنْفَرِحةٌ** وَالْزَّاوِيَّاتِ **بِالْبَاقِسَانِ**
 حَادَّاتٍ **وَحَادَّاتِ الْزُّوْرَايَا** وَهُوَ الَّذِي
 كُلُّ وَاحِدٍ مِنْ زُوْرَايَا الْثَّلَاثَةِ حَادَّةٌ **وَ**

وَذَوَاتُ **الْأَضْلَاعِ الْأَرْبَعَةِ** وَهُنَّ الَّتِي تَحْيِطُ
 بِهَا أَرْبَعَةُ خَطُوطٍ يَنْقُسمُ إِلَيْهِ الْمُرْبَعُ وَهُوَ الَّذِي
 أَضْلَاعُهُ الْأَرْبَعَةُ مُتَسَاوِيَّةٌ وَزُوْرَايَا الْأَرْبَعُ

كل واحد منها قاية والي المستطيل وهو الذي
يختلف طوله وعرضه وزواياه الاربع كلها
 قاية والي المعيت وموالذك
اضلاعه الاربعة متساوية وزواياه الاربع
 كل واحد منها غير قاية والي الشيء بالمعين
وهو الذي يختلف ضلعين متعابلين من اضلاعه
متساوين وكل زاويتين متعابلتين وزواياه
متساوين وليس متساويا والاضلاع
ولا قائم الزوايا والذى يخالف هذه
الاربعة الاشكال التي نذكرها ذوات
الاربعة الاضلاع تسمى المحرف ووالخط
المستقيم الذى يخرج من احدهن ويمثل اشكال
ذوات الاربعة الاضلاع والستة الاضلاع
والثانية الاضلاع والتي عدد اضلاعها زوج
وكون متساوية الاضلاع والزوايا الى الزاوية
التي تقابلها يسرى قطرا والاسكال
التي يحيط بها اربعون اضلاع مثل

المحسن والمسدس والسبع وغيرها إن ما لا
 يطأ لها تسمى الخثيرة الأفلان وهي
 ٣ ينقسم إلى المتساوية الأنفلاع والزوايا
 وهي التي يرسم في دائرة ويعلق دائرتها وعمرها
 استخراج اقطار دوارها ومساحة سطوحها
 من أفلانها وإلى غير المتساوية الأفلان
 والزوايا وهي التي انرسم بعضها في دائرة
 ويعاد دائرة لا عكل استخراج اقطار دوارها
 ٩ ومساحة سطوحها من أفلانها وهو والدائرة
 هي التي يحيط بخط واحد في داخله نقطه
 كل الخطوط المستقيمة الخارجية منها متساوية
 ١٢ ونكل النقطة مرئها وخط المسقيم
 الذي يترابع لكل زوايا الطرفين إلها
 المحيط قطره وقطاع الدائرة شكل
 ١٥ حيطة به خطان مستقيمان وقوس من محيط
الدائرة ونقسم إلى قسمين أحدهما
 أن تكون موضع النقطة المحظوظ المسقطين

راس القطاع مركب الدائرة وثانيها
 ان يكون موضع النقطا الخطين المتقابلين
 اعني رأس القطاع على محيط الدائرة
 ولا بد من ان يكون حكل واحد منها
 اما اصغر من نصف دائرة واما اعظم
 من نصف دائرة وقطعه الدائرة
 نقسم ليه مثلثة اقسام نصف الدائرة
 وهو شكل محيط به القطر ونصف الخط
 المحيط بالدائرة وقطعة اصغر من
 نصف الدائرة ومساحتها محيط به خط
 مستقيم وطريقه من المحيط اصغر من نصفه
 وقطعة اعظم من نصف الدائرة وهي
 شكل محيط به خط مستقيم وطريقه
 من المحيط اعظم من نصفه ع وباليسى
 شكل مسطح محيط به خطان مقوسان
 يل جذر احدى القوسين جذر الاخر
 العلائي شكل مسطح محيط به خطان

١٢

١٤

مقوسان يلي حدبة لحفات القوسين
 خضر الآخر ^{هـ} **والجستم**
 هو الذى له طول عرض وعمق والفرق بينه
 العو والسمك ان العقب يقابل لما كان
 تسا فى اعلى وجه الأرض والسمك يقال
 لما كان منتفعاً بارتفاع وجه الأرض غير
 تناهية **العثرة** **غير** **الآخر** استعمال
 في هذه الصناعة **المكعب** ^{هـ} **والبيت** ^{هـ}
^٦ **والتيجان** ^{هـ} **والنارك** ^{هـ} **والمنشور** ^{هـ}
والكرة ^{هـ} **والاسطوانة** ^{هـ} **والمحروط** ^{هـ}
فالمكعب هو الذى ابعاده اللسه
 متساوية اعني طوله وعرضه وعمقه او عكله
^{١٢} **ويكون حمل** **واحد** **من** **نحو** **واياده** **قایمة** ^{هـ}
والبيت هو الذى يعادل من ابعاده
 متساوياً اعني طوله وعرضه والبعد
^{١٥} **الثالث** اعني عكله اصغر منها ويكون حمل
 واحدة **من** **نحو** **واياده** **قایمة** **ايضاً** ^{هـ} لـ

والثيـرـى هـوـ الـذـى بـعـدـانـ مـنـ اـبـادـه
 اـعـنـ طـولـه وـعـرضـه اـيـضاـ مـسـاـواـيـاـنـ وـالـبـعـدـ
 الـثـالـثـ اـعـنـ حـكـمـهـ اـفـطـمـ مـنـهـاـ دـرـواـيـاـهـ
 اـيـضاـ قـاـيـةـ وـالـتـارـىـتـ شـهـلـ
 جـسـمـ سـتـكـتـ مـنـ قـطـهـ وـمـتـهـ لـيـ قـاعـدـةـ
 مـثـلـهـ اوـرـبـعـهـ اوـمـخـسـتـهـ اوـغـيرـهـ كـلـ
 مـنـ السـطـوحـ ذـوـاتـ الـضـلـاعـ الـعـشـيرـةـ
 وـبـحـيـطـ بـهـ تـلـكـ القـاعـدـةـ وـمـلـثـاتـ قـوـاعـدـهـ
 اـضـلـاعـ تـلـكـ القـاعـدـةـ وـالـمـسـوـرـ
 شـكـلـ حـجـمـ حـيـطـ بـهـ مـلـثـانـ مـسـاـواـيـاـنـ
 مـتـواـزـيـاـ الـضـلـاعـ وـمـلـثـعـيـاتـ مـتـواـزـيـةـ
 الـضـلـاعـ قـاـيـهـ آـلـزـوـيـاـ يـصـلـ بـهـ كـلـ ضـلـعـينـ
 مـتـواـزـيـنـ مـنـ الـمـلـثـنـ اـحـدـ اـلـمـرـبـعـاتـ الـلـلـهـةـ
 وـالـكـرـةـ شـكـلـ حـجـمـ حـيـطـ بـهـ بـسـطـهـ
 وـاحـدـ نـيـنـ دـاـخـلـهـ نـقـطـهـ كـلـ الـخـطـوطـ الـمـسـقـيـهـ
 الـخـارـجـهـ مـنـهـ اـيـهـ بـسـطـهـ مـسـاـواـيـهـ وـتـلـكـ
 الـنـقـطـهـ مـرـكـزـ الـعـرـةـ وـالـخـطـ الـمـسـقـيـمـ

الذك بجود على المركب وستة في الطرفين
 إلى البسطة يسمى القطر \odot والسطوانة
^٣ هي شكل جسم ستار من دائرة وينتهي إلى
 دائرة أخرى متساوية لها محيطها
 بسيط أسطواني وسطحه دائري تمساواه
 متوازي في محوره الخط المستقيم الذي
 يصل من مرکزات دائريتين قاعدتيها
 وضلعها الخط المستقيم الذك خرج
^٩ من نقطة من محيط أحدى الدائريتين
 إلى محيط الدائيرة الأخرى ومحيط
 مع قطر الدائريتين جميعاً بزوايا
^{١٢} قائمة مع والخر وط شكل جسم ستار
 من نقطة وستة في محيط دائرة ومحيط
 به بسيط مخروط دائرة ومحوره الخط
^{١٥} المستقيم الواصل من نقطة راسه ومرکز
 دائرة قاعده وضلعه الخط المستقيم
 الذك خرج من نقطة راسه وينتهي إلى

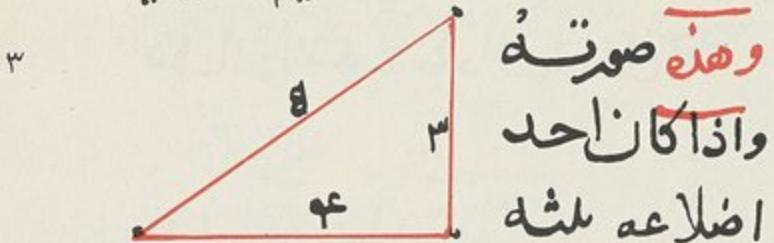
محيط قاعدته هي والله اعلم ١
وَأَعْنَمَ ان الذراع مت قضايا
 والقبضه اربع اصابع والباقى ستة اذرع
 ويسمى القصبه وللحبل عشره ابواب
 ستون ذراعا يسمى الاشل فلحبل ٣
 هو الذى ستوذ راعا بذراع اليدين للحبل
 حرب واحد وهو لله الاف وستمائة ذراعا
 مكسورة وعشرون جريرا الذى هو مثلثا يه
 وستون ذراعا مكسرة يسمى قفرا وهو باب
 فحبل وعشرون قفرالذى هو ستة وثلاثون
 ذراعا مكسرة يسمى عشيرا وهو باب في باب ٥
 والذراع في الذراع ستة وثلاثون قضايا
 مكسرة وهو خمسمائة وستة وسبعون اصبعا
 مكسرة والقبضه في القبضه ستة عشر اصبعا
 مكسرة وقد تختلف الذراعات في القدر ١٢
 والواحد والعشر حصر جميعها فمن المقت
 هذه الجمله سهل عليه العزل بحل ذراع

نَعْلَمُ لَهُ وَكُوْنَةً إِذَا حَقَّ مَقْدَارُهَا
 اِن شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى ٦
 وَإِذْ قَدْرُ غُنَامٍ ذَكَرٌ لَا يُحِبُّ أَهْمَالَهُ
 فَإِنَّا بِشَدَّةِ ذَكْرِ لِيَقْنَهُ مُسَاخَةً وَاحِدًا
 وَاحِدًا مِنَ الْشَّعَالِ الْمُسْطَحَةِ وَالْمُجْسَمَةِ ٧
 وَلِيَقْدِمَ ذَكْرُ الْمُلْثُثَاتِ وَكُلُّهُ مُسَاخَتٌ
 وَمَقْوِلَاتٌ خَاصَيْةُ الْمُلْثُثِ الْقَائِمِ الزَّاوِيَةِ
 إِنْ مِنْ الْفُضُولِ الْذَّكِيرِ بَعْدَ الزَّاوِيَةِ الْعَالَمَةِ
 يَسَاوِي تِبْيَانَ مُجْمَعِ الْخَطَّيْنِ الْمُحِيطَيْنِ
 بِهَا وَحِيثُ مَا قَلَّتْ مِرْبُعٌ هَذِهِ الْخَطَّ اِرْدَنَّا
 بِهِ صِرْبَعٌ نَفْسَهُ **مَثَالُهُ** إِذَا قَلَّنَا مِنْ
 عَشْرِ اِرْدَنَّا ضِيَّعَنَّ قَصْبَلَهُ اَعْزَمَيْهُ ٩
 وَخَاصَيْةُ الْمُلْثُثِ الْمُنْقَرِحِ الزَّاوِيَةِ إِنْ
 مِنْ الْفُضُولِ الْذَّكِيرِ بَعْدَ الزَّاوِيَةِ الْمُنْقَرِحةِ
 بِزِيدٍ يَا مُجْمَعِ مِرْبُعِ الْخَطَّيْنِ الْمُحِيطَيْنِ بِهَا
 وَخَاصَيْةُ الْمُلْثُثِ الْمُحَادِ الْزَّوَيَاً إِنْ مِنْ

ات وتر حان من او تار زواياه ينقص
 من رباع الخطين الباقيين فاذا
 فرض لائمثلث واردنا ان نعرف اقايم
 الزاوية هوم منفج الزاوية ام حاد
 الزوايا، فانا نضر بكل واحد من ضلعيه
 الا صغير في نفسه ويجمع المبلغين فاذا كنا
 مساويا لمضروب الفعل الاطول في نفسه
 فان المثلث قائم الزاوية وان حان
 اقل منه فان المثلث منفج الزاوية
 فان حان اكثر منه فان المثلث حاد
 الزوايا ولكن كل مجموع كل ضلع من اضلاعه
 اكبر من رباع الفعل الثالث

مثال ذلك مثلث احر اضلاعه مثلثه
 والثانى منه اربعة والثالث خمسة
 ضلعيه اصل واحده ضلعيه الا صغير في الدين
 هما ثالثه واربعة في نفسه وجمعها المبلغين
 حسان خمسة وعشرين وهو حساب الباقي اصل

من ضلعه الاطول الذك هو خمسة
ن نفسه علنا ان المثلث قائم القووية

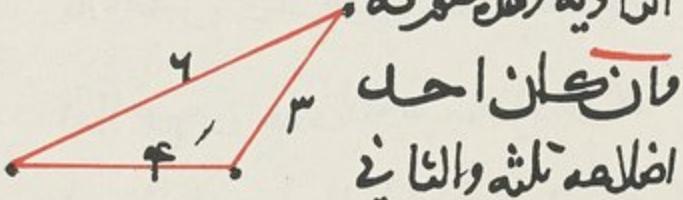
وهذه صورته

واذا كان احد

اضلاعه ملثله

والثانية اربعة والثالث ستة من باطن
واحد من ضلعه الاصغر من الذين هما ملثله
واربعة ن نفسه وجمعنا المبلغين فكان
خمسة وعشرين وهو اقل من العامل من ضرب
الضلع الاطول الذك هو سنته ن نفسه
اعثر ستة وعشرين علنا ان المثلث منخرج

النهاية وهذه صورته

فإن كان احد

اضلاعه تلثله والنهاية

ايضا ملثله والثالث اربعة من باطن واحد
من ضلعه الاصغر من الذين هم اقل واحد منها
ملثله ن نفسه وجمعنا المبلغين و كان ثالثه عش

وهو أكثر من سنتين عشر الحاصل
من ضرب مبلغ الفصل الأطول في
ضلعه الثالث حاد الزوايا على ^{الصون}
^٣

وأنا حفظت المباحث
فلم يوجع منها باستثنى
العمود وأخرب دونها ^٤

وجه الأول نضرب العمود المخرج من
مركز الثالث للصلع في نصف جمع الأطوال
^٥

لتحصل المساحة او نضرب العمود الحاجز
الوتر
من احدى زواياه على وزها في نصف
او بالعكس وعمود الثالث القائم الأداة
^٦

اذا اخرج من احدى زواياه المقادير هو
^٧

احد المحيطين بها والجده الآخر قاعدته
لأنهم يحملون الأطول قاعدة مطلقة
بذلك ^٨

احذنوا به اذا ماءت خدا
عمود دا ماءت ^٩

نصف ا

فحاصل ضرب ا في نصف ا او ا^٢

والماء اخر واد اربع من ذاوية القاعدة

على وترها يقع داخل المثلث يُعرف سقط الماء

بأن نضرب مجموع المحيطين بها في تقاطعهما

ونقسم الماصل على القاعده نحصل الناقص

بين القاعده والقاعدتين وبذلك نقطع الماء

عن طرف اخر المحيطين مثلث الماء

اربعين وسبعين اربعين

و وجهاً للشمس المائية صار

غير همسة وسبعين اربعين

حصل ما بينه وعشرين قمناه على القسم

خمسة وستين وعشرين قمناه على القسم

الحادي عشر من القاعده تسعون وثمانية اربعين

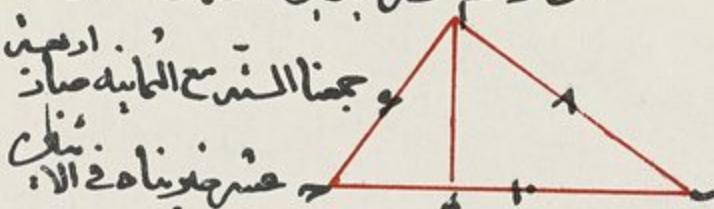
وسبعين سقط الماء عن طرف القسم الا

ان نضرب كل من الاضلاع المثلثتين

ويحصل الماء المحيطين مائة وواحدة وعشرون

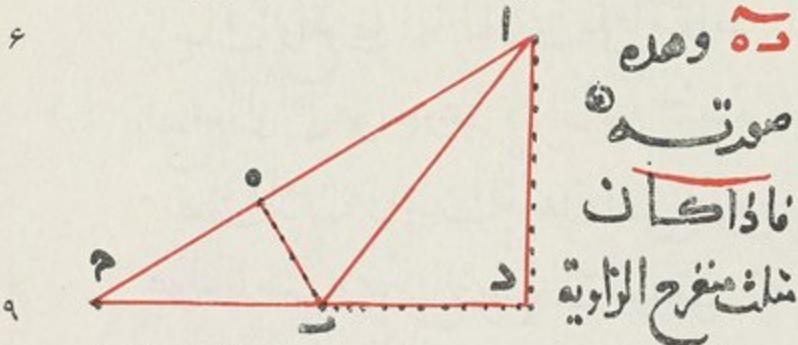
مربيه وعشرين قمناه بالباقي ونقسم

نصف ا

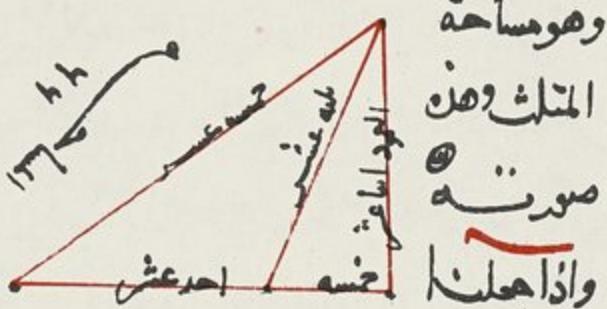
ويلقى من مضره الفعل الأطول في نفسه فنسم ^٧
 التصفا الباقي على الفعل الذي جعل القاعدة من
 الفعلين الماخرين مما يخرج من القسم يكون ^٨
 سقط الحجر فإذا أذرب سقط الحجر في مثله
 واسقط من مضره الأصغر الآخر في نفسه واحد ^٩
 جذر الباقي كان الحاصل المعروض المطلوب
معرفته وعمود المثلث المنفرج الزاوية
 إذا أخرج من أحرى الناويتين العادتين ^{١٠}
 منه نفع خارج المثلث على الخط الذي ^{١١}
 يكون على استقامته لحد الفعلين المحيطين
 بالزاوية المنفرجة فإذا أخرج العود من ^{١٢}
 ناوية المنفرجة نفع دفع المثلث على الخط
 الذي وتر زاوية المنفرجة **مثال ذلك**
مثلث منفرج زاوية عليه آـ والزاوية ^{١٣}
 المنفرجة منه زاوية **ـ** فإذا أخرج من أحد ^{١٤}
 الناويتين العادتين منه أعني ناوية **ـ آـ** مثل
 عود **ـ دـ** يقع خارج المثلث على خط **ـ دـ**

الذى هو على استقامة خط \overline{HJ} على نقطة
 \textcircled{H} وسقط المجرز الذى هو \textcircled{H} يقع ايضا
 خارج المثلث $\triangle HJK$ فاذا $\angle JHK$ العود من زاوية
 $\angle K$ المترجة يقع دخل المثلث على الضلع HJ
 وزر الزاوية المترجة الذى هو \textcircled{K} متى عمود

\textcircled{H} وهل
 \textcircled{K} صورته
 \textcircled{L} ماأدكأن
 مثلث متفرج الزاوية
 احد اضلاعه عشرون والمانى للثانية عشر والثالث
 احد عشر واردا ان المخرج عمود ضربنا كل واحد
 من ضلعيه الاصغرین في نفسه وجمعناهما فكان
 مائين وسبعين استقمناه من مربع اضلاع
 الاطول في نفسه الذى تكون اربع ما يده فيبقى
 ما يده وعشرين اخذ نصفه الذى هو خمسة وعشرون
 وقسمناه على القاعدة التي هي اخر عشرة فيخرج من
 القسمة خمسة وهي سقط المجرز فاذا ضربنا

سقط الحجر مثله واسقطنا المجتمع من
ماية وسبعين الذ هو ضرب
الثلث عشر في مثلها بع ماية واربعة واربعين
اخذ ناجزء فكان اثن عشر وهو العدد
الخارج من احدى الاوتبين الخادتين
من مثل الواقع في الخط الذ عل استفادة
الصلوة الذ هو لحد عشر صرناها من خمسة
ونصف الذ هو نصف القاعدة اعن الله
هو احد عشر خرج من الغرب سنه وستون

١٢

وهو مساحة
المثلث وهن
صوتته
واذا جعلنا خمسة
الصلوة الذ هو لثلث عشر القاعدة قمنا
نصف المايه والعشرة الباقيه من مربع
العشرين للذ هو اربع مايه بعد اسقاطه بجمع
مربع احد عشر وثلث عشر للذ هرماتير وسبعين

١٥

منه على ثلاثة عشر فخرج من القمر
 اربعة عشر وليلة اجزاء من ثلاثة عشر
 مزدوج وهو مسقط الحجر بناء
^٣ في نفسه فحصل سبعه عشر وما يزيد واثنتين
 وخمسين جزءاً من طيه وتسعمائه وستين
^٤ نقضنا من معايير واحد وعشرين الذات
 هو مربع لحد عشر في سبعه عشر وليلة وسبعين
 جزءاً من معايير وتسعة وستين لحد تلحد
^٥ فكان عشرة وخمسين من ثلاثة عشر
 مزدوج وهو العود الواقع على الخط
 الذي هو على استقامة الفعل الذات
^٦ هو لليلة عشر ضر بناء في ستة ونصف
 الذات هو نصف الثلاثة عشر في سبعه ستين
 وهو مساحة المثلث وهو مساو لما أخرج
^٧ من ضرب العود الذات كان اثنى عشر
 في حمسة ونصف الذي هو نصف لعشر
^٨ واذا كان الفعلان المصوران من مثلث مسح

الزاوية معلوماً على حد عياله حدرته العود
 معلوماً وارداً ناعنة الفضاع الأطول ضربنا
 العود فمثله واسقطناه من مضر وبر
 الفضاع الأصغر الذي في نفسه ولخزنا
 جذر البلاة وزدناه بعده القائل فما
 أجمع ضربناه فمثله وزدناه على مربع
 العود ولخزنا أحذرا المجتمع مما كان
 فهو الفضاع الأطول **مثال ذلك**

٩ من المثلث المتدرج الزاوية التي تقل
 ذكره وكان العود معلوماً وهو ثالث
 والصلوان الأصغران معلومين لعددهما
 احد عشر وثانية عشرة عشر وارداً ناعنة
 ناعنة الفضاع الأطول ضربنا العود الثالث
 هو اثنتان عشرة مثله فكان ما يده واربع
 واربعين اسقطناه من مضر وبر الفضاع الأصغر
 الذي هو ملائكة عشرة في نفسه وهو ما يده
 وتسعة وستين فيسبق خمسة وعشرين

اخذنا جزء خمسة وزدناء على الاحد عشر
 الذى بحذنه القاعدة يحصل سته عشر
 ٣ صربناه في مثله وكان ثالث وسته وخمسين
 وزدناء على مربع العود الذات هرمائية واربعة
 واربعون فبلغ اربعين ما يه لخذنا خضر عنبر
 ٤ وهو الفعل الا طوله فان كان الفعل
 الا طول معلوما واحد القليل من المعرفة
 معلوما والعود معلوما وارد نامعرفة الفعل الثالث
 ٩ فان كان الفعل الصغر المعلوم هو القاعدة
 اسقطنا مربع من مربع الفعل الا طول واخذنا
 جذر المارة واسقطنا منه القاعدة فابقى
 ١٢ صربناه في مثله وزدناء على مربع العود
 ولخذنا جذر المجمعة فما كان فهو الفعل
 الثالث وان كان المجهول هو الفعل
 ١٥ الثالث يعني القاعدة اسقطنا مربع العود
 ولخذنا جذر ما يبقى من مربع الا طول واحده منها
 واسقطنا الاقل من الاخير ما يبقى فهو العاقدة

ثالثاً من المثلث المترافق الزاوية الذاك
 قدمت صورته والعود الذي هو اثنا عشر
 معلوم والقاعدة التي هي احدى عشر معلومة
 والضلع الاطول الذي هو عشرون معلوم
 وارد نا معرفة الضلع الثالث ضر بنا العود
 في مثله واسقطناه من مربع الضلع الاطول
 يبقى ما زان وسته وخمسون لخذ ناجزه
 فكان سته عشرة القبا منه القاعدة اعني
 احد عشر لقى خمسة ضر بناها في مثلها فكان
 خمسة وعشرين زدناه بعاصم العود
 الذي هو مائة واربعة واربعون فصار
 مائة وتسعة وستة اخذنا ناجزه فكان
مثلث عشر وهو الضلع الثالث ^٥ واذا
 جعلنا القاعدة بعدها والضلع الاطول
 الذي هو العشرون معلوماً والضلع الذي
 يلي العود اعني بثلث عشر معلوماً وارد نا
 معرفة القاعدة اسقطناه من مربع العود

١٢

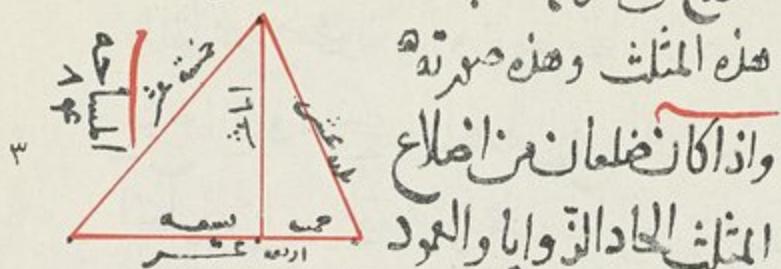
١٥

وهو ما ية واربعة واربعون من معه مائة عشر
 الذى هو ما ية وتسعة وستون وبر من العشر
 ايضاً الذى هو اربع ما ية بقدر المثلث عشرين
 ومن الثان مائتان وستة وسبعين اسقطنا
 جذر المثلث الذى هو خمسة من حمر الثان الآخر
 هوسنته عشرين بقدر العشر وهو القاعدة ④
واستخرج عمود المثلث الحادى الروايا

٦ مواداً اصلية من اضلاعه اى اضلاع
 ٩ كانا كل فلحد عدهما في نفسه واسقطنا من مجموعهما
 ١٢ مضروب الضلع الثالث في نفسه وأخذنا
 نصف الباقي وقسمناه على الحد الضلعين
 الاولين فما خرج فهو مسقط الجذر الضلع
 المقسوم عليه يكون القاعدة وعمود المثلث
 الحادى الروايا يقع داخل المثلث على القاعدة ⑤
 ١٥ و اذا كان مثلث حادى الروايا احر اضلاعه
 خمسة عشر و الثاني اربعة عشر والثالث عشر
 وارد ناح بخرج عموده الذى تقع على اربعة عشر

ضربنا الاربعة عشر مثلها ولحر الفطرين
 الباقي في مثله ايضا ولكن بثلث عشر
 وجمعها فكان المجموع بثلاثين وسبعين
 اسقطنا منه عقرب الضلع الثالث وهو
 خمسة عشر في مثله الذي هو مائتان وخمسة
 وعشرون يبقى ما يه واربعون قسمنا
 نصفه الذي هو سبعون على الاربعة عشر
 التي جعلناها القاعدة فخرج من القسمة
 خمسة وهو مسقط الحجر الذي يلي الضلع
 الذي هو ثلاثة عشر ونحو الاربعة عشر الذي
 هو سقطة مسقط الحجر الذي يلي الضلع وهو خمسة
 فإذا أضفنا مسقط الحجر الذي يلي الضلع
 في نفسه يبقى ما يه واربعون اخذنا
 جزءاً فكان اثنتي عشر وهو العدد الواقع
 داخل المثلث على الضلع الذي جعلناه القاعدة
 يعني اربعه عشر فإذا أضفنا الى اثنتي عشر الذي
 هو العدد في نصف القاعدة الذي هو سبعة

خرج من القرب اربعه وثمانون وهو مساحة

هذن المثلث وهذه صورته

وإذا كان ضلعان من أضلاع

المثلث الحادي الزوايا والعود

معلوماً فالضلع الثالث محظوظاً أعني القاعدة

اسقطنا مربع العود من مريح كل واحد

الضلعين الأصغرين المعلومين واخذنا جذر الآية

مرح كل واحد منه أو جمعناهما فما كان فهو الفارق

الثالث الذي جعلناه القاعدة \oplus وإذا كانت

القلوعة معلومة وأحد الضلعين الباقيين معلوماً

والآخر محظوظاً واردنا معرفته اسقطنا

مربع العود من مريح الضلع المعلوم واسقطنا

جذر الآية وطرح مسقطي الحجر من القاعدة

نابق أعني ثان مسقطي الحجر من هنا، فمثله

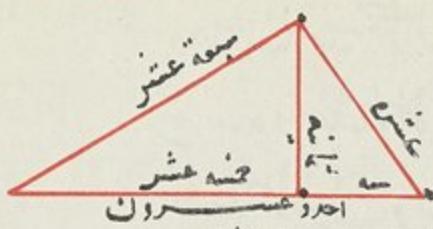
وزدناه على مربع العود وأخذنا جذر المحظوظ

فما كان فهو الضلع الثالث المطلوب \oplus

مثال مثلث الحادي الزوايا أحد أضلاعه

ملئه عشر و الثاني خمسة عشر والعدد اثنا عشر
 والقائلة مجهولة وارد نا معرفتنا اسقفتنا
 مربع العود من حمل واحد من مرمي القلين
 المعلومين اعني ملئه عشر و خمسة عشر فرق من
 المربع الاول خمسة وعشرون و من المربع الثالث
 احد و ثمانون فاذا الخزن اخذ ز اهذين
 الباقيين لعن خمسة و تسعة و سبعين هما كاف
 المجموع القائلة وهو **٤٦** دار حات
 المجهول احدى القلين والقائلة معلومة
 وهي لبعة عشر و الضلع الاخر المعلوم خمسة عشر
 والدوره معلمها وهو اثنا عشر و ارد نا معرفته الفلم
 المجهول ومعلوم ما تعلم ان اعظم مستقر
 المحرر تسعة و الاصغر خمسة صربنا الخمسة
 ن مثلها و ارد نا معرفتها على مربع العود
 كافان و هو مائة و تسعة و سنتون اخذ نا
 جزء و هو نصف عشر و هو الضلع المجهول كاف
 ولا تحتاج اعمدة جميع المثلثات طرقه اخرين

وهي ان يضر بـ **حـلـ** واحد من اضلاع المثلث الاصغر
 في نفسه ويسقط **الـقلـ** من **الـكـلـ** ويفقس **الـبـارـقـ** على
 القلم **الـطـولـ** ويسقط ما يخرج من القلم **الـطـولـ**
 فنصف **الـبـارـقـ** من ذلك يكون مسقط **الـحـجـ**
مـاـذـكـ **مـثـلـ** اـحدـ اـضـلاـعـ **عـشـرـةـ** وـ **الـثـانـ**
 سـبـعـةـ **عـشـرـةـ** وـ **الـثـالـثـ** **حـدـوـ عـشـرـونـ** وـ **ارـدـنـ اـعمـودـ**
 الـذـيـ يـعـ عـلـ القـلـعـ الذـكـتـ هو **حـدـوـ عـشـرـونـ**
 ضـبـاـكـلـ وـ **لـحـدـنـ** **عـشـرـةـ** وـ **سـبـعـةـ عـشـرـةـ**
 فيـ **نـفـسـهـ** وـ **نـقـصـنـاـ** **الـقلـ** من **الـكـلـ** **رـبـقـ** **مـاـيـةـ**
 وـ **تـسـعـةـ** وـ **ثـمـنـوـنـ** **قـسـنـاـهـ** **عـلـ القـلـعـ** **الـطـولـ**
 الـذـيـ هـوـ **حـدـوـ عـشـرـونـ** فـخـرـجـ منـ **الـقـسـمـ**
تـسـعـةـ اـسـقـطـنـاـهـ اـمـنـ **احـدـوـ عـشـرـينـ** **الـذـكـتـ**
 هـوـ **الـقـلـعـ** **الـطـولـ** بـقـيـ اـثـاـعـشـرـ **حـدـرـنـ اـنـصـفـهـ**
 سـتـهـ وـ **هـوـ** مـسـقطـ **الـحـجـ** الـذـيـ يـعـ **الـقـلـمـ الـأـلـأـ**
 هـوـ **عـشـرـةـ** ٥ فـاـذـ **الـقـيـنـاـمـ** **حـفـرـوـبـهـ** فيـ **نـفـسـهـ**
 مـفـرـبـ **الـعـشـرـةـ** نـفـسـهـ يـعـ **ارـبـعـةـ** وـ **سـتـوـنـ**

وَجْزِهُ ثَانِيَةٌ وَهُوَ الْعُودُ

وَهُوَ سُوقَتُهُ ٦

وَإِنْ لَقِعَ الْعُودُ خَارِجًا مِنْ الْمُثَلَّثِ ٧

٣

فَإِنْهُ يُضَرِّ عَلَى الْأَحْدَى مِنْ ضَلَاعِهِ

أَنْ تُطْبَعَ كَمَا نَفَسَهُ وَيُسْقَطَ الْأَقْلَلُ

٤

مِنْ أَكْثَرِهِ وَيُقْسَمُ الْبَاقِي عَلَى الْفَلَوِ الْثَالِثِ

الَّذِي هُوَ عَلِيُّ الْقَاعِدَةِ وَيُوْخَذُ الْفَضْلُ بِالنَّاجِ

وَبِنِ الْقَاعِدَةِ وَيُوْخَذُ نَصْفُهُ فَمَا كَانَ فِيهِ

٥

مُسْقَطُ الْحَجَرِ فَإِذَا سَقَطَ رِبْعَهُ مِنْ مِنْ حَدِيدٍ

الضَّلَاعُ الَّذِي نَضَرَ عَلَى الْأَحْدَى مِنْ نَفَسِهِ

٦

وَلَخِدَ حِلَّرَ الْبَاقِي فَمَا كَانَ فِيهِ الْعُودُ ٨

مَاذَاكَ شَكْلٌ لِحَدِيدِ أَضْلاعِهِ ثَلَاثَةٌ عَشَرُ

وَالثَّالِثُ أَحْدَى عَشَرَ وَالثَّالِثُ عَشَرُونَ وَارْدَنَا

عُودٌ الَّذِي يَقْعُدُ عَلَى الْمُحَدِّثِ عَنِ الْخَطِّ

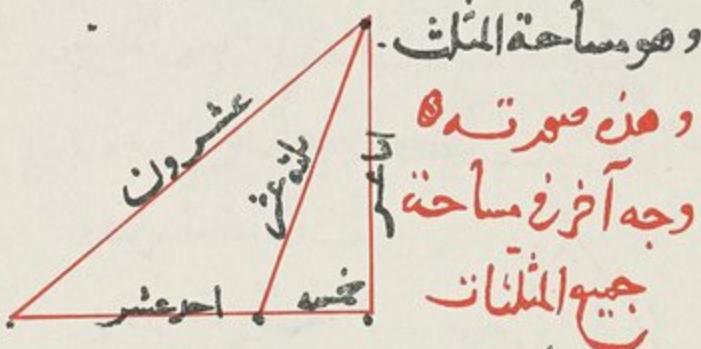
الَّذِي عَلَى إِسْتِقَامَتِهِ ضَرِبَ أَكْلُ وَاحِدٍ

١٥

مِنْ ثَلَاثَةٍ عَشَرَ وَعَشَرَ فِي نَفَسِهِ وَنَقْصَنَا الْأَقْلَلُ

مِنْ أَكْثَرِهِ فَيُبَقِّي مَا تَابَ وَاحِدٌ وَثَلَاثَةٌ قَسْمَنَا

٢٠ على القطع الثالث الذي هو اربع عشر فخرج
من القسم احد وعشرين اخرين الفضل فيه
وين لحد عشر سبعمائة اخرنا نصفه اعن
خمسة وهو مسقط الوجه فاذ انقضنا
مربعه من مربع المثلث عشر سبعمائة واربعه وعشرين
وخرج اثنان عشر وهو العود فاذ اضناه
ننصف القطع الثالث الذي هو القاعدة
اعن خمسة ونصفها كاتسته وستين
وهو مساحة المثلث.

١٥ اذا اردنا بذلك حجنا عدد اضلاع المثلث
كلها وضربيا نصف الحجى في زيادته على
كل واحد من اضلاع يعادلها كات
لحد ما يخرج فما حصل فهو مساحة المثلث
شال ذلك اذا اردنا ان نعرف مساحة مثلث

احادي اضلاعه ملئه عشر و الثاني اربعه عشر والثالث
 خمسة عشر حجنا عر د الا ضلاع كلها فـ ^٣
 اثنتين واربعين ضرب نصفه اعنى الحد عشرين
 في زيا دته على خمسة عشر وهو سنته فـ ^٤
 ما يه وسته وعشرين ضرب نبا جملته في زيا دة
 للحد والعشرين على الاربعه عشر اعنى سبعة
 فـ ^٥ ^٦
 فـ ^٧
 فـ ^٨
 فـ ^٩
 فـ ^{١٠}
 وخمسين اخذنا اجره فـ ^{١١}
 اربعه ومائين

وهو مساحة المثلث

وهذه صورته

واذ قد مـ ^{١٢} ما لا بد ^{١٣} من التـ ^{١٤}

منه من مساحة المـ ^{١٥} اشكال خمسة عشر

ذوات الا ضلاع الثالثه فلتـ ^{١٦} بـ ^{١٧} آن بـ ^{١٨} ذكر

مساحة ما لا غـ ^{١٩} عنـ ^{٢٠} هـ من اصول مساحة

الـ ^{٢١} اشكال ذوات الا ضلاع الاربعه

١٢

١٥

وَقُولَّاً أَنَّ الْمَرْبَعَ الْمُطْلَقَ اعْنَى الْمُسَاوِيَةَ

الْمُضْلَاعَ الْقَائِيَّةَ الْتَّوَايِّيَّةَ مَسَاحَتَهُ أَنْ نَضِبَ
أَحْرَاضَلَاعَهُ فِي الذَّكِّرِ بِلِيهِ عَنْدَ حَدِّ الْنَّاوِيَّةِ

الْقَائِيَّتَيْنِ الْمُلِيقَتِ بِلِيهِ أَنَّهُ شَالَ ذَكْرَ
إِذَا رَدَنَا أَنْ يَعْرُفَ مَسَاحَةَ مِنْ حَلْ وَلَحْدٍ

مِنْ أَضْلَاعَهُ عَشْرَةَ ضِيَّاً أَحْرَاضَلَاعَهُ الْأَذَّكَرِ
هُوَ عَشْرَةُ نَعْلَمَ الْأَذَّكَرِ بِلِيهِ عَنْدَ حَدِّ الْنَّاوِيَّةِ
الْقَائِيَّةُ وَهُوَ عَشْرَمْ إِيَّاهَا فَلَعْمَانِيَّةُ وَصَوْمَاسَخَةُ

الْمَرْبَعُ وَهُنَّ صُورَتُهُ شَالَ ذَكْرَ
وَالْمُسْتَطِيلُ

المساحة	١٠٠
عن	٩
لـ	٨
لـ	٧
لـ	٦
لـ	٥
لـ	٤
لـ	٣
لـ	٢
لـ	١

فَإِنْ مَسَاحَتَهُ أَنْ
نَضِبَ لِهِ أَضْلَاعُهُ
فِي الذَّكِّرِ بِلِيهِ عَنْدَ

الْنَّاوِيَّةِ الْقَائِيَّةِ مُثِلَّاً ذَكْرَ نَاعِيَّةِ الْمَرْبَعِ ٥
شَالَ ذَكْرَ إِذَا رَدَنَا أَنْ يَعْرُفَ مَسَاحَةَ
الْمُسْتَطِيلِ الْأَذَّكَرِ أَحْرَاضَلَاعَهُ حَسَنَةُ
وَالثَّانِي الْأَذَّكَرِ بِلِيهِ عَنْدَ الْنَّاوِيَّةِ الْقَائِيَّةِ

عشره فاذا ضربنا احدىما في الآخر
كان خمسين وهو مساحة المستطيل

و هذه صورته عشره
التعبير المعنى
مساحتها ان يضرب عشره

احرقضريه في نصف الآخر مثال ذلك

ان اردن مساحة بيبرس حمل ولحدن افلانه

ملته عشر و احرق طاره عشرة والآخر

اربعة وعشرون ضرب نصف العشرة

و هو خمسة في جملة الاربعة والعشرين

او نصف الاربعة والعشرين وهو اثنتا عشر

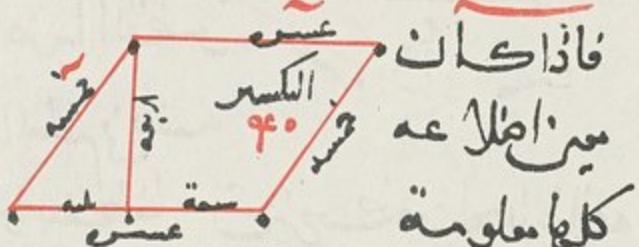
في جملة العشرة فالحاصل من حمل واحد

منها ما ية وعشرون وهو مساحة الميئن

و هذه صورته والتشبيه
المعنى

فإن مساحتها ان يخرج من احمرز واياه عوداً

على الصلع المقابل له أو على الخط الذي على
استقامته ثم نضرب في ذلك الصلع المقابل
له مثال ذلك إذا أردنا أن نعرف مساحة
الثبيه بالمعين الذي صلعين من أضلاعه
المتباين كل واحد منها $\frac{1}{5}$ جسمة والفلنات
الباقيات كل واحد منها عشره وعمره
لخارج من الزاوية إلى الصلع الذكي
تقابله أربعة ضر بنا العبر الذي هو
أربعة في العشرين فكانت أربعين وهو
المسلحة وهذه صورتها

١٢

فإذا كانت المساحة
بين أضلاعه $\frac{1}{2} \times 6 \times 8 = 24$
كلها معلومة
ولاحظ قطريه معلوما فاردا أن نعلم
القطر الثاني ضر بنانصف القطر المعلوم
و نفسه واسقطناه من ضرب لحد الأضلاع
و نفسه ولخذ ناجز الباقى وأضعفتنا.

١٥

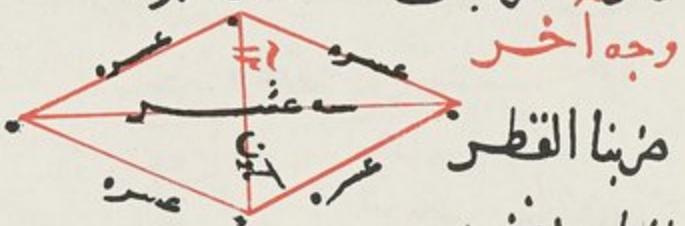
فما كان فهو القطر الثالث **مثال ذلك**

معز على ولحد من اصلاعه عشر و واحد
قطريه ستة عشر واردنا ان بغرق القطر

الثالث ضربنا نصف القطر المعلم وهو
عما ينفع في نفسه فضمان اربعه وستين

اسقطناه من ضرب لحد الاملاع الذات
هو عشرة في مثلثها فيبقى ستة وثلثون
اخذنا جزءاً وأضعناه فكان ائم عشر

وهو القطر الثالث و هذه صورته **٥**

واسقطناه من ضرب صيغة لحد الاملاع
في نفسه و اخذنا جزءاً منها فما كان فهو
القطر الثالث **مثال ذلك المعين**

الذات تقدم ذكره الذات على واحد
من اصلاعه عشر واحرق قطريه ستة عشر

فارد نان نعرف القطر الثان ضربنا القطر
 المعلوم اعني سنه عشرة نفسه فكان طنت
 وسته وخمسين اسقاطنا من مضر و ب
 ضعف لحد اضلاعه نفسه اللذ هارب ما يه
 فييف مائة واربعة واربعين لحد ما جذر
 اثا عشر وهو القطر الثان فان حات
 معين قطر اه معلوبين وارد نان نعلم ضلعه
 ضربنا نصف حمل واحملن القطر بـ
 مثله وجمعناها ولخذن ناجذر ما الجمـع
 فما حات فهو الضلع **مثاله**
 المعين المتقulum ذكره الـذـي لحد قطرـيه
 ستـه عشر وـمائـه اثـا عـشر واردـنـان نـعلم
 ضـلـعـه ضـرـبـنـا نـصـفـه الـسـتـه عـشـرـالـلـذـي هـوـ
 اـحـدـقـطـرـيـهـ اـعـنـيـهـ وـنـفـسـهـ اـفـلـهـ اـرـبـعـهـ
 وـسـتـهـ وـزـدـنـاـ عـلـيـهـ مـرـجـهـ الـسـتـهـ الـذـي هـنـصـفـ
 قـطـرـاـثـاـيـهـ بـلـغـ مـاـيـهـ اـخـذـنـاـ جـذـرـعـشـعـ
 وـمـ اـحـدـاـضـلـاعـ الـمـعـيـنـ الـمـرـبـوضـ

فان كان معين اضلاعه معلومة ومساحتة
 معلومة واردة نا ان نعلم قطر يه ضربنا احد
 الاضلاع في مثله وضربيا نصف المجموع بذلك
 في مثلكه وحفظنا العاصل ثم ضربنا نصف
 المساحة في نفسه واسقطنا العاصل منه
 من المحفوظ فابق اخذنا اخذنا وردنا
 على نصف مرح الصنف واخذنا اخذنا صغيرناه
 فما كان فهو اخذ القطرين **ثانية**
 المعين المعرف ضولا الا الذي حمل واحد
 من اضلاعه عشرة ومساحتة ستة وتسعون
 اردنا ان نعلم قطر يه ضربنا احد الا اضلاع
 وهو عشرة في نفسه يحصل ما ية ضربنا
 نصفها وهو حسون في نفسه فكان
 الغير وخمسمائة حفظناه ثم ضربنا نصف
 للساحة اعني ثانية واربعين في نفسه يحصل
 الغان كوكيلها مائة واربعة واسقطناه من المحفوظ
 الذي هو بالغات وخمس مائة بفر مائة وستة وسبعين

أخذنا حذره أربعة عشر ردنا على نصف
 مربع القطع الذاتي محسون بلغ أربعة
 وستون أخذنا حذره ثم أبى به اصطفناها
 بلغ سته عشرة وهو لحد القطرين ٥
 وتدبر أن علم ذلك يوجه آخر وهو
 أن يزداد المساحة المعلوّمة على قطع
 ويأخذ حذره ويسقط من مربع نصفه
 نصف المساحة ويأخذ حذره الباقي ويزاد
 على نصف حذره الأول ولضعف نصفه
 يكون لحد القطرين ٦ **قال** المعلم المغربي
 يعنيه ردنا المساحة المعلوّمة أعني سته
 وتسعين على مربع القطع أعني ما يزيد بلغ ماية
 وستة وتسعين أخذنا حذره أربعة عشر
 وضرنا نصفه أعني سبعة في مثلها بلغ
 تسعة وأربعين اسقطنا منه نصف المساحة
 أعني ثانية وأربعين فيقي واحداً أخذنا
 حذره وهو لحد حذره على نصف حذره الأول

اعنى سجدة بلغ ثانية ضعفناه بلغ سبع عشر
وهو آخر القطرين ٦

وذوات الأضلاع الرابعة التي تسمى سخرفة

اما ان تكون فيه ناویتان قائمتان
واما خطان متوازيان ولا يكون فيه

زاوية قائمة واما ان يكون مخلفة الرواية
والحواب ولا يكون فيه خطوط متوازية

ولما فيه زاوية قائمة ه فاذ اكان
فيه زاویتان قائمتان فمساحته

ان يضرب الفعل الذكى عليه الزاویتان
القائمتان في نصف العطرين اللذين

يليان لزاویتين القائمتين **مثاله**

سخرفة احد اضلاعه عشرون والثالث
الذى يقابلها ثانية والثالث اثنتا عشر

والذى يقابلها ثانية عشرون كانت

الزاویتان اللتان عمل طرفي الثانية
قائمتين فاذا ردناها بغير مساحتها

٣

٤

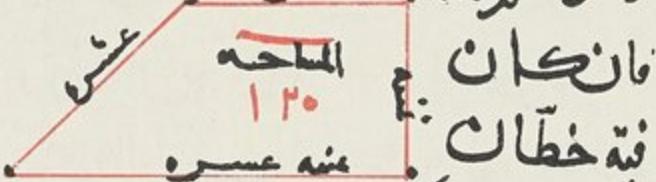
٥

٦

١٥

صُرْنَا الثَّانِيَهُ فِي نَصْفِ الْأَثَنِ عَشَرِ الثَّانِيَهُ عَشَرَ
مَا الَّذِي هُوَ مُحْسَنٌ عَشْرُ كَانَ يَةٌ وَعَشْرُ

وَهَذِهِ صُورَتُهُ ٩ . ابْعَدْتُهُ

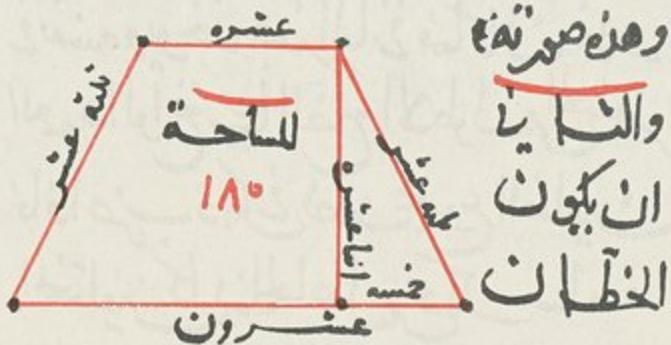
٤ سَوَازِيَّاً فَلَا يَكُونُ فِيهِ زَاوِيَّهُ قَائِمَهُ فَإِنْ
مَسَاحَتْهُ أَنْ تَخْرُجْ فِيهِ عَوْدٌ عَلَى الْجَدْلِ الْخَطِيرِ
الْمُتَوَازِيْنَ ثُمَّ يَقْرَبُ فِي كُلِّ الْعِرْدِ مِنْ نَصْفِ

٥ مَجْمُوعِ الْخَطِيرِ الْمُتَوَازِيْنَ ٤ **وَإِخْرَاجُ**

الْعِرْدِ فِيهِ عَلَى حِصِيرِ أَحَدُهُمَا أَنْ يَكُونَ
الْخَطِيرُ الَّذِيْنَ لَيْسُوا مُتَوَازِيْنَ مُتَسَاوِيْنَ
٦ فَيَسْقُطُ أَحَدُ الْمُتَوَازِيْنَ مِنْ الْخَرْدِ وَيَنْزَبُ
نَصْفَهُ فِي نَفْسِهِ وَيُلْقَى مِنْ مَفْرُوبِ الْجَدْلِ الْمُتَسَاوِيْرِ

٧ فِي نَفْسِهِ وَيُوْخَذُ جَزْءُ الْمَارِقَةِ فَمَا كَانَ فِيهِ
الْعِرْدُ الْوَاقِعُ يَعْلَمُ الْقَلْعَ الْأَطْوَلُ مِنْ الْمُحْلِفِ
٨ فَإِذَا ضَرَبَ ذَلِكَ نَصْفَ مَجْمُوعِ الْضَّلِعَيْنِ
الْمُخْتَلِفَيْنِ كَانَ الْحَامِلُ مِنْ ذَلِكَ مَسَاحَةً

ذلك المحرف شارذ ^ك محرف احادي لعله
 عشرة والثانى الذى يقابلها عشرة و
 والثالث والرابع كل واحد منها ثلاثة عشر
 واردنا ان يعرف مساحتة استخرجنا
 عوده الواقع على العشرين الذى هو عاد
 للعشرين وذلك لأننا اسقطنا العشرين من
 العشرين وضربياً نصف المائة اعني خمسة
 في نفس طول خطان خمسة وعشرين اسقطناه
 من بعد المائة عشر بقي ما يزيد عن ربع
 الحدث فأجزئه وكان ثالث عشر وهو العود
 فاذ اضفينا له العود في نصف مجموع الضلعين
 المتوازيين اعني العشرين والعشرين وهو خمسة عشر
 كان ما يزيد عن عادين وهو مساحتة المحرف

١٢

١٣

اللذان ليسا متوازيين غير متساوين صربنا
 كل ولحد منها نفعه واسقطنا الإقل
 من كل ذر وقسمنا الباءة على تفاصيل الصلعين
 المتوازيين فما أخرج من القسم أخذنا الفضل
 بينه وبين التفاصيل فما كان صربنا نفعه
 أعنى أصغر مسقطي الحجر الذي يلي أصغر
 الصلعين المغير المتوازيين في مثله والقينا
 من أصغر ^{الصلعين} الذين ليسا متوازيين فما أخذنا
 جزء الباءة فما كان فهو العود ۹ فإذا
 اسقطنا أصغر مسقطي الحجر من التفاصيل
 بع اعظم مسقطي الحجر الذي يلي اعظم الصلعين
 غير المتوازيين فإذا اسقطنا بريعه من
 بين اعظم الصلعين المغير المتوازيين فما أخذنا
 جزء الباءة فما خرج فهو العود فإذا أضفنا
 العود في نصف مجموع المتوازيين حسان
 ذلك ساحة المحرف ۵ **مثال ذلك**
 سحرف أحدها بفتح عينه والآخر يغافل به

وهو الذا تبواز يه اربعه وعشرون والثالث

ثلثه عشر والذى يقابلها خمسة عشر فاذا

ارد ناس احنته اخر جن المعود الذى يقع

على الاربعه والعشرين وذاك ما ان يضر بـ

كل واحد من ثلاثة عشر وخمسة عشر نفسه

وسقطه الى قل من الالى لش فى يقى سنه ومسوه

نفسه على تفاصيل الصلعى المتوازن بين

وهو اربعه عشر برج من القسم اربعه سقطها

من التفاصيل وضرب نفسه الذى هو صغر

سقطى الحجر وهو خمسة في مثلها وثمان

خمسة وعشرين سقطه من برج ثلاثة عشر

يبلغ ما يه اربعه واربعون ياخذ جذر

اثنا عشر وهو المعود الواقع على الاربعه

والعشرين و اذا سقطنا الخمسة التي

هي اصغر سقطى الحجر من تفاصيل الصلعى

المتوازن اعني اربعه عشر سقط تسعة

وهو اعظم سقطى الحجر الذى يبلغ الخمسة عشر

٣

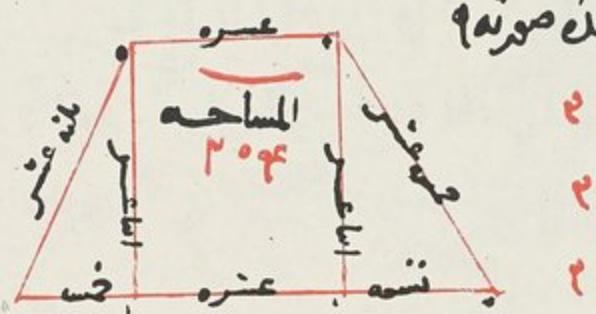
٤

٥

٦

١٥

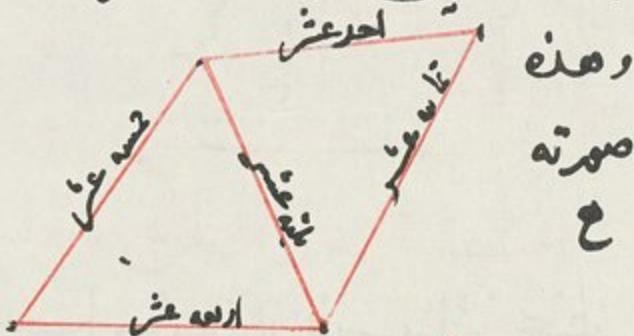
فَإِذَا أَضْرَبْنَا هَذِهِ التَّسْعَةَ فِي نُفَشَّا كَانَ
أَحَدُهُ ثَانِي وَاسْقَطْنَاهُ مِنْ مَا بَيْنِ رِجْسَتَيْنِ عَشَرَ
بَقِيَ مَا يَهُ وَارْبِعَةَ وَارْبِعَوْنَ اخْزَنَاجْدَرَهُ
فَكَانَ ثَالِثُ عَشَرَهُ الْمُعْوَدُ فَإِذَا أَضْرَبْنَاهُ
فِي نُصْفِ مُجْمَعِ الظَّلَيْنِ الْمُتَوَازِيْنِ وَهُوَ
سَبْعَةُ عَشَرَ كَانَ مَا بَيْنِ وَارْبِعَهُ وَهُوَ الْمَسَاحَةُ
وَهَذِهِ صُورَتُهُ ۙ

فَامَاسَهُ ذَلِكَ مِنَ الْمُحْرَفَاتِ

١٢ فَبِسْلَمِ مَسَاحَتِهِ إِنْ يُقْسِمُ بِثَلَاثَيْنِ حَنْطَهُ
سَتِّينَ حَنْطَهُ مِنْ أَحَدَتِ زَوَايَاهُ الْمُتَوَازِيْنِ
الْزاوِيَّةُ الْمُقَابِلَةُ لَهَا وَبِسِعَهُ عَلَى وَاحِدٍ
مِنَ الْمُنْتَهَيَّنِ عَلَى مَا تَقْتَمُ مَا لِذَلِكَ مُخْفٌ
١٥ احْدَى أَضْلاعِهِ أَحَدُ عَشَرَ وَالثَّانِي أَرْبَعَةُ عَشَرَ
وَالثَّالِثُ حَسْنَةُ عَشَرَ وَالرَّابِعُ تَبْيَنَهُ عَشَرَ

دارد نا معرفة مساحته اخرجنا احد قطعه
 فكان ثلاثة عشر وسبعين اعل واحد
 من المثلث على حدته فكان مساحة المثلث
 الذا تحيط به ثلاثة عشر واربعه عشر وخمسه عشر
 اربعه وثمانون ومساحة المثلث الذا ت
 حيط به ثلاثة عشر وثانية عشر ولهم عز احد
 وسعور تقرها فاذ اجمعناها كان ما يساوي
 وخمسه وخمسين وهو مساحة المحرف

١٢

والأشكال الكثيرة المضلاع والزوايا

التي ترسم في دائرة وعلو دائرة اعن المسماوات
 المضلاع والزوايا فمساحتة ان يضرب
 نصف قطر الدائرة التي ينفع فيها في نصف
 مجموع اضلاعها

١٥

وَلِلْهُنَّ اسْتِرْجَاجٌ أَقْطَارَ الدَّوَابِرِ الَّتِي يَقْعُ
عَلَى الشَّعَالَذَّوَاتِ لِأَضْلَاعِ وَالْذَّوَابِ الْمُسَاوِيَةِ
طَرِيقَ سَهْلٍ قَرِبَنَ الصَّحَّةِ ٤

وَهُوَ أَنَّا ذَادَنَا نَخْرُفَ قَطْرَ الدَّابِيَةِ الَّتِي يَقْعُ
عَلَى كُلِّ مِنْ هُنَّ مِلَادَكَ الْمُزَرِّنَا الْحَدَّا ضَلَاعِهِ
وَمُثْلِهِ وَحْفَظْنَا الْمُلْعُونَ مُضَرِّبِنَا عَدْدَ الْأَضْلَاعِ
الْأَوَّلَهُ نَصْفَ عَدْدَ الْأَضْلَاعِ فَإِنَّا ذَادَنَا
عَلَيْهِ مُلْثُهُ أَهْلًا وَضَرِّبَنَا مَا بَعْدَمِيَّا حَفَظْنَا
مَا حَصَلَ لِخَنَّا تَسْعِيهِ وَأَخْدَنَا جَزْدَهُ وَهُوَ قَطْرُهُ
شَادَكَ مُغَرِّسٌ مُسَاوِيَ الْأَضْلَاعِ وَالْذَّوَابِ الْأَصْلِ
ضَلَعٌ مِنْ عَشَرَهُ ارْدَنَا نَعْلَمُ قَطْرَ الدَّابِيَةِ الَّتِي
يَحْيِطُ بِهِ ضَرِّبَنَا عَشَرَهُ فِي مِثْلِهِ فَكَانَ مَا يَهُ
وَحْفَظْنَا هَامِثَ ضَرِّبَنَا عَدْدَ جَمِيعِ الْأَضْلَاعِ الْأَ
وَاحِدِهِ وَهُوَ أَرْبَعَةٌ نَصْفَ عَدْدَهُ الْأَضْلَاعِ وَهُوَ
اثْنَانِ وَنَصْفِ ثَالِثَانِ عَشَرَهُ وَزَدَنَا عَلَيْهِ مُلْثُهُ
الْأَصْلِ فَصَارَ لِهِ عَشَرَ ضَرِّبَنَا هَاهُنَّ الَّتِي حَفَظْنَا هَاهُ
وَهُوَ مَا يَهُ حَصَلَ لِلْهَرَبِ الْفَوْلَهُمَاهِيَّهُ لِخَزَنَ

تسعة وأربعين جزءاً وهو قطر فكان
 مائة وثمانية وثمانين وثمانية اتساع أخذنا
 جزء فكان سبعة عشر بالقرب ٢ فاذا
 اردنا قطر دائرة التي المخمس من قطر الدائرة
 المحيدة بالخمس الذي خرج بالحساب سبعة عشر
 تقريباً اضننا هذه السبعة عشر في نفسها فكان
 مائة وتسعة وثمانين فاذا اسقطنا منه مربع ضلع
 المخمس الذي هو عشرة وهو مائة فيقي طيبة
 وتسعة وثمانين اخذنا جزء فكان ثلاثة عشر
 ونصفاً وبهذا بالقرب وصل صورته ٣

١٧١ عرض الأضلاع المثلث

اعنى حمسه وعشرين

ما ذا ضربنا

نصف القطر

١٢

اعنى سنه

وسبعة اثاث

تقريباً فينصف

١٥

اعنى حمسه وعشرين

حصل من المذهب ما يه ولحد وسبعين
 وبسبعين اثنا وسبعين مساحة المخمر ^٥
 او ضربنا مارب مطلع من اضلاعه في خمسة وسبعين
 وسبعينا المبلغ يعا اثنين وسبعين فمخرج خرج
 فهو مساحة المخمر ^{شاله} ضربنا المائة
 التي هي مربع ضلع هذا المخمر بعنه وهو عشرة
 في خمسة وسبعين فيبلغ خمسة ثلاثة ألف وخمسمائة
 قسمها معا اثنتين وسبعين فخرج من القسم ما يه
 ولحد وسبعين سبعة اثنا وسبعين وهو مساحة
 المخمر ^{ساوى} الذات خرج الطريق الا ذلك
 فاذاردنا ان نعلم الفرع من القطر علنا فيه
 بالعلم وذلك ما ضرب القطر في نصفه
 وما احتج في تسعه وحققتنا المبلغ ثم ضربنا
 عدد اضلاع الاول بعدد نصف عدده اضلاع
 وما الحجور زناع عليه الثالث للامل فما حصل
 قسمها عليه الذي حفظناه فما خرج من القسم
 اخذنا اجزء و هو ضلع ذلك التحويله

مثال ذلك المحس الذي تقدم ذكره
 وكان قصر الدائرة التي يحيط بها سبعة عشر
 وارداً نامورفة ضلعه ضرنا القطر في نفسه
 فكان مائة واربعة واربعين ونصف
 ثم ضربناه في نصفه فكان ألفاً وثلاثمائة
 ونصف وحفظنا ثم ضربنا نصف عدد
 الصلاع في عدد الصلاع الذي واحلا
 فكان عشرون زدنا عليه بثلاثة أضداد
 مائة عشر فسمينا عليه الذكى حفظنا
 وهو ألف وثلاثمائة ونصف فخرج ما ية
 وجزء من ستة وعشرين جزاء واحد
 فإذا أخذنا نصفه كان عشرون بالتقريب
 وهو المطلوب

ولما كان المسدس المتساوى الصلاع وزوايا
 وهو سته امثال المثلث المتساوى الصلاع
 وهو التي ضلعاها نشرت كان اذا اردنا
 ان نعرف سطحه فنربأ ضلع المسدس في مثله

٣

٤

٥

٦

١٥

وَمَا اجْتَمَعَ فِي مُثْلِهِ وَمَا اجْتَمَعَ فِي سُتْهِ وَنَصْفِ وَرْبَعِ
 وَلَخْنَاجِزِهِ اجْتَمَعَ فِي أَكَانَ فَهُوَ مَسَاحَةُ
 الْمَسْدِسِ لِمَثَالِكَ إِذَا أَرَدْنَا مَعْرِفَةَ
 مَسَاحَةِ مَسْدِسٍ مُتَسَاوِيَ الْأَضْلاعِ وَالرِّدَوَيَا
 كُلُّ جَابِبٍ مِنْهُ عَشْرَقُ صَرْبَنَا الْمَعْرِقَ فِي نَفْسِهِ
 وَمَا اجْتَمَعَ فِي نَفْسِهِ فَكَا زَعْشَرَقَ الْأَفَ
 صَرْبَنَا هَارَنَّ سُتْهِ وَنَصْفِ وَرْبَعِ وَكَا زَجْعَةَ
 وَسِتِّينَ الْفَاءِ وَحِسْنَ مَا يَعِي لَخْنَاجِزِهِ فَكَانَ
 مَا يَتَنَزَّهُ وَنَصْعَةً وَخَسِينَ وَلِثَنَ وَنَسْرَ وَنَمْرَ الْمَنْزِرَ
 تَقْرِبَا وَهُوَ مَسَاحَةُ الْمَسْدِسِ وَهُنَّ صَرْبَنَةٌ

أَوْ ضَرْبَنَا مَرْبَعَ
 ضَلْعَ رَأْضَلِيهِ
 فَنَانِهِ وَسِينَ
 وَقَسْمَنَا الْمَلْعُونِيَا

لِثَنَ فَمَا كَانَ فَهُوَ مَسَاحَةُ الْمَعْرِقِ
 مَثَالِهِ صَرْبَنَا مَرْبَعَ ضَلْعَ مِنْ أَضْلَاعِهِ وَهُوَ مَا يَعِي

فِي شَنْه وَبِعِينَ فِي لَغْ بِعْتَةَ آلَافِ ثَانَاتٍ
 قَسْنَاهُ عَلَى مَلَكَنْ فَخَرَجَ مِنَ الْقِيمَ مَا يَتَابَ
 وَسَوْتَ وَهُوَ مَسَاحَةُ الْمَدِيرَ وَقَرَبَ
 مَا خَرَجَ بِالْطَّرِيقِ الْأَقْلَ ٤

*فَمَا الْعِزْرُ الْمَسَاوِيُّ الْأَضْلَاعُ وَالْأَذْوَاءِ
 مِنْ إِسْكَانِ الْكَثِيرِ الْأَضْلَاعِ*

فَاتَ الْطَّرُقُ مَسَاحَتَهُ أَنْ قَسَمَ مُثْلَثَاتٍ
 عَلَى أَنْ يَكُونَ مَضْلَعُ رَضْلَعٍ وَاحِدٌ مِنْ
 الْمُثْلَثَاتِ مُشَرِّحًا يَمِينَ مُثْلَثَيْنَ وَمُسْعِ
 كَلَ وَاحِدٌ مِنْ تِلْكَ الْمُثْلَثَاتِ عَلَى جَهَتَهِ
 وَجَمِيعُ الْجَمِيعِ فَمَا كَانَ فَهُوَ الْمَسَاحَةُ ٥
وَالْأَذْيَنَةُ مُسْعِيَا وَجَهِينَ ١٢

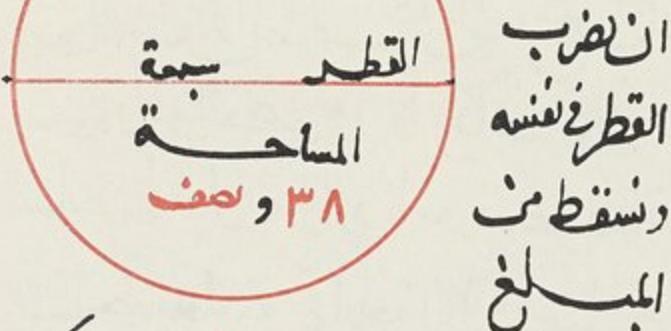
*الْوَجْهُ الْأَقْلَ — الْأَنْصَرُ نَصْفُ
 الْقَطْرِ فِي نَصْفِ الدُّورِ وَالْمَثَانَ ذَلِكَ*

دَابِنَةُ قَطْرِهَا سَعْةٌ وَيَحْيِطُهَا أَثَانٌ وَعَرْوَتُ
 وَارِدٌ مَا سَاحَتُهُ صَرْبَانَصَفْ قَطْرِهَا وَهُوَ
 ثَلَاثَهُ وَنَصْفُهُ نَصْفُهُ عَيْطَهُ وَهُوَ لِعَشْرٍ

فكان ثانية وثلثون نصف وهو مسلط

على هذه الصورة إيات وعشرون

والوجه الثاني

سبعينه ونصف سبعه والثالث الذائق المزكوة

بعينها صرنا القطر وهو سبعة في نفسها

فكان تسعه وأربعين اسقاطنا منه

سبعينه ونصف سبعه وهو عشرون ونصف سبع

ثانية وثلثون ونصف موافقا لما خرج بالوجه

الأول فإذا كانت دائرة قطرها

معلوما واردا معرفة محيطها صرنا القطر

في ثلاثة وسبعين ابلا فما كان فهو المحيط

وشاشه في الثانية المصورة اولا وقطرها

اعنى سبعة معلوما واردا معرفة محيطها

صرنا السبعة في مثلثه وسبع فكان اثنى عشر
 وهو الدوافع وان كانت درها معلوماً
 اعني اثنى وعشرين واردنا معرفة قطرها
 فسمنا الاربعين علی مثلثه وسبع فكان
 سبعة وهو القطر فاركانت دائرة
 مساحتها معلومة واردنا معرفة محيطها فنرا
 المساحة المعلومة في اربعة اجزاء وقسمنا المجموع
 ارباباً على سبعة وصربنا الخارج من القسمة
 ارباباً في اثنى وعشرين فلأخذنا بجزء المبلغ
 فما كان فهو المحيط **مثاله** في الدائرة
 المتقدمة وعلمه ان مساحتها تمنيه ولذلك
 ونصف فاداردنا ان نعرف محطيها
 صربنا التمنيه والملئ والتصفية اربعة
 فكان ماية واربعة وخمسين قسمنا
 على سبعة خرج من القسمة اثنتان وعشرون
 فاذاضرنا هنالك اربعين وعشرين الى اشراف العبر
 واخذنا بجزء المجموع كان اثنى وعشرين وهو المحيط

وقد يختصر هذالطريق باى نظر المساحة
 المعلومة فى اثنتي عشر واربعة اساع ويوخذ
 جزءاً واحداً فما كان فهو المحيط **مثاله**
 في التالية المتقدمة بعينها ومساحتها المعلومة
 ثانية وتلبيس ونصفها واردنا معرفة محيطها
 ضربنا التمنة والتلش والنصف في اثنتي عشر
 واربعة اساع فكان اربعين واثنتي ثمانين
 اخذت لجزء فكان اثنتي عشر وعشرين وهو المحيط
 فاركنا تدابير محيطها معلوماً واردنا مساحتها
 ضربنا نصف المحيط في نفسه ثم ضربنا المبلغ
 في سبعة وقمنا المبلغ على اثنين وعشرين
 فما كان فهو المساحة المعلوم **ومثاله**
 في التالية المتقدمة التي محيطها معلوم
 وهو اثنتي عشر وعشرون واردنا مساحتها
 ضربنا نصف لها ثلثين وعشرين وهو اربعين
 في مثله فكان طايه واحد وعشرين ثم ضربناه
 في سبعة فكان ثلثاً مائة وسبعين واربعين

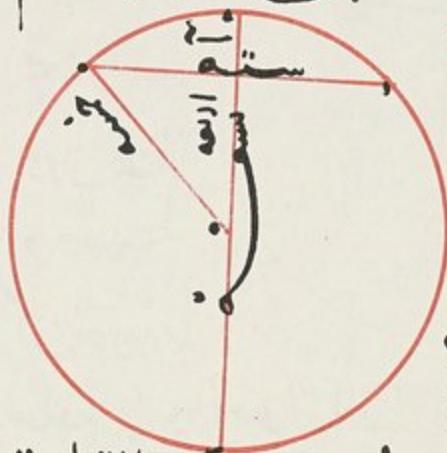
قسناه على اثنين وعشرين فخرج ثانية
 ولثنتين ولنصف وهو المساحة ١
 وقد يعدل ذلك بطريقة اخرى وهو ان ضرب
 المحيط في مثله وسقط من الجملة
 ثالثة ويقسم الباقي على المدعاشر فما
 خرج من القسم فهو المساحة مثاله
 من الدائرة المتقدمة والمحيط لها معلوم
 وهو اثناون وعشرون داردناس ساحتها
 صر بناء على اثنين والعشر في نفسه وكان
 اربع ما يده واربعة وثلاثين اسقطنا منه
 منه وهو ستون ولنصف في اربعاء
 ولثنه وعشرون ولنصف قسناه على المدعاشر
 خرج ثانية ولثنتين ولنصف وهو المساحة ٢
 فان كانت دائرة معلوم القطر وقطعنا
 بوتر معلوم واردنا معرفه سليم ذاك الوتر
 صر بناء نصف الوتر في نفسه ولنصف القطر
 ايضا في نفسه واسقطنا الاقل من كل ثالث

واخذنا اجزاء الباله واسقطناه من نصف
القطر فما كان فهو السهم **مثاله** دائرة
قطرها عشر وقطع بوتر طوله ستة
واردناه لعرف سهم ذلك الوتر ضربنا
نصف الموتر وهو ثلاثة في نفسه فكان
سعة اسقطناه اربعين بربع نصف القطر
وهو خمسة وعشرون بستة عشر لخذنا
جزء وهو اربعه اسقطناه من نصف
القطر وهو خمسة بقي واحد وهو السهم

وهذه صورته **٣**

فان كانت

دائرة قطرها
معلوم ونصل
قطعة منها

سهم معلوم واردنا معرفه وتر تلك القطعة
ضربيا زيادة القطر على السهم في السهم
واخذنا اجزاء المجتمع وضاعفناه فما كان فهو

الوتر **شاذ ذلك** من هذه الدائير بعینها
 الى قطرها عشرة فصل منها قطعة سهمها
 اثنتان واردا ناما معرفه وتر القوس المقطرة
 عن الدائيرة صرنا زيا دة القطر على السهم
 وهو ثمنه ر السهم وهو اثنتان فكان
 ستة عشر لخزنا حجزه فكان اربعه صعقتناها
وكان ثالثاً بيته وهو الوتر المطلوب معرفته

فاز كانت

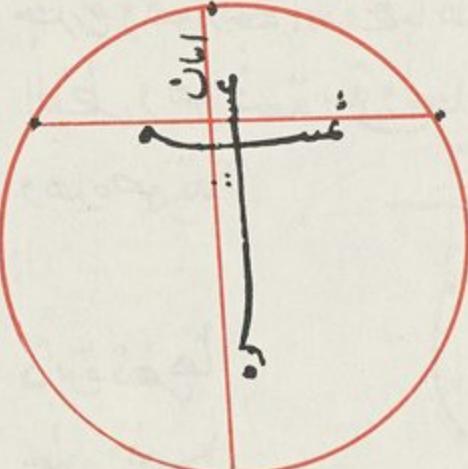
دائيرة قطرها

مجهول

ووترها

وسهمها

كل واحد منها

ملعم واردا معرفة القطر صرنا نصف
 الوتر في نفسه وقسمنا المبلغ على السهم
 وردنا الخارج من القسمة على السهم فيما
حصل فهو القطر شاذ ذلك دائرة

١٥

١٢

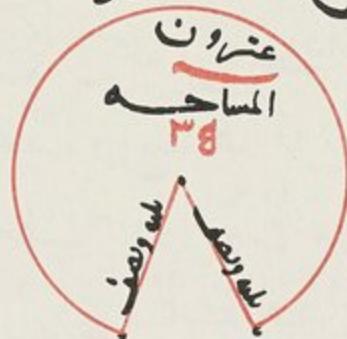
٩

٣

٤

قطرها بعدها ووترها ثالثه وسنتها اثنان
 وارد نافرقة القطر من نصف الوتر
 وهو اربعه في نفسه فكان سنته عشرة سنتاً
 على التسمم وهو اثنان فخرج من القسم
 ثالثه زدناها على التسمم الذي هو اثنان
 فصارت عشرة وهو القطر **وقطاع الدائرة**
 ان كان صغيراً نصف دائرة او اعظم من
 نصفها فان مساحة كل ولحد منها ان يزيد
 نصف قطر الدائرة في نصف القوس بما
 كان فهو مسلحة القطاع **مثال ذلك**
 قطاع حيطة بخطاف سنتها وما
 يضاف قطره ايرته وكل ولحد منها سبعة
 وقوس مقدارها سته فاذا ضربنا السعة في
 المساحة كا لحد عشرة وهو مساحة القطاع
 وهذه صورته **وهل**
 وان كانت القوس
 الى الحاطن بالقطاع **المساحة**

اعظم من نصف المحيط وكان متلاعثين
ونصف القطر يلزمان احاطا به كل
ولحد منها ثلاثة ونصف واردن مساحتها
صربنا الثالثة والنصف في العشرة
اعي نصف المحيط كان خمسة وثلاثين
وهو مساحة القطاع ^٤ وهذه صورته

^٤ فاز كانت قطعة
مردابية واردن ^٥
مساحة سطحها
^٦ وكانت القطعة

^٧ نصف دائرة صربنا نصف القطر في نصف
حيط القوس فما كان فهو مساحتها
^٨ **مثال ذلك** نصف دائرة قوس محيد آخر
ووتره الذي هو قطر الدائرة التي هو محيطها
سبعين صربنا نصف القطر وهو ثلاثة ونصف
^٩ في نصف محيد القوس وهو خمسة ونصف
فحمل سبعة عشر ربع وهو المساحة

العنصر
المساحة
ويع
سبعين

وهذه صورته $\frac{1}{2}$
فإن عاشرت

رافقه قطعة فك اية

واردنا معرفة مساحة سطحها ماض نصف
قطر الدائرة التي هذه القطعة منها نصف
قوس تلك القطعة فتحصل مساحة القطاع
الذى أحاط به الخطان المستقيمان للدائرة
من المركز وقوس القطعة فإذا قياساً بذلك
مساحة المثلث الذى أحاط به الخطان
الخارجيان من المركز إلى طرف القوس
مع دائر تلك القوس يبقى مساحة القطعة
التي فرضت أنها أقل من نصف دائرة
مثال ذلك دائرة قطرها أحد عشر وسبعين
ستة وستون وقطع منها قطعة كأن قوسها
أحد عشر وستة عشر ونصفاً وسميت بالقرب
ولاحرا ويعاد سداً واردنا مساحتها من
نصف القطر وهو عشرون ونصف نصف القوس

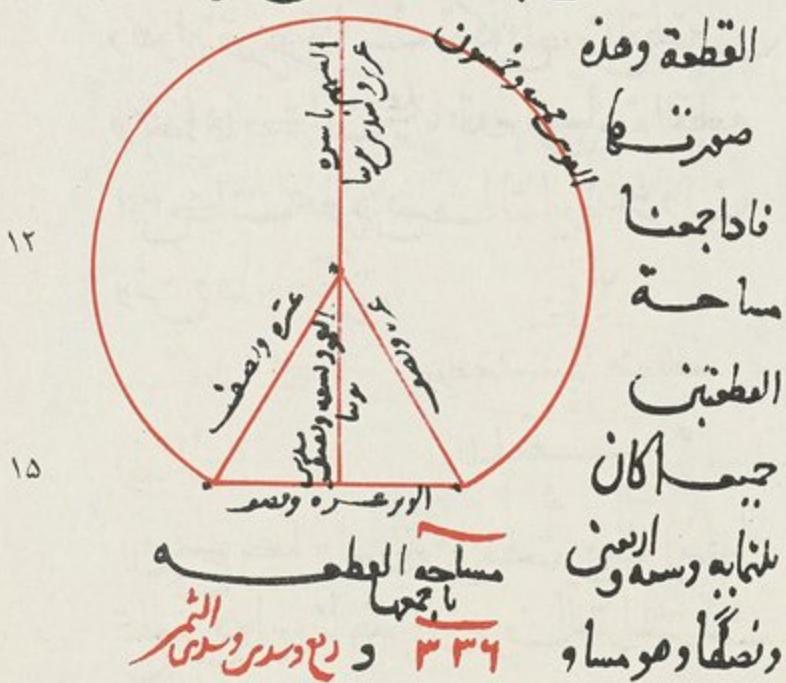
وهو خمسة ونصف وكأن سبعة وخمسين
ونصفاً وربعها حفظناه ثم ضربناه بمود
المثلث الذي لاحاط به نصفاً القطر والوتر
وهو سبعة ونصف مدرسي في نصف الوتر
وهو خمسة وربع وكأن سبعة واربعين
ولثنين وسدس الثمن وهو مساحة المثلث
اسقطناها من سبعة وخمسين ونصف ربع
بقي عشرة ونصف ثمن وهو مساحة القطعة

١٥
قطرها حدو عشرة وكانت للقوس خمسة
وخمسين وذرها عشرة ونصف ماذا ضربنا
نصف القطر وهو عشرة ونصف في نصف

١٤
بقي عشرة ونصف ثمن
وهي مساحة المثلث
لما ضربناه بمود

القوس وهو سبعة وعشرون ونصف كان
 مائتين وثمانين وثمانين ونصفاً وربعها وهو
 مساحة القطاع الذي أحاط به نصف
 القطر والقوس التي هو اعظم من نصف
 محيط الدائرة فإذا زدنا على مساحة
 المثلث الذي أحاط به الوتر ونصف قطر
 الدائرة وهو بعدها $\frac{1}{4}$ قدم ذكر سبعة واربعين
 وثلاثين وسدس الثمن ترتيباً كأن ثلثاً يه
 وستة وثلثين وربعها وسدساً الثمن وهو مساحة
 القطعة وهذه

مساحة قائم الدائرة التي تحصل من نصف القطر
ونصف الدور واثنا اعلم ٥

والشكل البيضي مساحتة على ما قدم

ذكره من مساحة قطع الدواير فاذا سجينا

كامل لحقة من القطعتين اللتين مجموعهما

الشكل البيضي وجمعناها كان مساحة الشكل

ثالث اذا اردنا ان نعرف مساحة شكل

بيض احد قطريه عشر ونصف وصولا طول

والقطر الثالث اثنان ونصف وثلث بالتعريب

وهو لا ينبع فنما مساحة كل ولحد من القطعتين

وجمعناها فكان على ما قدم من مساحة القطعة

التي كانت اصغر من نصف الدائرة عشر و

واثن وعشرون صورة

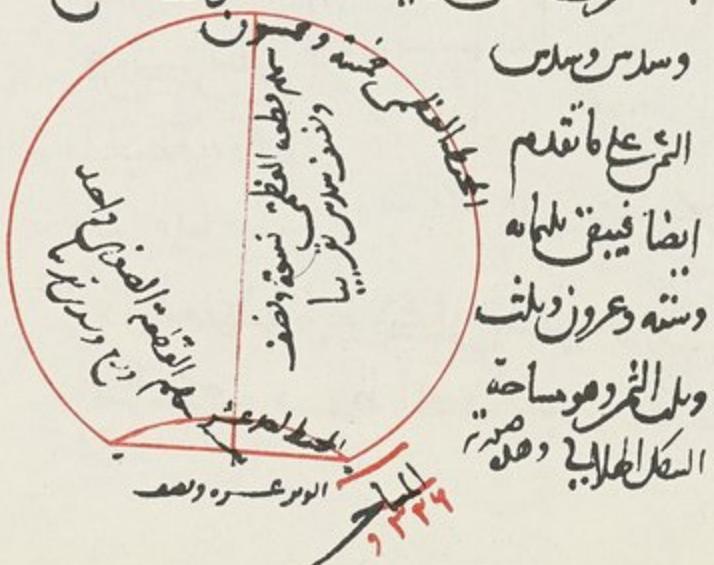
ومساحة الشكل

الحلبي

و **من**

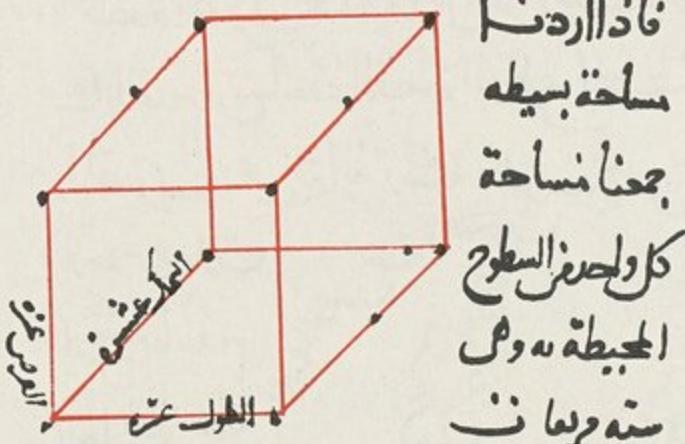
ان يسع حمل و لحق من القطعتين **ثا** إنها
قطع من دواير تامة با ان يعرف الوتر المترافق

بين القطعتين من المداير وسهم كل واحد
 منها ويستخرج منها القطر ومساحة كل واحد
 من القطعتين على ما نقدم ونقصاً قل المساحة
 من أكثر مما يبقى فهو مساحة النصف الظل الظلاني^١
مثال ذلك اذا اردنا ان نعرف مساحة شكل
 هلاي يكون الوطن المشترك بين القطعتين
 من المداير عشرة ونصف وسهم الظل منها
 تسعة عشر ونصف ونصف سدس تقريباً وسهم الاصغر
 واحداً وربعها وسدساً بالتقريب نقصاناً مساحة
 القطعة الصغرى المحاطة وهي عشرة ونصف واثنتين
 على ما نقدم من مساحة القطعة العظمى المحاطة
 بالصغرى وهي لثمانية وستة وثلاثون وربع

والجُمَيْلِيَّةُ المَلْعُبُ

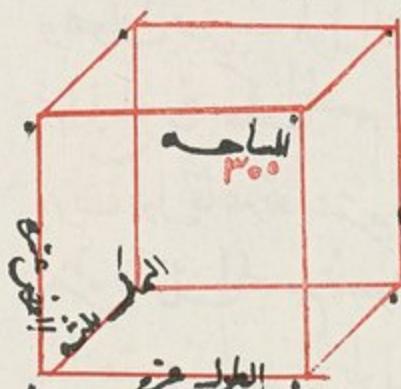
ساحة جرمها انضرب طوله في عرضه
ثم المحقق في سكه **شال** مكعب طول قاعدته
عشرين وعرض قاعدته عشرين ايضا وسمكه
ايضا عشرين واردن ساحة جرمها ضرب بنا
طول القاعدة وهو عشرة في عرضها وهو ايضا
عشرون فكافأة ثم ضربنا المائة في المكعب
الذى هر ايضا عشرين فيبلغ الفا وهو مساحة
جسم الملعوب وهذه صورته **شال**

كل لحاف منها مابعد فكان ستمائة وهن
مساحة جميع بسيط المثلث

مساحة جسم المكعب الباقي

ايضاً ان نضرب طول القاعدة في عرضها
 ثم المبلغ في سمل المكعب **مثال ذلك**
 بني طول قاعدة عشرة وعرضها ايضاً عشرة
 وسملها اعني سمل المكعب مائة واربعين
 جرمه ضرب بـ طول القاعدة المائة وعشرون
 في عرضها وهو ايضاً عشرة وثمانين مائة
 ثم ضربنا المائة في السمل المائة هو مائة **فكان**
 مائة وهو مساحة جسم الباقي وهذا صدره
 فإذا أردنا مساحة

بسيطه جمعنا
 مساحة المربعين
 اللذين **ما قاعرتا**
 المكعب مساحة

كل واحد منها مائة واربعة سطوح مستطيليه
 متوازية الأضلاع تأية الزوايا لآخر الضلعين
 المحيطيين يصل واحد من تلك السطوح عشرة

والفتح الآخر للنهر ومساحة كل أحد منها
مليون فدان تلتها يه وعشرين وهو
مساحة جميع البسيط المحيط الباقي ٥
أو ضر نا ما يحيط بقاعدته وهو أربعين
ع ارتفاعه وهو مائة وثمانين مائة وعشرين
وهو مساحة ظاهر زد نا على الجملة مائة
اعن مائة صار مائة وعشرين وهو
مساحة جميع بسيطه ٦

ومساحة جرم الجسم التي يحيط

وهو أن يحيط طول القاعدة في عرضها
ثم المبلغ في حجم **ذلك** جسم
يحيط طول قاعدته عشرون وعشرين أيضا
عشرون وستين جسم خمسون وارد نا
مساحة جرمها ضربينا طول القاعدة وهو
عشرون في عرضها وهو أيضا عشرون فكان
ما يحيط ثم ضربينا المائة في المائة وهو خمسون
وكان خمسة ثلاثة ألف وهو مساحة جرم

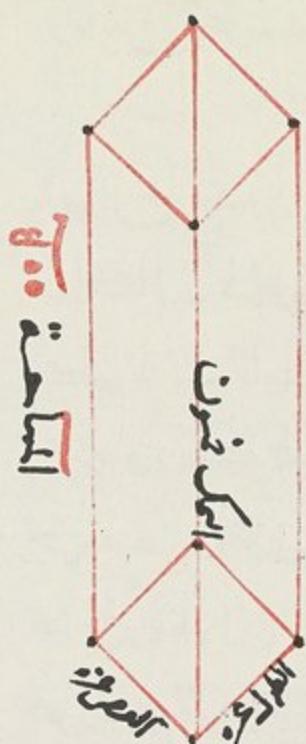
١٢

١٥

الجسم التيرت

وهذه صورته ٥

فاذاردنا مساحة
بسطه جمعنا مساحة
المربع للذر قاعده
ومساحة كل لحمنها
ماية واربعة سطوح
مستطيله متوازيه
الضلاع قايمه الزدايا

لحر الضلعين المحيطين بضلعين واحد منها
عشر و الضلع الثاني خمسون و مساحة كل
ولحر سبعها خمساً يه فكان الفين و مائتين
و هو مساحة جميع بسطه الجسم التيرت
او ضربينا ما يحيط بقاعده و هو اربعون
و ارتقا به وهو خمسون فكان الفين
و هو مساحة ظاهر فاذاردنا على الجملة
مساحة قاعدته اعنى مائتين صار الفين

دِمَاتِنْ وَهُوَ مَسَاحَةُ جَمِيعِ بَيْطَهِ ٤

مساحة المجسم الناري

وَهُوَ نَصْبٌ ثَلَاثَ مَسَاحَةٍ قَاعِدَتِهِ فِي سَمَاءِ

مَمَّا كَانَ فَهُوَ مَسَاحَةُ جَرْمِهِ مَا لَذَكَ

جَسْمٌ نَارِيٌّ قَاعِدَتِهِ مَرْبِعٌ كُلُّ ضَلعٍ مِنْهُ
عَشْرٌ وَارْتِقَاعُهُ خَمْسَةُ عَشْرٍ وَارِدٌ نَاسَاحَةٌ

جَرْمِهِ حَزْبٌ بَنَا ثَلَاثَ مَسَاحَةً قَاعِدَتِهِ الْذَّائِ

هُولَّتُهُ وَلَثُونُ مَلَشَّةٍ خَمْسَةُ عَشْرُ الْذَّائِ

هُوَ التَّهْمَنُ فَكَانَ خَمْسَاتٌ وَهُوَ مَسَاحَهُ

جَرْمِهِ وَهُنَّ :

صَوْتَهُ ① :

مَا ذَارَ دُنْيَا مَسَاحَةً

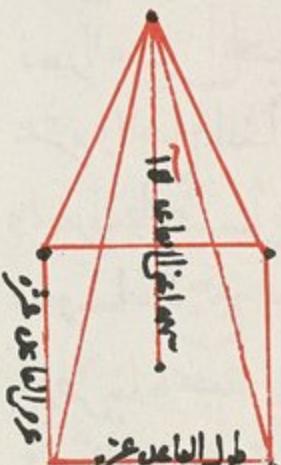
بَيْطَهِ حَزْبٌ نَافِضٌ

عَيْطٌ قَاعِدَتِهِ وَهُوَ عَرْكٌ

فِي عُودٍ أَحَدَ الْمُنْثَنَاتِ طَولُ الْعَادِعِ عَزْنٌ

وَهُوَ جَنْ ٢٨٥ نَما حَصَلَ هُوَ مَسَاحَةُ بَيْطَهِ

سَمَّ قَاعِدَتِهِ فَازَارَ دُنْيَا عَلَيْهِ مَسَاحَةُ قَاعِدَتِهِ

الذى مایه فچار مساحة جميع بسيطه
ومساحة المجسم المنشور

٣ ان اضرب تكبير لحد من المثلث اللزب
حيطانه في طول ضلع من اضلاع السطوح
الذاتيin المثلث فما كان فهو مساحة
جسمه **مثال ذاك** منشور يحيط به ثلاثة سطوح
متوازية الا ضلائع قائم الزوايا باطولة كل لحد
منها عشرون وعشرون لحد حربها منه وعدده
الثانى ثانية وعشرون الثالث عشر ثم فاذا اخذنا
مساحة مثلثة واحدة وهي اربعة وعشرون

١٢

١٥

في طول واحد من السطوح
وهو عشرون حان
اربع مایه وثمانين وهو
مساحة المنشور
وهذه صورته
فاذاردنا مساحة
بسطه جمعنا بمحرك

مساحة المثلثن وهو ثانية واربعون
ويعجم مساحة المثلث السطوح التي تلحد
مائتان وثمانين مائة وستون وثلاثين
مائة وعشرون فضاد خمس مائة وثمانين عشر
وهو مساحة جميع بسيطه ^٢

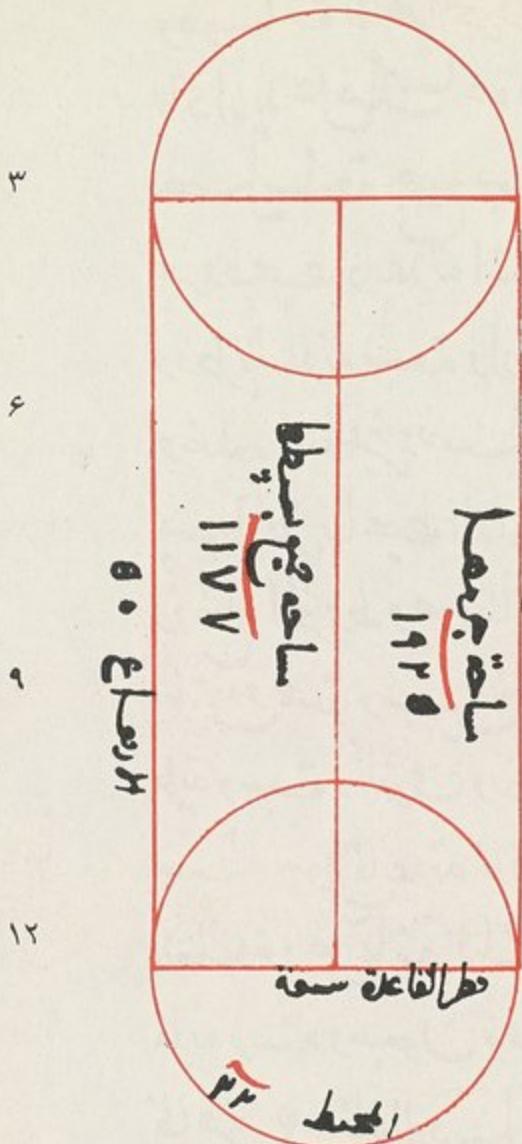
مساحة الكرة

بسطها على وحدهن لحرها بالضرب
مساحة لعظام دائرة تقع عليهما في اربعة فنا
كان فهو مساحة سطح بسيطها ^٣
كرة قطرها بسبعين وبيعه لعظام دائرة
تقع عليهما اثنان وعشرون ومساحة هذه
الدائرة ثانية وثلاثين وثلثون ونصف فاذا اردنا
ان ننسخ سطح بسيط الكرة ضربها مساحة
الدائرة وهي ثانية وثلثون ونصف اربعة
فكان مائة واربعة وخمسين وهو مساحة ^٤
سطح بسيط الكرة ^٥ والوجه الثاني
ان نضرب قطر لعظام دائرة تقع عليهما وهو سبعة

ن محيط دائرة وهو اثناون وعشرون
 ف كمان ما يه واربعة وخمسين وهو المطلوب
^٣ و مساحة جرمها ^{أيضاً على حجمين أحدهما}
 إن يضرب قطر الكرة في نفسه وما الحجم في محيط
 أعظم دائرة تقع عليها ويخرج سلسلاً يبلغ
^٤ ف ما كان فهو مساحة حجم الكرة ^{ثالث}
 من هذه الكرة التي قطرها بسبعين و يحيط أعظم
 دائرة تقع عليها اثناون وعشرون واردة
^٥ سلحة جرمها ضرها قطرها الذي هو بسبعين
 في نفسه ف كمان تسعه واربعين ثم ضربنا
 التسعه والاربعين في الثانية والعشرن الذي
 هو بحيط أعظم دائرة تقع على الكرة ف كمان
^٦ الف و ثانية و سبعين ^{آخر} خمسة و سدس و ف كمان
 ما يه و تسعه و سبعين و مائة و هو مساحة
^٧ حجم الكرة ^{هـ} واللوحة الثانية ان يضرب
 مثل مساحة بسيط الكرة وهو احدى خمسون
 وثلاثين في نصف قطر الكرة وهو ميلانه ونصف

نَكَانٌ مَا يَهُ وَتَسْهِهُ وَبِعِيرٍ فِي الْمُشْرِدِ هُوَ مَسْأَةُ
جَمِ الْكَرَّةِ
وَمَسَاحَةُ الْأَسْطَوَانَةِ

بِسْطَهَا دُونَ قَاعِدَتِهَا نَصْرَبْ مَحِيطَ
 لَحْرَنَ قَاعِدَتِهَا نَارْتَفَاعُهَا فَمَا كَانَ
 فَهُوَ مَسَاحَةُ ظَاهِرَهَا فَادَازَدَ نَاعِلَهَا
 مَسَاحَةً دَائِرَةً قَاعِدَتِهَا كَارْجَمِيعَ ذَلِكَ
 مَسَاحَةً جَمَلَةً بِسْطَهَا **شَانَ لَكَ أَسْطَوَانَهُ**
 مَحِيطَ قَاعِدَتِهَا إِثْنَانَ وَعِشْرُونَ دَقَطَرَ
 قَاعِدَتِهَا سَبْعَةَ وَارْتَفَاعُهَا خَسْنَونَ وَارْدَنَا
 مَسَاحَةً بِسْطَهَا ضَرِبَنَا دُورَ قَاعِدَتِهَا وَهُوَ
 إِثْنَانَ وَعِشْرُونَ نَعْ ارْتَفَاعُهُ وَهُوَ خَسْنَونَ
 فَصَارَ الْفَوْمَايَةُ وَهُوَ مَسَاحَةُ ظَاهِرَهَا
 فَادَازَدَ نَاعِلَهَا مَجْمُوعَ مَسَاحَةَ دَائِرَةِ
 قَاعِدَتِهَا وَهُوَ سَبْعَةَ وَبِعِيرٍ بَلْغَ الْفَ
 وَمَا يَهُ وَسَعَهُ وَبِعِيرٍ وَهُوَ مَسَاحَةُ
 جَمِ بِسْطِهَا أَسْطَوَانَهُ وَلَمَّا مَسَاحَةُ

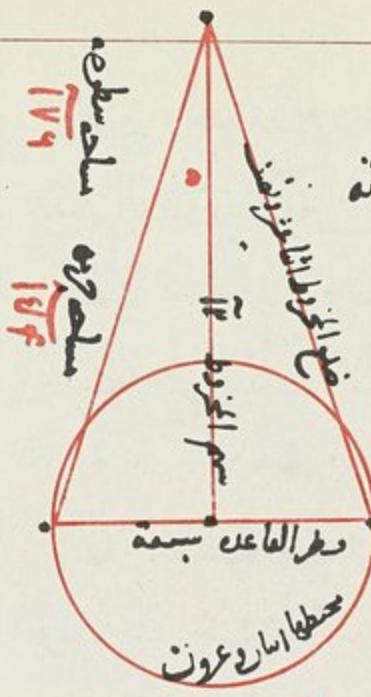

١٥

واسحة المخ رط

بسيطه ان نضرب عيده دائرة قاعدته
في ضلع المخروط فما كان لغزاً نصفه

وهو مساحة ظاهر المخروط سبع قاعدتها
 نادا زيد على ذلك مساحة دائرة قاعدتها
٤ حصل مساحة جميع بسيطه **٥ شال ذلك**
 مخروط بسيط قاعدتها اثنا عشر وعشرون
 وقطر قاعدتها سبعة وارتفاعها اثنا عشر
 وضلعها اثنا عشر ونصف واردن مساحة
 بسيطه ضلباً يحيط القاعدة وهو اثنا عشرين
 في ضلع المخروط وهو اثنا عشر ونصف وثمان
 ما تسع وخمسة وسبعين اخر نصفه وهو
 ماية وسبعة وثلاثون ونصف وهو مساحة
 بسيطه سبع قاعدتها فاذ ازد ناعيليه مساحة
 القاعدة وهي ما تسع وثلثون ونصف يبلغ
 ماية وستة وسبعون وهو مساحة بسيط
٦ ظاهره **٦ فاذا ردنا مساحة جمه**
 ضربنا مثلث مساحة قاعدتها في سعيمه فما
٧ كات فهو مساحة جمه **٧ شال ذلك**
 من المخروط المقدم ذكره واردن مساحة جمه

صـيـلـكـ سـاحـةـ قـاعـدـةـ
وـهـوـاـنـاعـرـ وـنـصـفـ
وـلـثـرـ سـهـمـهـ
وـهـوـاـنـاعـرـ وـكـانـ
ماـيـهـ وـارـبـعـهـ خـسـيـنـ
وـهـوـسـاحـهـ جـهـهـ
وـهـلـهـ صـورـهـ ٥

ومساحة قطاع الكرة

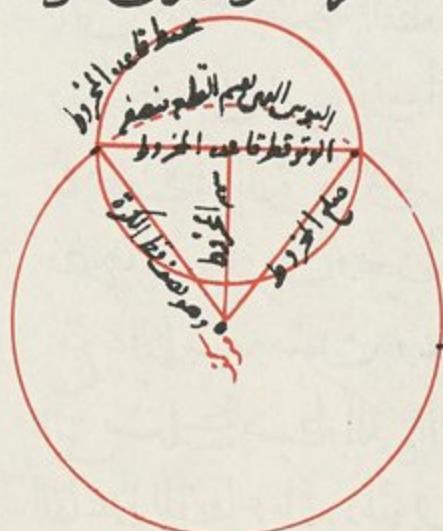
وـهـوـشـكـلـ يـحـيطـ بـهـ قـطـعـةـ مـنـ سـيـطـ الـكـرـةـ
وـخـرـوـ طـرـاسـهـ مـرـكـزـ الـكـرـةـ وـقـاعـدـةـ الـدـائـرـةـ
الـتـيـ سـتـمـاـكـ بـسـيـطـ الـقـطـعـةـ مـنـ الـكـرـةـ
وـمـسـاحـتـهـ اـنـ يـخـرـبـ مـلـثـ مـسـاحـةـ بـسـيـطـهـ
فـ نـصـفـ قـطـرـ الـكـرـةـ شـالـدـلـكـ قـطـاعـ مـرـكـزـ
قـطـرـهـ اـحـدـ وـعـرـونـ وـمـيـطـ اـعـظـمـ دـائـرـةـ
نـقـعـ عـلـيـهـ سـتـمـاـكـ وـمـيـطـ الـدـائـرـةـ
الـتـيـ سـتـمـاـكـ بـسـيـطـ الـكـرـةـ الـتـيـ هـيـ بـنـرـلـةـ
الـقـاعـدـةـ لـلـقـطـاعـ مـلـثـهـ وـثـلـثـونـ وـأـرـتـفـاعـ

٩

١٢

١٥

القطعة وأحد وربع وعشرون القوس الف
 يقسم القطعة بنصفين أحدهما عشر وثلث
 نصفها خمسة وربع وسدس تقريباً ومساحة
 بيض سطح القطعة اثنان وعشرون وثلاثان
 وربع تقريباً وسبعين المخروط الذي قاعدته
 قاعدت القطعة تسعة وعشرون ونصف عشر
 ومساحة المخروط مائة واربعة وستون
 وخمس تقريباً ادرنا مساحة القطاع ضرنا
 مثل مساحة بيض سطح القطعة الذي هو
 مثلثون وخمسة وثلثان جزءاً من سemicircle
 مزدوجة نصف قطر الكرة الذي هو

عشرون ونصف
 مخرج مثلثاً به
 وخمسة وعشرون
 وثمانين وثلثاً
 وهرمساحة
 القطاع ٥

١٢

١٥

• مساحة نصف الكرة

٥ معلومة من مساحة الكرة

٣ مساحة القطعة التي اصغر من نصف الكرة

هو ان يقص ساحة جسم المخروط الذاتي
قاعدته قاعدة القطعة ورأسه مركز الكرة

٤ من مساحة جسم قطاع تلك القطعة ثمانية في المليون
مساحة جسم القطعة التي هي اصغر من نصف

الكرة **شال ذك** قطعة اصغر من نصف كره

٥ قطاع الذات تقدم ذكره ومساحتها كانت
لثانية وخمسة عشر ألف وثمانين وثلاثين

وستمائة وسبعين واربعة وسبعين وخمس

٦ ارذ نمساحة القطعة فقصنا مساحة

المخروط من مساحة القطاع بقدر **لسونز**

تقريبا وهو مساحة جسم القطعة التي هي

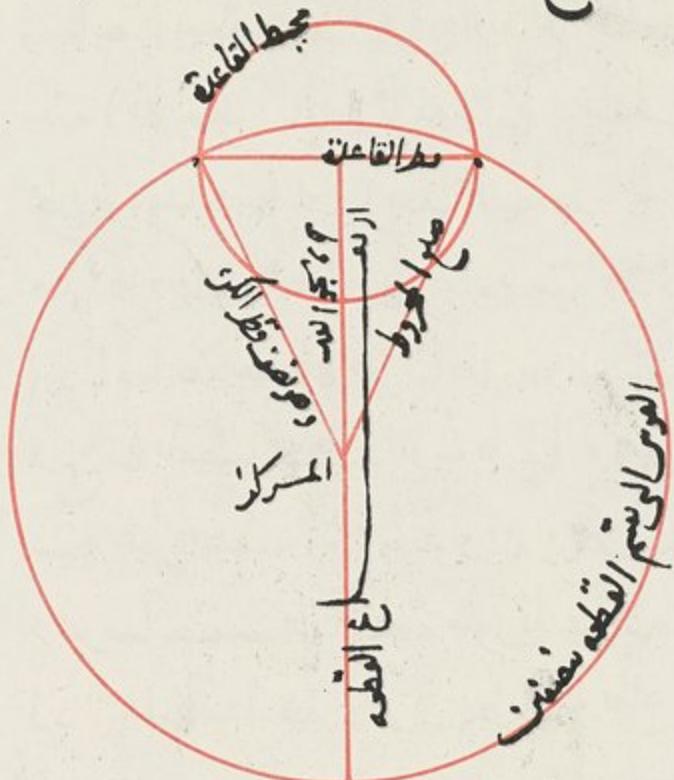
٧ اصغر من نصف الكرة ٥

مساحة القطعة التي هي اعظم من نصف الكرة

هو ان يزيد ساحة جسم المخروط الذاتي

قاعدته قاعدة القطعة ورأسه مركز الحركة
 يعى مساحة جم قطاع تلك الدائرة فما يبلغ
 فهو مساحة جم ^{ذلك} القطعة التي هي اعظم
 من نصف الكرة **مائة** قطعة اعظم فـ
 نصف الكرة اعني عام تلك القطعة التي عرفت
 مساحتها ويحيط الدائرة التي يسمى على
 بسيطه التي هي بزلة القاعدة للقطاع
 بله وبلؤون وارتفاع القطعة سعة عشر
 ونصف وعشرون ونصف عشر والقوس له يقسم
 القطعة نصفين خمسة وخمسون ومساحة
 بسيط سطحه ألف وما يبات وبله وتسعون
 ونصف سدس ضربنا بثلثها وهو أربع ما ياه واحد
 وبلؤون وسدس السادس في ربع الشعير نصف
 القطر فيبلغ أربعة ألف وخمسمائة وخمسة عشر
 ونصف وربع ونصف عشر تقرباً زدنا عليه مساحة
 جم المخروط فيبلغ ألف وسبعين ماية وتسعون
 وهو مساحة القطعة التي هي اعظم من نصف كره

زدنا عليه مساحة القطعة التي هي اصغر
من نصف كثرة اعنى لحد وستون بلغ اربعه ألف
وثلاثمائة وعشرون وسبعين مساحه جرم
الكرة المحاصلة من ضرب ثلاث مساحات بسيطها
اعنى اربعين مائة وعشرون وستين في نصف قطرها د

قطع الاساطين

اما ان يكون دائرتنا فاعذرتهما متوازيين

القطعة فما يبلغ مساحة جم القطعة^٥

شالذك قطعة من مخرطة محيط دائرة

فأعدت مساحتها اثنان وعشرون ونقطة سبعة

ومساحتها ثمانية وثلاثون ونصف محيط

دائرة أعلىها لحد عشر ونقطة هائلة ونصف

ومساحتها تسعة ونصف وثلث وارتفاع القطعة

ستة لأنها ليست بدائرة تامة وإنما هو مثقل

مخرطة ومساحتها تحصل بعد إزالة حاطة

بعمل المخرطات وهو أصواتها وصلعها ستة وربع

أردنا مساحة بسيطة صر بناءً على حده وهو ستة

وربع ونصف محيط دائري طرفها وهو

ستة عشر ونصف بلغ ما يبلغه وثلث

وهو مساحة بسيطة القطعة سرى قاعدتها

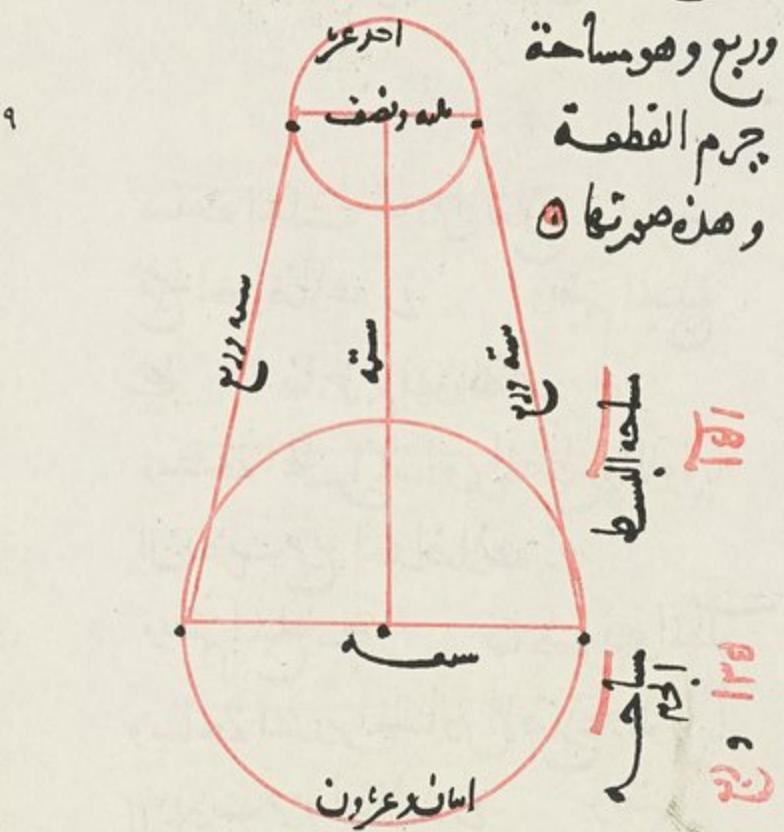
زدنا عليها مساحة دائرة طرقها وهمت

ثمانية واربع وثلث بلغ ما يبلغه واحد وخمسين

وربع وهو مساحة بسيطة جميع القطعة تقربها

فإذا أردنا مساحة جرمها صر بناءً مساحة

سطح اعلاها نصف مساحة سطح اسفلها فكان
 ملئاً به واربعة وسبعين ونصف وربع ربع
 ونصف ثمن لخزان حجمه فكان تسعة عشر
 ونصف على التقارب ~~مساحة~~^ك مساحة سطح اعلاه
 واسفله الذاك هو ثمانية واربعون وثمانين مقرباً
 بلغ سبعة وستين ونصف وثمانين صرحاً بناه في مثلث
 الارتفاع وهو اثنان خصلاتية وخمسة وثلاثون

وقد وضحت من اصول هذه الصناعة ما اذا
فهمه المأذن فيه كان وما يعرفه باقى
اصول الصناعة وساير فروعها انس الله ٥

٣

~~كتاب لما يوضح عن اصول~~
~~صناعة المساح واحمرسه العظيم~~

٤

~~وصلواته على شهيد محمد واللهم~~
~~عن محمد رجل الملك لفتح الدهلي~~

٩

ومن استخراجها ايضا مساحة
السطح المتساوية الاضلاع والزوايا

~~مساحة المثلث المتساوي الاضلاع ان يضرب~~

١٢

~~ربع احراضلاعه في ٣٣ ويشتم المبلغ~~

~~بها ٣٥ فما خرج فهو التعمير ٥~~

~~ومساحة المخمس المتساوي الاضلاع والزوايا~~

١٥

~~ان يضرب بربع احراضلاعه في ٤٤~~

~~ويعتبر المبلغ بـ ٣٢ فما جصل فهو المطلوب~~

~~ومساحة المسدس المتساوي الاضلاع والزوايا~~

~~ان يضرب بربع اضلاعه في ٧٦ ونقسم~~

المبلغ على ٣٥ فما خرج فهو المطلوب
 ومساحة المربع المتساوية للأضلاع والزوايا
 انضرب مربع احراضلاعه في ٤٧
 ونقسم المبلغ على ٤٨ فما خرج فهو المطلوب
 ومساحة المثلث المتساوية للأضلاع والزوايا
 انضرب مربع احراضلاعه في ٩٧ ونقسم
 المبلغ على ٢٦ فما خرج فهو المطلوب
 ومساحة المتسquare المتساوية للأضلاع والزوايا
 انضرب مربع احراضلاعه في ٢٤٩ ونقسم
 المبلغ على ٤٠ فما خرج فهو المطلوب
 ومساحة المتر المتساوية للأضلاع والزوايا
 انضرب مربع احراضلاعه في ٣١١ ونقسم
 المبلغ على ٤٠ فما كان فهو المطلوب

و الله اعلم بالصواب

لله الفضل والحمد لله

علي بيرغيل التاجي

٧٢٨ المحرر تذكرة لصحيح طالبنا

د محمد بن العلاء

ترجمه فارسي

كتاب الأياض

از

ابي الفتوح اسعد بن ابي افضل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْمَعِينَ

٣

اَمَا بَعْدُ اَبْنَ حَاتِيْسْتُ دَرِ عَلَمْ مَسْلَحَةَ كَهْ لَامْ
الْجَيْرَلْعَامْ جَيْهَةَ الْاسْلَامْ لَبُو الْفَتوْحَ
اَسْعَدْنَا يَنِيْ الْفَضَائِيلْ بِرَخْلَفَ الْعَجَلَتْ
رَحْمَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ نَقْلَ لَرْدَهَ اَسْتَ بَغَارَتْ
اَزْصَنِيْفَ الْاَمَامَ الْكَبِيرَاتَ مَنْصُورَ عَبْدَ الْقَاهِرَ
بِرَطَاهِرَ الْبَغْرَادَتْ الْقِيمَتْ رَحْمَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ
بِرَكَهَ دَرَاعَ شَشَ تَبْضَهَ باشَتْ وَجَاهِهَا
بُودَهَ هَشْتَ يَانَهَ كَيْرِنَهَ وَتَبْضَهَ
جَهَا دَالَّهَتْ بُودَ وَصَاحِبَ كَاهِيَهَ لَفَهَهَ اَسْتَ
كَهَ هَرَانَكَشَتْ قَدَرَ شَشَ جَوَبُودَ بَشَتَ شَلَمْ
بَاشَتْ وَشَصَمْ كَلَدِيْلَنَهَادَهَ وَدَرَاصَهَا
هَسْتَ وَجَهَا رَشَدَسْتَ بُودَ وَشَهَتْ

٤

٩

١٢

١٥

یک کوچیج باشد که آن اتنزخواتد و دلخ
 گریان بود که آنرا یک تخم کوئید و جریب
 نویسنده و قصبه شرش بود ۳
 وجها رقصبه که بست و جها رشاست
 درده قصبه له ثبت رشاست یک حیب
 باشد و باز جها رقصبه له پست و جها ر
 رشاست در یک قصبه که شرش است ۴
 یک قفس باشد و هر موضعی المصطلا
 خاص بود باید که تعریف کرده شود ۵
 از اهل آنجا و بران ذراع و دیگر آلات
 ساحت آنجا لعده و مسوحات خالی
 بباشد از مثلث و مربع و مدور و موت
 ومطبیل و محسم از مخروط و مختص
 اما المثلث
 بدایک در مثلث که متساوی الاضلاع باشد ۱۵

زاویه قایم و منفرج بود و هیچنست

در هرج مثلث دو زاویه قایم یادو

زاویه منفرج یا زاویه قایم وزاویه

منفرج نباشد زیرا لکه سه زاویه از

هر مثلث برابر دو زاویه قایم باشد

بر حکونه در آن دو زاویه قایم بود

و جون مثلث متساوی الاضلاع باشد

هر زاویه ازانه دویل زاویه قایم

بود از آنکه جمله زوایا برابر دو زاویه

قایمه است و مثلثات

از هفت نوع است یکت ازان متساویات

الاضلاع است و مساحه آن برحصار

وجه بود دو وجه شترک میان این

مثلث و مثلثات دیگر و دو خاص این

مثلث راست اما وجه اول ازان دو

کله مشترک است آست بـے عود در نیه
 ۱ قاعده زینه یا نیه عود در جله قاعده
 زنـت و طرق بـداستن عمود در بـیت
 ۲ مثـل آست کـیا ضـلـع در مـشـلـخـوـیـشـ زـنـتـ
 ۳ و ربع ازان بـیـلـفـنـ جـزـرـلـهـ الـارـبـاعـ اوـ
 ۴ عمود باـشـدـ و وجـهـ دـوـمـ
 در مـسـاحـتـ مـنـلـتـ آـسـتـ کـیـاـ جـوـابـ هـهـ
 ۵ جـعـلـنـیـ وـنـیـهـ مـجـمـوعـ بـرـکـیـرـکـ وـ
 ۶ بـهـ بـیـنـیـ لـتـقـاوـتـ مـیـانـ اـیـنـ نـیـهـ بـرـهـ
 ۷ جـابـنـیـ جـنـدـاـسـتـ وـقـاوـتـ هـهـ بـعـفـتـ
 ۸ در بـعـضـیـ زـینـهـ وـبـدـرـنـیـهـ جـوـابـتـ بـینـهـ
 ۹ جـذـرـآـنـ بـیـلـعـ مـسـاحـتـ بـوـذـهـ
 ۱۰ وجـهـ سـوـمـ کـیـاـ لـزـدـ وـوجـهـ خـاصـ
 ۱۱ آـسـتـ کـیـاـ ضـلـعـ در مـشـلـخـوـیـشـ
 ۱۲ زـنـتـ بـسـیـجـ مـرـبـعـ ضـلـعـ در مـلـهـ اـرـبـاعـ آـنـ

زن و جذار بـرـلـيـت آن قـدـرـسـاـحـت

بـوـذـه وـوـجـهـ جـهـاـمـ اـزـدـيـلـ وـجـهـ

خـاـمـرـآـسـتـ لـهـ يـكـ ضـلـعـ دـرـمـشـلـ خـوـيـشـ

زـنـ وـثـلـاثـ مـبـلـغـ وـعـشـرـ شـبـ كـيـرـتـ آـنجـ

باـشـلـ مـسـاـحـتـ آـنـ بـوـذـهـ

مثال آن مـلـئـيـ استـ لـهـ هـرـ ضـلـعـ

آنـانـ حـدـ مـلـنـاـتـ عـمـودـشـ جـزـرـ هـفـتـاـزـ

وـبـنـجـ بـوـذـ وـآنـ سـقـرـبـ هـشـتـ وـجـهـ دـانـكـ

باـشـلـ جـونـ درـنـيـهـ قـاعـدـ زـنـتـ لـيـ بـنـجـ اـسـتـ

جهـلـ وـسـهـ وـدـ وـدـاـنـكـ باـشـتـ دـاـيـنـ تـلـسـيرـ

آنـ بـوـذـهـ يـاـجـوـاـبـ جـعـكـمـ يـيـ باـشـلـ وـنـيـهـ

آنـ باـيـرـدـهـ بـوـذـ وـزـيـادـتـ آـنـ بـرـهـ فـلـقـتـ

بنـ اـسـتـ بـنـجـ درـنـجـ زـنـ وـبـسـ درـنـجـ صـدـ

وـبـلـسـتـ وـبـنـجـ بـوـذـ وـبـسـ درـنـيـهـ جـوـاـبـ زـنـ

لـهـ باـزـدـهـ اـسـتـ هـنـارـ وـهـشـصـدـ وـهـسـادـ وـنـجـ

٣

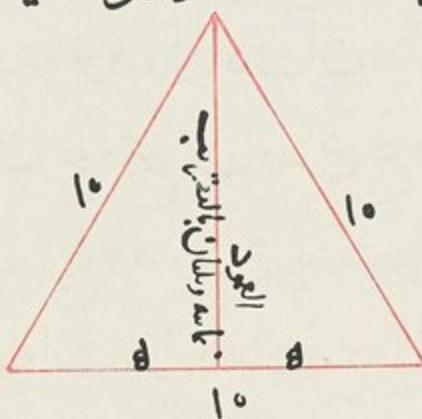
٤

٥

٦

١٥

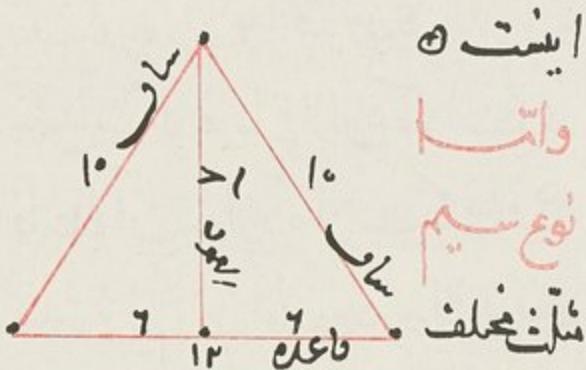
بود جزان جمل و سه و دو داک است
 سقیب و آن مساحت باشد که ویا آنک
 ده در مثلث خویش زن صد باشد و ربع
 صد در بیانه ار باعشر زن هزار و هشتصد
 و هفتاد و نجع بود جزء شرکیم و آن
 جمل و سه و دو داک است تقریب کیا تکمیر
 باشد ه و ویا کیک ضلع در مثلث زن صد
 باشد سیکش برکیم و آن سی و سه و دو داک
 بود و عشتر شنیز برکیم و آن ده بود
 جمله جمل و سه و دو داک باشد و آن
 قدر مساحت است و صورت ش ایست

امانو^ع دوم مثلث مساوات الساقين

حاد الزوايا است و مساخف بـ د نوع
 ٣ است يـ كـ اـ نـ كـ عمود در نـ هـ قـ اـ عـ دـ هـ
 زـ نـ تـ وـ دـ دـ اـ نـ كـ جـ وـ اـ بـ جـ لـ هـ جـ عـ كـ نـ تـ وـ
 ٤ نـ هـ مـ جـ مـ عـ بـ رـ كـ يـ رـ كـ وـ بـ هـ سـ نـ كـ جـ هـ
 زـ يـ اـ دـ تـ دـ اـ رـ دـ بـ هـ رـ جـ اـ تـ اـ نـ يـ اـ دـ تـ هـ
 بـ عـ ضـ حـ رـ بـ عـ ضـ نـ تـ وـ بـ سـ دـ رـ نـ هـ جـ وـ اـ بـ
 ٥ زـ نـ لـ كـ جـ زـ آـ نـ مـ سـ اـ حـ بـ وـ دـ هـ شـ اـ لـ اـ نـ
 مـ نـ لـ شـ اـ سـ اـ تـ كـ هـ رـ سـ اـ قـ اـ زـ اـ نـ دـ هـ كـ نـ اـ سـ اـ تـ وـ
 قـ اـ عـ دـ آـ نـ دـ وـ اـ زـ دـ هـ كـ نـ اـ سـ اـ تـ يـ كـ سـ اـ قـ دـ رـ
 ٦ مـ نـ لـ شـ زـ نـ يـ مـ وـ نـ هـ قـ اـ عـ دـ رـ مـ نـ لـ شـ زـ نـ يـ مـ
 ١٢ وـ اـ دـ لـ لـ زـ بـ سـ اـ رـ يـ فـ كـ يـ مـ جـ زـ لـ خـ بـ اـ نـ دـ
 عمود بـ وـ دـ وـ آـ نـ هـ شـ تـ اـ سـ تـ در نـ هـ قـ لـ عـ كـ
 زـ يـ هـ لـ شـ اـ سـ جـ هـ لـ وـ هـ شـ تـ بـ وـ دـ وـ آـ قـ لـ سـ
 ١٥ سـ اـ حـ اـ سـ تـ ٥ يـ اـ جـ وـ اـ بـ جـ لـ هـ جـ عـ آـ نـ يـ مـ

وآن سی و دواست نیمه آن شانزده بود
و فصلش بر هر دو ساق شش شش باشد
وبر قاعده جهاز باشد شش در شش زیم
وبعد رجهاز زیم صد و چهل و جهاز باشد
وبعد زیمه جواب زیم آنکه شانزده است
دو هزار سیصد و جهاز باشد حذف شی
چهل و هشت است قدر ساحت بود و صورت

الضلاع حاد الزوايا است و ساحت
از دلو نه باشد يك آنک عمود ش
در زیمه قاعده زیم و دیگر آنک همه جواب
جمع کنیم و نیمه مجموع بر کیرم و به بیشم

۳

۴

۱۲

۱۵

آله فضل آن نیمه بر هر جانی خذ بود
 فضلها همه در هم زیم و سد نیمه جواب
 زیم جذر مبلغ مساحة آن باشد ۵
شال آن سلش لایک ضلع ش بازده است
 و یک جهارده دیگر سیزده و عمودش
 داشته تا رد ذا الابر ف مسقط الجر
 و مسقط الجر در نیمه قاعده نیفتاد زیرا
 آله هر دو ساق مختلف است و پشت
 قاعده ضلع جهارده کیرم و مرع بازده
 بو سیرم آله دویست و بیست و پنج است
 و مرع سیزده بر کیرم آله صد و شصت و نه
 است و آندل از بسیار بینه کیم نجا
 و شتر آند بر قاعده فرمت کیم جهار
 بیر و ز آند بر قاعده افزایم هجده بود
 نیمه آن بر کیرم نه باشد و این مسقط الجر

۳

۶

۹

۱۲

۱۵

بود از جا نب بزرگتر که بازده است^۱
 وال جهار از جهاده سفلنیم و نیمه
 باقی بر کیرم بخوبود و آن مسقط الحجر
 باشد از جا نب لوجات که متصل صلح
 سیرده است^۲ و چون هر دو جانب علیم
 شود از قاعده هر کذا ام که خواهیم داشت
 خویش نم و مجموع از مراجع فرع که در
 بهلوت اوست سفلنیم جذر آنجه باشد
 عمود بود ب مثل نه درنه زنیم و از مراجع
 بازده سفلنیم صد و چهل و چهار باشد
 جذر شرک ر قیم و آن دوازده است^۳
 و دریجه قاعده زدیم که هفت است حاصل
 هشتاد و چهار باشد و آن مساحت است^۴
 یا همه جواب جمع لینیم حمل و دو باشد
 نیمه آن بر لینیم که بیست و یک است و بهیم

۳

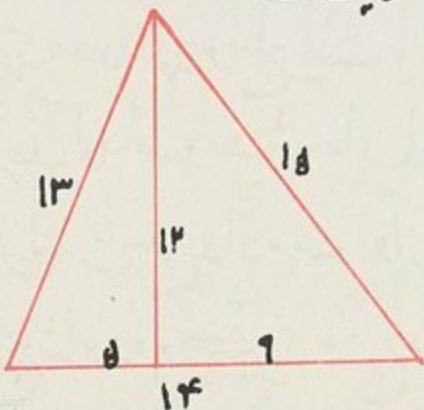
۴

۵

۶

۱۵

که جند فضل دارد بر هر جانی شش
 بر مازده فضل دارد و هفت بر جهارده
 و هشت بر سیزده و بعضی ربعی رذیم
 سیصد و سی و شش بود و در نیمه جواب
 رذیم که پیست و یک امت هفت هزار
 و نجاه و شش بود جذر شش کرفتیم
 و آن هشتاد و چهارست و آن قدر حالت
 است و این صورت آنست

و اما نوع جهان مثلث مختلف الاملاع
 است که او را یکنا و یه منفرج و دو حاد
 باشد و مساحت آن برد و گونه است

کیکانک عمو در نیمه قاعده رُنگ و دوم ترجمه فارسی

جمع کلدن همه جواب جنالک شرح آن

داده شد **شال آن** کی ضلع مثلث

دوازده است و دم شا زده و سیم بیست

وچهار و زاویه آن که دوازده و شا زده

بیان محض است متوجه است و هر دو

زاویه دیگر حاد و مساحت آن جنان

باید کرد که سنگ از سر ضلع شا زده و ضلع

دوازده در افکن بر ضلع بیست تا سقط

الج عدالت دد و **بعمل** جنان باید کرد

که پیش لز شرح داده شد و آن جنانست

که منبع شا زده بر کیم و منبع دوازده

و اول از بیش سه کیم صد و دو دوازده

پانز بر قاعده نسبت لینم جهار و چهار داک

پیروان آن بیز بر قاعده افزاییم بیست و هشت

۳

۴

۹

۱۲

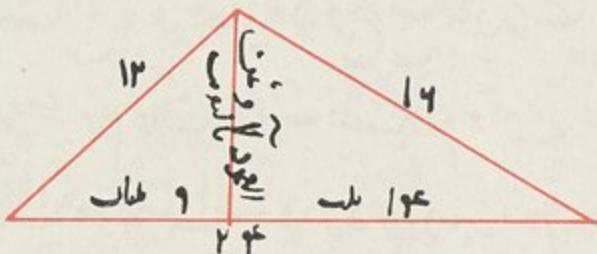
۱۵

وجها رد آنک بود نیمه آن برگیرم و آن
 جهارده و دود آنک بود و این مسقط الجر
 است از جانب صلح شانزده و باقی تابیست
 وجها ر مسقط الجر است از صلح دولت
 و هر قسم که خواهیم ازین هرد و مرع کنیم
 و ببلغ آن از مربع آن جانب که متصل
 اوست بیفکنیم بمشل نه وجها رد آنک
 در شاخونش زیم بود و سه بود وجها رسع
 از صدر و جهل وجها رسنکنیم که مرع دولت
 است آنج باند بناه بود و بخ شعوذت
 برگیرم و آن بقرب هفت بول و شنی
 و آن عمود مثل است و در دوازده زنیم
 که نیمه قاعده است هشتاد و نه و نیم بود
 و آن ساحت آنست و وجه دهن آن بله
 که جواب جمع آن بناه دد بود نیمه آن

ج

بیلک

پرکلیم بیست و شش باشد و به نیم که جمل
 فضل دارد بر هجانیت آن ابر است و چهار
 دو فضل دارد و پرشا زده ده و پر دوا زده
 چهارده پر چهارده در ده نیم صد و چهل
 باشد سرخ رد وزیرم دویست و هشتاد بود
 و پرسد در نیمه جواب نیم که بیست و شش است
 هفت هزار و دویست و هشتاد باشد
 جز لان قدر مسلح بود و آن نزد
 هشتاد و پنج باشد و یک ثلث و اربعین آنست

اما نوع خامس مثلث مختلف الاملعنت
 که زوایاً اود وحداد باشد و یکی قائم و سایر
 آن بود که نیمه لحل اقصیب در جله آن دیدگر

زینم آنج بر سر مساحت بود و این طبق
 در مثلث قایم الزاویه باز آیند **شال ذلک**
 سلطان یک جانب شازاده است و یک جانب
 دوازده و یک جانب بیست وزاویه که
 دوازده و شانزده مدار محیط است قایمت
 نیمه دوازده در شازاده زینم نوذ و شش
 بود یا هشت در دوازده زینم و آن مساحت
 است **والخواهم** جواب برگیریم
 و آن جهل و مثبت است و نیمه آن برگیریم
 و آن بیست و چهار باشد و فضل آن
 برد دوازده دوازده است و بر شازاده
 هشت است و بر بیست چهار دوازده
 و هشت در یکی که زینم نوذ و شش باشد
 و برد چهار زینم سیصد و هشتاد و چهار
 بود و برد نیمه جواب نیم و آن بیست

وچهارستجمله نه هزار و دویست
 و شانزده بود جذر شن ^{کیرم} و آن
 نوز و شش بوند قدر مساحت است ۵
 والر خواهیم سقط ^{الحر} با زد ^{آوریم}
 جناهک کفنه شد که مربع شانزده و دولزه
 بر کیرم و ^{کیرم} از مشتری ^{یافلکنیم} صد و دویزه
 بمانند قشت آن ^{لینم} بر قاعد ^{بنج} و سه ^{خمس}
 بیرون آید بر قاعده افزاییم و آن بیست است
 پنجه مبلغ بر کیرم و آن ده ولزده و چهار
 خساست و آن سقط ^{الحر} است بجانب
 ضلع شانزده و باقی تابیست و آن هفت
 و یک خساست از جانب ضلع دوازده بود
 هفت و خسی در مثل خویشتنم بجاها و یک
 و چهار خس و خس الخی نوز از صد و چهل
 و چهار ^{یافلکنیم} با اند نوز و دو و چهار خس

۳

۴

۵

۱۲

۱۵

حضر شربتایم و آن نه و سه همسراست و آن
عمود است در پیه قاعده زیم و آن ده است
نود و شصت بود و آن تکسیر آنست و همچویه

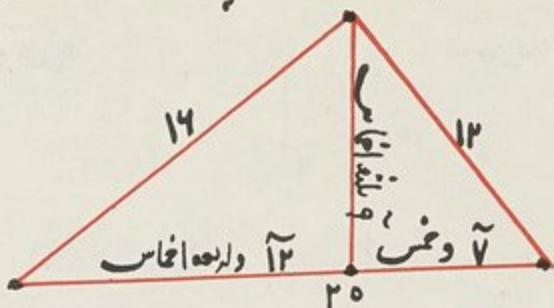
۳

۶

۹

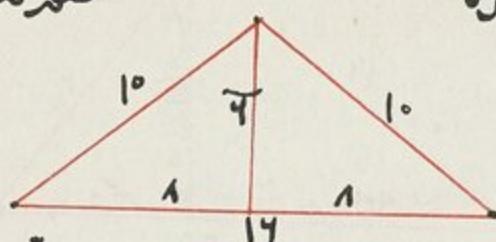
۱۲

۱۵

وامانوع ششم مثلث است متساوی الساقین
متقرج الزاویه و مساحت آن بجمع جواب
بود جنانک کفته شد یا آنک عمود در پیه قاعده
زیم و عمود جنان بازدست توان اورد که
مربع پیه قاعده از مربع پیک از ساقین نقصان
کند جن معابق عمود باشد **مثال آن**
مثلث است هر یک از ساقین ۵۰ و قاعده
شانزده مربع نصف مقاعده که آن شصت
وچهارست از مربع پیک از ساقین که آن صداست

نقسان کرديم سعی و شش با زماند جذر او
شش باشد و اين عود است در نصف قاعده
رذيم حاصل آمد جمل و هست و آن يکسر است
صوريت وهذه

واما نوع هفتم مثلث است قائم الزاويه
مساوی الساقين و ساحت خان آن بود
که نیمه يک ساق دو جمله ساق دیگر رفت
و در آن يک نصف قاعده در عود نیز
و چون مربع يکی از ساقین مضاعف کل ز جذر
آن قاعده باشد و آن تقسیف کل ز جذر
آن عود باشد شال آنک جوزه يک
از ساقین باشد نیمه ده درجه ذ نیم
بنهاه باشد و اين مساحت است و قاعده

جزر دوست باشد و عمود جزر بجاه
و جون جزر بجاه در جزر بجاه ريم بجاه بلد
وان نكسيات و هن صورت

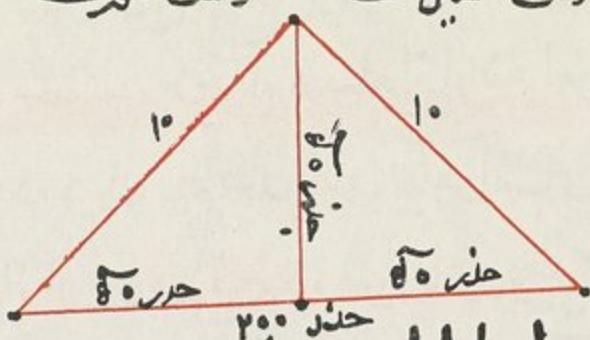
٣

٤

٥

٦

١٥

وأقا المربعات

خشت انربعات منبع متساوی الا ضلاع
والقطرين فایم الزوايا است و مساحت
آن از جهاز و وجهت يکی از آنکی طول
دریک عرض زینه و مکعب يکی از آنکی ضلعها
بعضی و بعضی زینه جزر آن مبلغ مساحت
باشد و مکعب يکی از آنکی نیمه آنچه منبع میزان
محیط است درینه يک ضلع ذات و يک
دیگر لی نیمه يک قطر به جمله قطریت يک

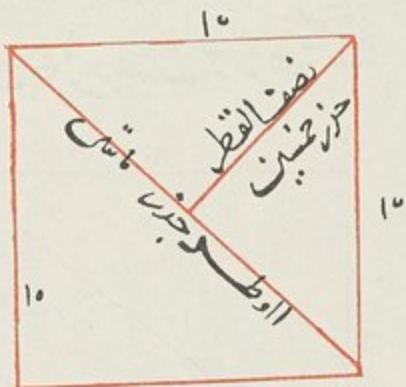
زنت و طرق شناختن قطرانست یك
 طولد ر مثل خوش زن و عرض در مثل
 خویش آنج مجمع شود جذآن قطر و د
مشاله مربع که هر فلعل از آن ده است
 ده در ده زیم صد باشد یا جواب بعضی
 از آن د بعضی زیم ده هزار باشد و جزیس
 صد باشند یا نیمه آنج مربع بوی ت محیط آ
 و آن بیست باشند در نیمه یک ضلع زیم
 و آن بخ است صد باشند یا نیمه یک قطر
 در جمله قطرت دیگر زیم و قطر جذآن
 دو بیست است و نیمه جذآن دو بیست جذآن
 بجا ه بود رس حذر بجا ه در جذر دو بیست
 زیم جذر ده هزار باشد دو آن صد بود
 و آن نکسر است و عمل آن آنست که بجا ه
 در دو بیست زیم زیر کله جون خواهیم تا

جزر علادک در جزر علادک زنیم
یک عدد در عداد دیگر زنیم جزر آن مبلغ
مراد بود و هدف صورتیه

۳

نوع دوم
از مربعات
مربع متساوی
الطولین والعرض

۴

۹

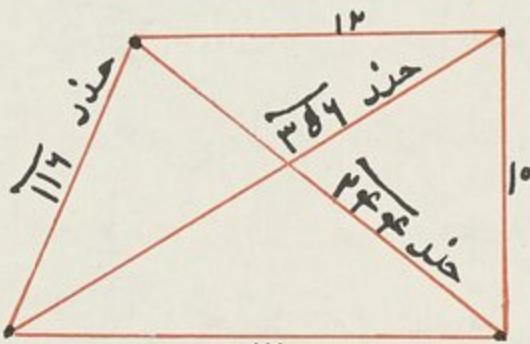
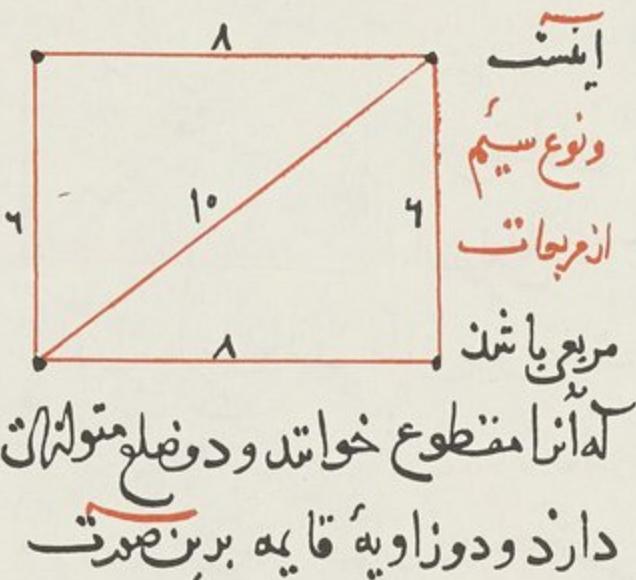
مساوی القطرين باشد ولیکن طول مخالف
عرض بود و طبق مساحت آن باشد
که طول در عرض تبدیل آنچه بر سر مساحت
باشد و طریق دوام آن باشد که جوانب
بعضی از آن را بعضی نشاند آنچه بر سر جزر
آن مساحت باشد **مثال** مربع عده

۱۲

طول شریعت است عرض شریعه مساحت
آن باشد که هشت در شتر نهاد جمل

۱۵

وهشت باشد یا شتر در هشت زند
و سیزده رشتر نند و بسبیخ در هشت
زند جمله دو هزار و سیصد وجهه از
باشد و جزئ جمله هشت بود صورت

و آن مریعیست که اضلاع او یک شائزه است

و دیکده و سلیکل دوازده وجها رجذب

صد و شانزده و مساحت آن با شانزده

که جمع کند بیان شانزده و دوازده که متواتر

اند بیست و هشت بونه و درینه عشره

زند صد و جهل باشد یا نیمه هردو که
جهارده باشد درده زند صد و جهل باز

دان مساحت آنست و قطر بزرگتر

جزر سیصد و پنجاه و شش باشد که ان

مربع عشره و مربع شانزده است و قطر
کوچکتر جزء دویست و جهل و جهار

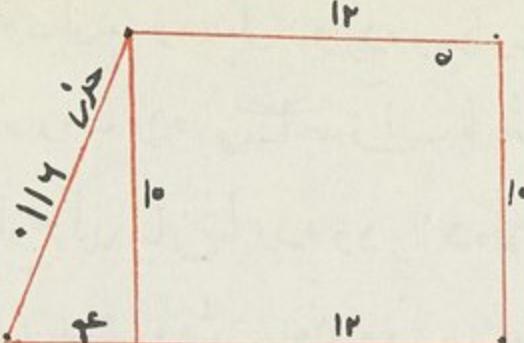
باشد که معن عشرون و مربع اثنا عشر است

و حمل سیکل نقطیع بود مربع قائم الزاویه

بسازند ازان و مثلث قائم الزاویه ازان

با ذهن و هر کجا جلاخانه مساحت

کند بین شکل ۵

واتا نوع جهازم از مربعات معین
 باشد ولن بعیت تساوت بلا صلاع
 مختلف القطرين ومساحت آن باشد
 که نیمه یک قطر در قطع دیگر زینم ساخت
 باشد **مثال** هر یک از اضلاع مربع ده و
 قطر بزرگتر شانزده نیمه قطر بزرگتر
 در مثل او زینم شست و جوار باشد
 و از مربع ده که صنایعت بکاهایم
 سی و شش باندحدرات بولینم و آن
 شش است فصف قطر بلوچلت باشد
 در شانزده زینم بود و شش باند وار ساخت

۱۲

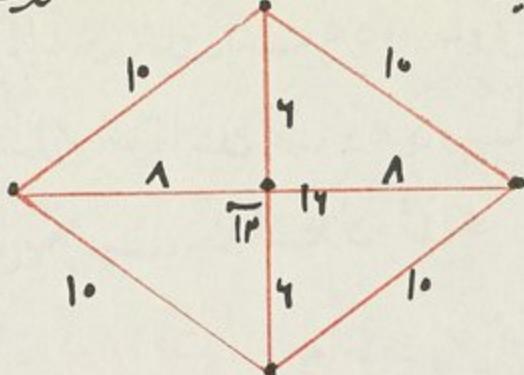
۱۵

۶

۹

صوت

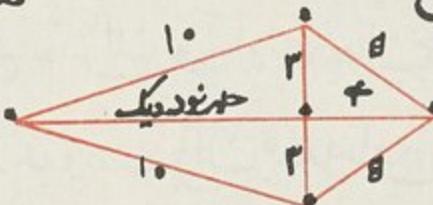
برین

اما نوع بنيم از مربعات شبيه معن
است و آن مربعیت متساوى الفلعمين الملا
بوجه مختلف بوجه مختلف القطر

صوت

برین

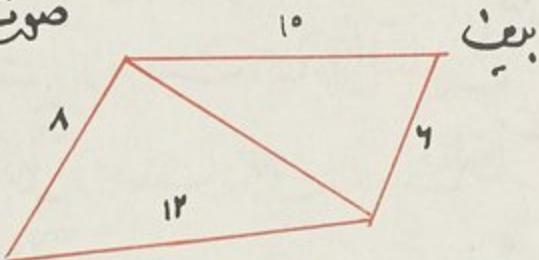
و ساحت این جون ساحت معین است
ولیکن با این که هر دو قطر یا یکی از هر دو
قطر معالم باشد و از بھر آن رو باور
آئینه یک قطر در جله قطر کت دیگر زند

تیز

زیرا که دو مثلث است هر دو متساوی السا
وسنگان نیمه قاعده اقل و هر دو سنگ
یکی که سنگ جناحی بوده شد ۵

امانوع ششم از مربعات مرتبت
مختلف المضلع والقطري والزوايا بود

صوت

بین

طرق ساخت آن بود که نیمه جوانججه
برگرداند و فضل آن به ضلعی برآورد
و ضلها بعضی ربعی نشاند حذف آنچه برگرد
مساحت بود: و طریق دوم آن بود
که مقطع کشید بد و مثلث و مساحت میشند
جناحی مساحت مثلث است و این طرق
اولیتی باشد در کل مربعات ۵

۶

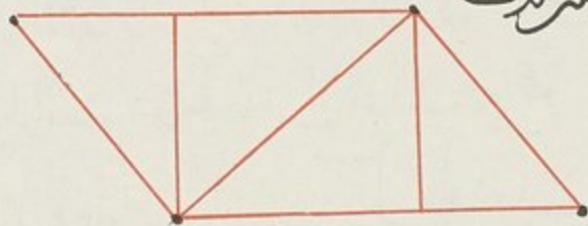
۹

۱۲

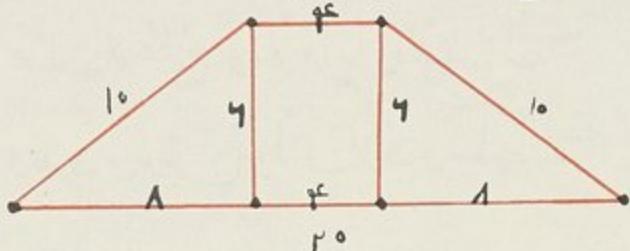
۱۵

امانع هنتم از مربعات مربعت کی
آنرا هم ثبیه میعنی خواهد و آن شکل
مختلف الذاپایاست و متساوی الطولین
والعرضین و مساحتة آن الا نقطع تو ان
کرد و آن جنان باشد که بد و میلک لست
جنائک خطی از بکاره مفروج بزاویه سقوع
دیل کشند و هر بکار چنان کاشه برمیماد

رسورت

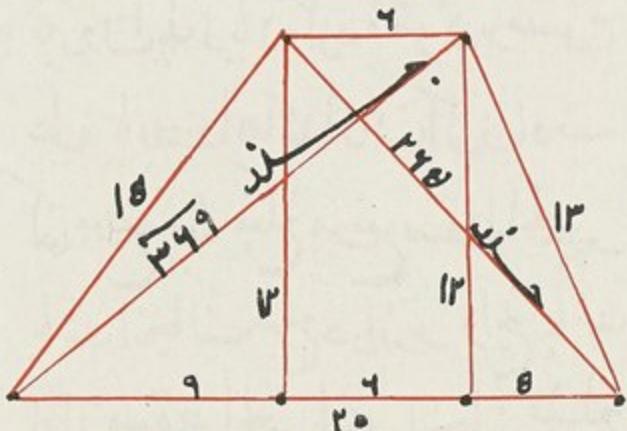
امانع هشتم از مربعات مربع باشد
که دو ضلع آن مختلف و متوازی باشند
و دو ضلع دیل متساوی غیرمتوازی رسمت

مساخت آن باشد که مقطع کند و از بیان
 مربع قایم الذاواهی برکیند و از هر دو جا
 دو مثلث قایم الذاواهی برکیند و مساحت
 آن تجذیل موده شده ^۳ و آن مساحت
 خط آن هر دو قاعده بود به آن باشد
 که کوتاه هر از دراز تریفکت درینه باشی ^۴
 در مثلث اوزنید و بسیار آن از مربع یک طول
 بیفکتند چنانچه با اندیمه بود و طبق
 دلیل آنست در مساحت آن که جو انبه هه جمع
 آن کوتاه آن برکیند و بنگر نمایه فضل
 آن بر هر جایی خنده است و فضلها
 بعض دو ربعی ^۵ تا چهل نهمانچه بر سه مساحت
 بود امانواع نهم از مربعات مربع
 مختلف الدفعات والزوايا والفترم است
 و هر دو عرض منولی بود و مساحت آن ^{۱۲}
^{۱۵}

الاشتراحت مسقط الحجر بود ويا تك
 بد و مثلث كتد وجناكم ساحت مثلث
 كتل مساحت آن ملتقى و طرق شنا
 مسقط الحجر آن بود که لو تا ه تر عرضت
 از داز تر عرضی بگلند و باعه آن نکه
 دارند و هر یک آن طویل دمثلاً وزند
 و حکم را ز شریف گلند و بایه بر آنجه
 محفوظ است قسمت که آنجه از قمت
 یرون آیند زیاده کرد و شود بقسموم
 عليه یا پکا هاتدازان ال زیادت
 که معرض نیمه مبلغ موضع مسقط الحجر
 باشد از جانب ضلع دراز تر و آنجه باشد
 ازان مسقط الحجر باشد از جانب ضلع
 لو تا ه تر و جوز مسقط الحجر معلوم شود
 مرجع ضلع دراز تر بکیرند و مرجع مسقط

المحركه از جانب ايض عليه است و از لک
از بسیار بیفکش جنگ آنج با ند
عمود بود و همچین از جانب دیکل
و جون هرد و عمود معلوم کشه باشد
و تفاوت در آن باشد نیمه هرد و عرض
در آن زندگی یا نیمه آن در هرد و عرض
رُند آن تکسیر آن باشد و مثال
آن بر صورت است

جهن شران یست سیف کنیم جوارده
باند و هر یک اثر طولین در نفس او زینم

یک دیست و پیست و بُنچ باشد و پیت
 صد و شصت و نه و اقل از اصحر
 ۳ یفکنیم بجا و شش کاند فست کنیم
 برجوارده جهاریرون آید زیادت
 کنیم برجوارده همان بود نه آن سقط
 المجزی شد از جا بطلع بازده و از جواره
 بکاهایم ده باشد نه آن مسقط الجی
 باشد از جا بطلع سیزده و چهل خواهیم
 ۹ تا خطکه قایست میان هردو بلاینیم عین
 نه در مثل خویش نیم و بازده در مثل
 خویش نیم و اندک از بسیار سیکنیم
 ۱۲ صد و چهل و جوار باشد جنداز خط
 است و آن دوازده است! و آن خواهیم
 بُنچ در مثل او زیم و سیزده در مثل او زیم
 ۱۵ و اندک از بسیار سیکنیم جز رایج باشد

عمود بود آن دوازده است و جوک

عمود معلوم شد يمه آن بیشتر است

در هر دو عرض زیم که بیست و نشست

صد و بیجا و شش بود و آن مساحت

و طرح قضاختن قطر بزرگتران باشد

که دوازده در دوازده زیم و بایزده

در بایزده که آن نه و نشست و مجمع لینم

چند میلیع قطر را ز تر بوده و بایزده

در بیازده زیم که آن بیج و نشست است

و دوازده در دوازده و بسیار کلیکریم

حضرات قطر لوح حکم تربوده

و اما المد و راق

در بعد رات آن بیست معلوم باشد

قیمت کله شود برسه و سیعی آنجیوت

آینه قطر بود و آن قطر معلوم باشد

۳

۴

۹

۱۲

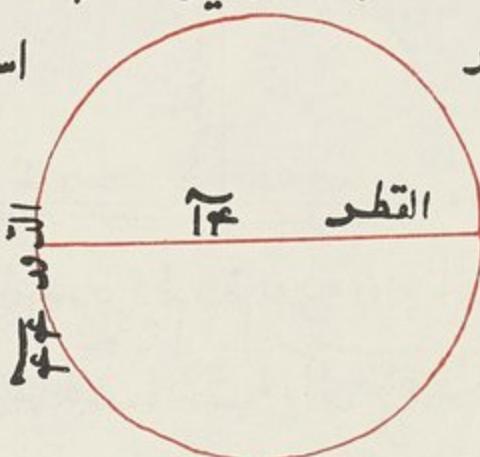
۱۵

درسه و سبع ضرب کرده شود آنچ برسد
 محیط باشد، والرقط و محیط هر دو معلوم
 باشد نیمه قطر رینه دور ضرب کرده شود
 آنچ برسن مساحت باشد، والرقط در مثل
 خویش تند و هفتیک نیمه هفتیک از ان
 بیفکتند آنچ با این مساحت بود والرقط
 در مثل خویش تند و بسرد ریازده و مبلغ
 بر جهارده قسمت کرد، شود آنچ یروت
 آینه مساحت باشد، والر دور در مثل
 خویش تند و سه ربع بیکان زیاد کند
 حاصل برسن و دو قسمت کند آنچ یروت
 آینه مساحت باشد، والر دور در مثل
 خویش تند و بسرد هفت قمبلع بر هشتاد
 و هشت قسمت کند آنچ یرون آینه مساحت
 باشد **شان** آن مدققات هست

قطعه جبار دخواستیم که محیط بدانم
 جبار ده درسه و سمعت زدیم جهل و جهار
 بود و این قدر محیط است بسیمه قطر
 که هفت است درینه محیط زیم که می‌شود
 است صد و پنجاه و جهار باشد و این
 قدر مساحت است ^۳ و آن خواهیم جبار ده
 در مثل خویش نیم صد و نود و شر باشد
 هفتیک و نیمه هفتیک ازان سیمیم ^۴ و آن
 جهل و دو باشد ^۵ با نز صد و پنجاه و جهار
 و آن مساحت است ^۶ و آن خواهیم
 جبار ده در جبار ده نیم صد و نود
 و شر باشد و سردیا زده زنیم ^۷
 دوهزار و صد و پنجاه و شر بود ^۸ بجهار ده
 قسمت هیم صد و پنجاه و جهار بروند
 آید و آن مساحت است ^۹ و آن خواهیم ^{۱۰}
^{۱۱}

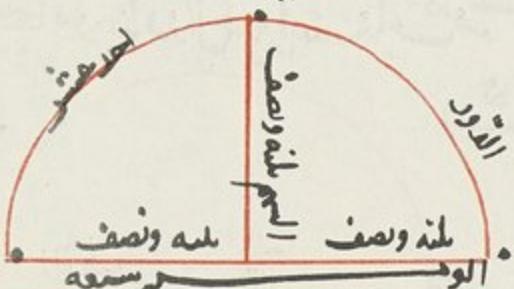
دور در مثل خویش نیم هزار و نهصد و
 سی و شریا شد و سه ربع آن کا هزار و
 ۳ هزار و بیجاه و دواست باز افزایم
 سه هزار و سصد و هشتاد و هشتاد
 ۶ بیست و دوست کیم یرون آید صد
 و بیجاه و جهار و آن ساحت است. والل
 خواهیم دور در مثل خویش نم هزار و
 نهصد و سی و شری و برد هفت زیم حامل
 ۹ سیزده هزار و بیان صد و بیجاه و دویود
 برهشتاد و هشت قیمت کیم یرون آید
 صد و بیجاه و جهار و آن کمیر است و این صورت
 ۱۲ است

مدار

وَآمَا الْمَقْوَسَاتِ

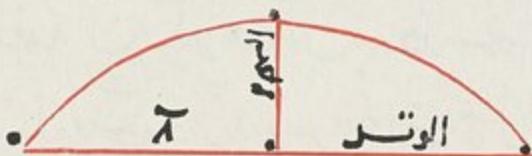
بِأَنَّ قُوسَيْنَ سَهْلَةٌ بَاشَدٌ لِكَلْكَلٍ
 نِيمَهُ دَائِرَهُ بُودَ وَدَوْمَ أَلْكَلْ كَلْجَلَتَهُ
 بُودَ وَسِيمَ أَلْكَلْ بَنْ كَعْرَازِ نِيمَهُ دَائِرَهُ
 بَاشَنَهُ اَمَا مَسَاحَتَ قُوسَيْنَ لِنِيمَهُ
 دَائِرَهُ بَاشَدَ هَجَانَ بَاشَدَ كَلْيَسَاحَتَ
 دَائِرَهُ نِيمَهُ وَتَرْدِرِنِيمَهُ قُوسَرَ مَايَزَدَ
 يَاوَتَرْدِرِنِيمَهُ حُوشَنَ تَدَ وَسِيعَ وَنَصِيعَ
 اَزاَنَ يَفْلَكَتَدَ مَثَالَهُ مَقْوَسَيْنَ كَلْيَ وَتَرَاهَفَتَ
 بَاشَدَ وَقُوسَرَ يَازَدَهُ بَرِينَ صَوَّتَ

سَهْلَهُ دَرْبَخَ وَنِيمَهُ زَهْمَهُ نَعْرَدَهُ وَرَبِيعَ بَاشَدَ
 وَآنَ مَسَاحَتَ آَسَتَهُ وَأَلْدَخَاهَهِمَ

و تکله هفت است درسه و نیم زیم سیطر
 و نیم باشد سبع و صفع ازان بیفکنیم
 هم بعد و ربیعی ماند و آن مساحت است
و اما مساحت قوسی کا لوح حکمت از نیمه
 دایره باشد سهم او بالته کمر از نیمه
 و تربود **باید** که سهم و ترانجع کند
 و نیمه آن بر کرند و آن نیمه در سهم
 زند و تکله دارند و سمعه و تردی مثل
 خویش نند و برجهاردہ قسمت کند
 هیشه آنج یروز آیند بران مبلغ محفوظ
 افزایند تا لسیر آن باشد **مثاله**
 قوسی هست کا و ترانهشت است و همچ
 دواست مساجنه آن باشد که هشت
 و دو برس کلیکل کرند باشند و نیمه
 آن **له بخ** است در سهم زند که دواست

دَهْ كَرْدَهْ اِيزَرَاهَهْ دَارَنَهْ وَسَنَهْ وَتَرَهْ
 در مُشَلِّ حُوشَنَهْ تَنَدَ شَارَدَهْ بُوْ دَهْ
 وَبِرَهَارَدَهْ قَسَتَ لَرَدَهْ شَوَذَهْ بَكَنَهْ سَعَتَهْ
 بِيرَونَهْ آيَهْ زَيَادَتَ لَرَدَهْ شَوَذَهْ بَرَمَخَنَهْ
 لَهَهْ دَهْ اَسَتَ يَازَدَهْ وَسَعَيَ بَوْ دَهْ وَآهَهْ
 سَاحَتَ آسَتَهْ بَرَنَصَوتَهْ

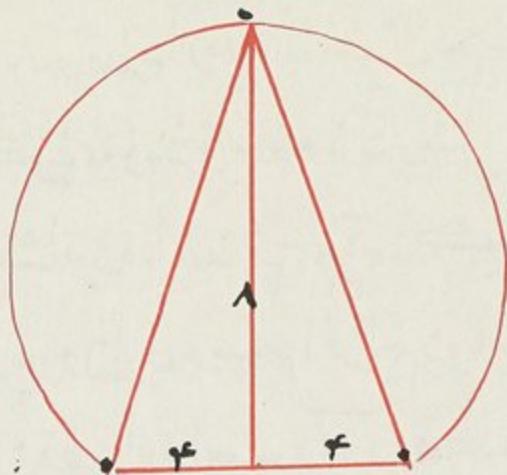

وَلَمَّا مَسَاحَتْ قُوسَيْهْ بِزَرَكَتَرَازِيَّهْ
 دَائِرَهْ بَاشَنَهْ سَهَشَدَهْ رَازَرَازِيَّهْ وَتَرَهْ
 بُوْ دَهْ بَلَسَهْ وَسَاحَشَهْ اَنَدَهْ وَلَوَنَهْ بُوْ دَهْ
 يَكَانَهْ اَزَهْ يَامَشَهْ مَلَأَيَهْ مَسَاقَهْ الْمَاقَيَّنَهْ
 بِرَأَرَنَهْ وَجَانَكَهْ مَسَاحَتَهْ مَلَأَيَهْ بَاشَنَهْ
 مَسَاحَتَهْ لَتَدَهْ وَبِرَدَهْ وَجَابَهْ آنَهْ وَقَوْسَهْ
 كَوْجَكَهْ بِيلَهْ لَكَرَدَهْ مَسَاحَتَهْ آنَهْ بَكَسَتَهْ

۱۲

۱۵

خانکه عد کنته شد برتشکل

دوچه دم آن باشد که به بیتک تا قوس
 از لذام دایر است و جزء انته شود
 جنایک مسلح دایرها کنند مساحت آن
 کرده شود و برس مسلح آنج فضلها باشد
 بین قوس زیر ک کلد شود جنایک لفته
 شد تا حاصل از مساحت آن بین کلین
 آنج باند تکسیر قوس زیر کنند و طرق
 داشتن آنکه لذام دایر است آن باشد
 که نیمه و ترد ر مثل خویش زیم و قسمی

آن برسهم گلنيم آنج يرون آيد برسهم افزایم
 آنج برسند قطره ايره باشد **شلا** درین
 شکل که نوزه شد نیمه و تر د مثل آن
 نیم شانزده باشد برسهم قسمت گلنيم
 دو يرون آيد برسهم افزایم ده باشد
 و آن قطره اين است و جون قطر
 بداسیتم درسه و سبع نیم سی و یک و سبع
 يرون آيد و آن داين بود مساحت آن
 گلنيم چنانکه نیمه قطره رنیمه داين نیم
 و نیمه قطر بیخ است و نیمه داين بازد
 و چهار سبع حاصل هفتاد و هشت و چهار سبع
 بعده و مساحت قطعه لوجک بگردیم
 و یازده بعده و سبعی از بهانگ حم این
 قطعه دو بود و وتر هشت از جمله
 دايره یه گلندم شصت و هفت و سبع

۳

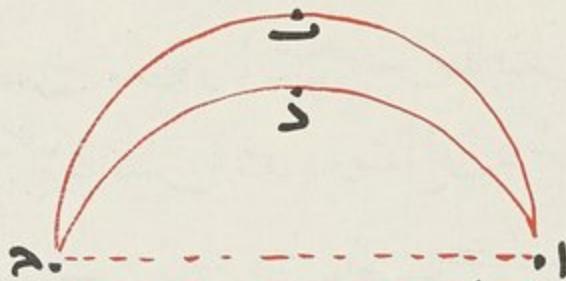
۶

۹

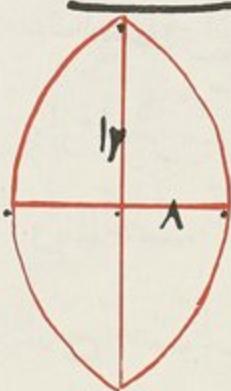
۱۲

۱۵

بـانـدـوـآنـسـلـحـتـ قـوسـنـكـلـتـاـسـتـ
وـامـاشـكـلـ هـلـلـيـ بـرـيـنـ صـورـتـ باـشـدـ

وـتـرـيـنـاـ لـهـ ذـ وـسـاحـتـ قـوسـ آـخـ
بـكـنـ وـنـكـلـهـ دـارـدـ وـسـلـحـتـ قـوسـ
آـخـ بـكـلـذـ وـازـجـلـهـ نـكـهـ دـاشـتـهـ يـفـلـنـدـ
بـاقـ مـسـاحـتـ شـكـلـ هـلـلـيـ بـوـدـ
وـاتـاـسـاحـتـ شـكـلـ بـرـصـورـتـ
خـاـيـهـ باـشـدـ بـرـيـنـ مـثـالـ

سـلـحـتـ آـخـنـانـ كـتـكـ
لـهـ قـطـرـ بـزـرـكـلـهـ تـكـ دـولـهـ
اسـتـ بـرـيـنـدـ فـيـهـ
قطـرـ لـجـلـهـ لـجـهـارـتـ

بران افزاینک شاپرد بود نیمه آنکه هشت
 است در قطر بوجک زندگانه هشت است
 شصت و چهار باشد و سی نیم قدر
 بزرگتر که شش باشد در مثلث زینم
 سی و شش بود و بهفت قسمت کنیم
 پنج و سی و هر دو آید برشصت و چهار
 افزایم شصت و نه و سی و هر دو آن
 مساحت آنست

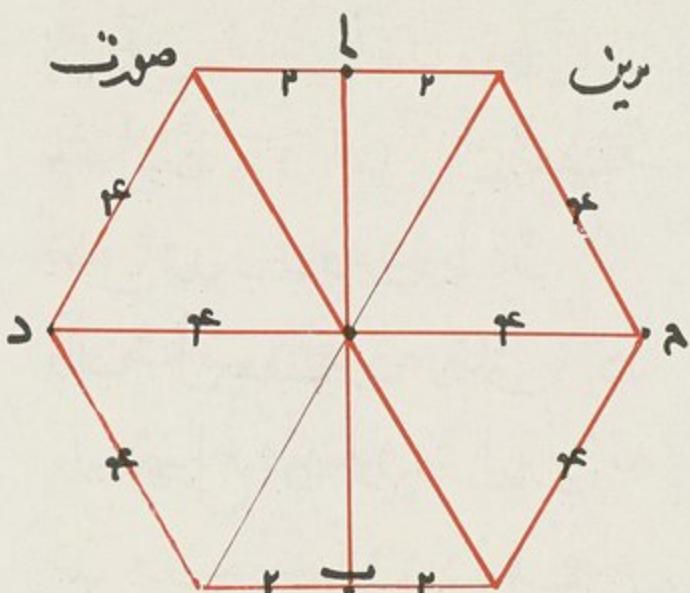
واما مساحه

ذوات الأضلاع

ب مثل مسدس است متساهم للأضلاع والزوايا
 و آن شریعت حاد متساهم للأضلاع
 و مساحت آن برسه وجه بوده يکت
 آنکه مساحت يک مثلث ازان ملت در جهان
 بوده شد و سی بلغ آن مساحه در

شش تند و آن مساحت آن باشد
 وجه دوم آن باشد که یک ضلع مغلوب
 و قطرش برعیند و بیان هردو
 جمع کند و نیمه آن بکسر ند و در عمود
 ذند آن مساحتش باشد و قطر آن
 مثل خط حذف باشد و آن ضعف هر
 ضلع باشد و عمود شرخ ط آب بود
 و آن مثل ضعف عمود هر مثلی بود
 واستخراج عین خود بیش لزی نوشته
 شد وجه سیم آن بوزده یک ضلع
 برگیر که آن در مثل جوا رست
 و در مثل خویش زینه شانزده بود
 وربع آن کجا رست در تله اربع آن
 ذن که دوازده است جمل و هشت بود
 و آن نکه درست و بس عده جوانب یکم

وآن شر است ده شل خویش نیز
سی شش بود و در آن محفوظ زینه جذر
آن مبلغ مساحت آن بوده **مثال آن**
مساحت هست که هر ضلعی از آنجهار کنایت

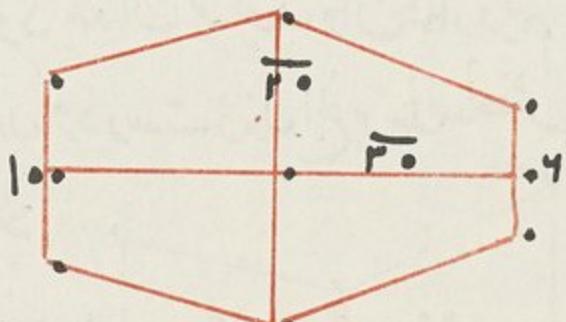

مساحت آن باشد که جهاد رجبار
ذینم شانزده باشد بسبعين آن در
سه بعشر ذینم جمل و هشت باشد
و خلاص جواب کنید
سی و شش باشد در جمل و هشت ذینم حاصل

۱۲

۱۵

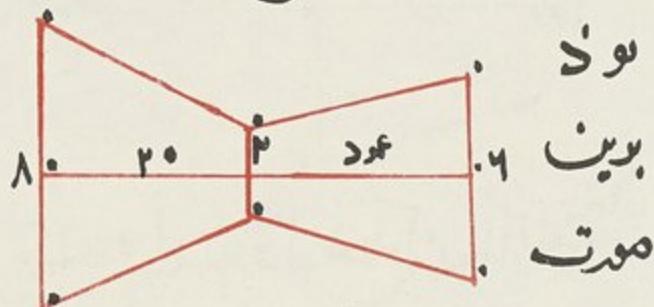
هزار و هفتصد ویست و هشت بود جذر
 این مبلغ قدر مساحت مسدس بود **وَالْأَرْ**
 خواهیم کویم ربع شانزده درجه ربعش
 زدیم و جهل و هشت بود جذر از مساحه
 هر مثلث ازان باشد بسد رشتر زنم تا
 مساحت جمله بود **وَالْأَرْ مسدس مختلف**
الاضلاع باشد بمثل که یک فلماش شنک
 بود و مقابله شده کن بود و قطر دریاک
 بیست کن باشد و عمود کله پیان شروع دارد
 سی باشد بین صورت

مساحت آن بود که مقطع آن خانم کفته شد

يانيه شش و ده بركيند و آن هشت باشد
 و جمع لند با يست و نيمه جمله بركيند
 جهارده باشند و در ععود زند يك
 س است آنج بر سر تلسير جمله بوده

راصر شعل طبلی باشند
 که سرشش کنزو بود و مقابلش هشتگان
 و میان دوگان و خط از هشت تاش
 هست لزاست طرق مساحت آن بود
 که جمع که میان شش و هشت و نيمه آن
 بركيند و آن هفت است و با دو جمع لند
 نه بود نيمه آن بركيند و آن جهارونيم
 باشند و در هست زند آنج بر سر مساحت

و دیلر شکل که ازین جنس باشد آنرا

قطعیع باین کرد و ردان بامثلثات

یا رباعات یا مقویات باین کرد تا مساحة

هر یک خالک نموده شدن کرده من شود

و الله اعلم

واما مشاجحة

محسما

اگر مثل جسمی مربع بود طول در عرض

ذ تند و سب در عمق ذ تند تا مساحة

الجسم باشد همچنین تلسید دیل

شکلها و این آن حال باشد یک

بالا و زیر آن یکسان بوده و اگر

جسم مخروط باشد یک زیر شیط

باشد وبالا آن تبرسر و جانبها آن

مربع یا مدور یا مثلث بود طريق مساحة

آن جهان بود که قاعده آن را مساحت
 یک لب سی نمایش مساحت آن در ارتفاع
 زندگی عمود است آنج برسن مساحت
 بوده و آن مخروط را دو قاعده باشد
 حاتمک یزیر سیط باشند و بهلا همچین
 و ارتفاع مخروط باشند مساحت
 آن از دو گونه است یکی آنک بدل که
 چند بس ران باید افزود تا سرش
 مخروط گرد و بس مساحت آن بود
 که نمایش زیر شد را ارتفاع عود
 زندگ و بس مساحت آنج برا فزوده باشد
 یک لب و مبلغ آن از مبلغ جله باز افکشند
 آنج باز مساحت مخروط که دو قاعده
 دارد و وجه دوم آن بود که زیر آن
 در نفس او بود و بهلا آن همچین در نفس او

زند و همین زید ر بالازند و جمله

جمع لند و سیک آخ بر سیل بر کیرند

۳

ود را رتفاعش زند آخ بر سیل تکسیر

آن بود مثال آن منبع مخروطست

که زیر شش کز در شتر گز است و بالا

۴

آن دو کز در دو کز است و ارتفاعش

که عودست همه کز است * مساحت آن بود

۹

که منبع بالا و منبع زیر منبع کنی جهل باشد

و بالا آن هدیت کلیم در زیر شد و ازده

باشد از این رجھل افزاییم بنجا و دو

۱۰

باشد سیک آن بر کیرم که هفده

۱۱

و دو دالک باشد و آن مساحت آن

بوده و اما بر وجه اول بنکریم

که بالا آن از زیر شجند قدر ناقص

۱۵

است و آن جھار است در قدر ارتفاع ده

بِرَاسِتِمْ لَهُ دَرْ قَدْرِ هَرْ دَلْكَنْ وَيْمَ يِكْلَكْ
 بِعَاسِتَهُ اسْتَ وَجْوَنْ حَبْنَ بَاشَنْ
 بَايْدَلَهُ بَخْ لَزْ بَرْ سَرْ شَلْ نَزَامِ تَامْ حَوْطَتْ
 مَحَّذَدَ الرَّاسْ كَرْ دَدْ زِيرَاللهُ بَخْ لَزْ
 دَلْكَنْ نَقْصَانْ مَحَّيْدَ وَبَزْ بَرَانْ
 بَخْ حَوْطَشَرْ دَرْ شَرْ بَاشَنْ دَرَارْ تَفَاعَ
 بَازَدَهُ مَرْ بَيْمَ نَلْثَ مَسَاحَةَ زَرْ شَ
 لَهُ دَوازَدَهُ اسْتَ دَرْ قَدْرِ بَازَدَهُ كَهْ
 ارْتَفَاعِشَ اسْتَ صَدْ وَهَشْتَادْ بَوْذَ بَسْ
 سَاحَةَ بَخْ بَرَافَنْ وَذِيمْ لَهُ آنْ شَرْ وَجَهَارْ دَامَكْ
 اسْتَ ازْ جَمَلَهُ بَعَاهَيْمَ صَدْ وَهَفْتَادْ
 وَسَهْ وَدَوْ دَلَكَنْ دَهْ وَازْ بَهَرَانْ كَفْنِيمْ
 لَهُ سَاحَتْ بَخْ بَرَافَنْ وَذِيمْ شَرْ وَجَهَارْ دَامَكْ
 اسْتَ زِيرَاللهُ نَلْثَ سَاحَتْ زِيرَشْ كَيْكَ
 وَدَوْ دَلَكَ اسْتَ دَرْ قَدْرِ ارْتَفَاعِشَ زَيْمَ

که بخ است شش و جوار داکبود و این

صوت آنست

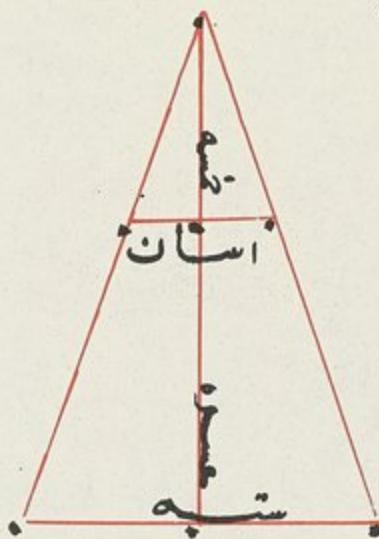
و اما ساحة

سطح مخروطی

که قاعده آن

مدور باشد

باشد یعنی

محیط قاعده در خطی مستقیم زند پا

از محیط قاعده بسیار بزرگ و طرسد

و اما متساجده

جسم کره و نصف او

مساحت جسم که آن باشد که قطر آن

در نفس از ذلت و بسیار بزرگ آن دیگر

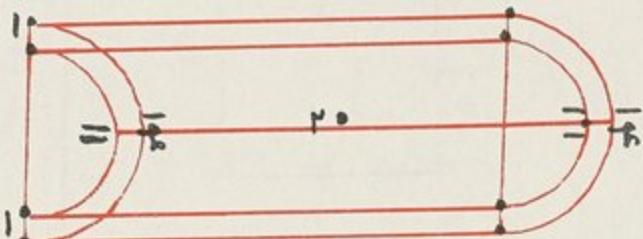
در قطر ذلت و از مبلغ سبع و نصف بیچ

بیفکنی و بسانه با یه سبع و نصف بیچ بیفکنی

آنج باند مساحت جسم کرو باشد ۵
 و اما مساحت نیمه کرد آن باشد یک ۶
 لفته شد و س نیمه آن برخیرت ۷
 و اما مساحت سطح کرد آن باشد که قطر
 آن در نصف قطر زن و بس در جهاز زین ۸
 و سبع و نصف سبع از مبلغ آن بیکن یا انك
 محیط غطیم تر دایره له برگز افتذ
 در قطر عده ذات ۹ آگر خواهی
 که محیط ستون کرد بدات ن سطح قاعده
 آث دوران قاعده در قدر سملش زن ۱۰
 آنج براید قدر محیط بوده و آگر خواهی
 که مساحت به بی هوا آن بگن و آن به
 نیمه که باشد مساحت کم که بگن و نیمه آن
 برگز و مساحت که هوا ازان بیکن ۱۱
 و اما مساحت ارج نیه هوا آن بود یک ۱۲

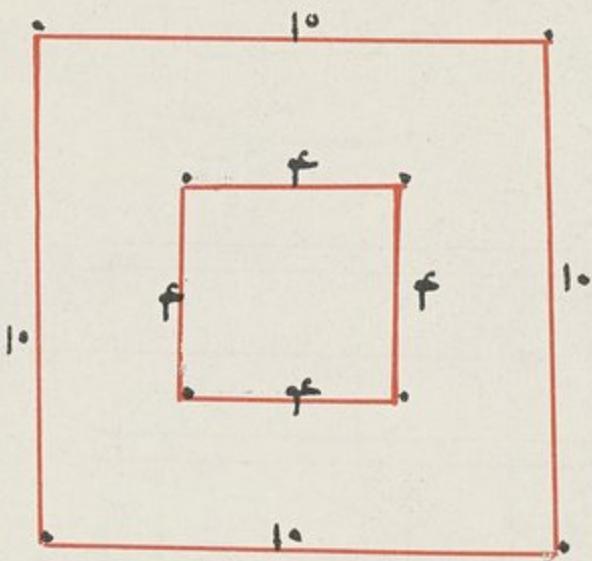
که طول آن در پنجه مجموع هر دو قویش
 زنگ ~~متشکل~~ از جی است که طولش
 ۳ بیست کذاست و توس خارجی خارده
 کذاست و توسه اخلش بازده کذاست
 و غلطه که میان دو توس است بک کذاست

برین صورت

طريق مساحت آن بود که هر دو قوی
 جمع کنیم بیست و پنج بود و نیمه آن دوازده
 ۱۲ و نیم باشند در طولش نیم که بیست است
 دو بیست و پنجاه بود و بیست و دو عصیت نیم
 که بک کذاست همان دوست و پنجاه
 ۱۵ و ابن مساحه از جه باشد و الله اعلم

فِي السَّطْحِ الْمُتَذَلِّلِ وَالْكَرْسِطِيِّ يَا شَكْرِي
 يَأْتِي در بیان سطحی دیگر رود و تحویله
 که میک سطح را مساحت آنی نیزه انک سطحی
 دیگر در آن رود بین صورت

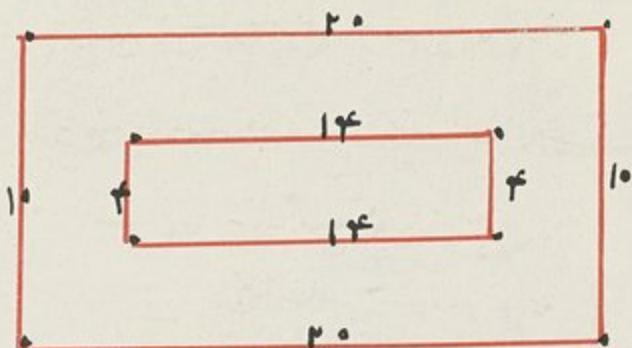

طريق است له نیمه فضل بیان جهار
 وده بر سیرت و آن سه بود دینه
 مجموع جمل و شانزده بر سیرت بیست
 و هشت باشد و این نصف مجیط هرد و
 سطح است در سه زنی هشتاد و چهار بود

۱۲

۱۵

و این مساحت فضل است میان هر دو سطح
و این معنی در مقواست نیز باز آید $\textcircled{۵}$
را اگر مربع مستطیل باشد بین صورت

طریق مساحت شد بود آنکه فضل
میان هر دو طول بکیری و ان سده
باشد و بس هر دو میخ طبع کنی نو د
وشش بود و نیمه آن بر کیرک جمل و هشت
باشد و در سه زنی صد و چهل و چهار
باشد و ان مساحة آن بود $\textcircled{۶}$ **اما**
مساحت بر که وجوان همانست مساحت
مجسمات مثل جون کوید بر که $\textcircled{۷}$ ه

مولشدَ لَنْ بُوْذَ عَرْضَدَ لَزَ وَعَقْشَ
دَهَ لَنْ سَاحَتَ آنْ جَنَدَ باشَدَ طَرِيقَشَ
آنْ بُوْذَهَ طَلَشَدَ عَرْضَنِيمَ صَدَ مَاشَدَ
درَ عَقْشَنِيمَ هَزَارَ بُوْذَ دَارَ سَاحَتَ

فَسْمَةُ الْأَرْضِينَ

آلْ زَمَنِيْ مُسْتَطِيلَ باشَدَ وَخَواهِيمَ كَهَ
سِكَّانِ يَا حَطَارِيكَ يَا بَحْرَ يَكَ يَا جَرَوَتَ
دِيْكَرَ مُعْلَمَ ازاَنَ بازِيرِيمَ ازِبَهَرَ شَخْخَنِيَ
طَرِيقَ آنَ باشَدَ كَهَ ازِ عَرْضَ بَرَشَطَ
بَرَونَ اوْرِيمَ وَدَرَجَلَهَ طَولَ بَوَى دَهِيمَ
يَا ازْ طَولَ آنَ جَرَوَ بَرَونَ اوْرِيمَ
وَدَرَجَلَهَ عَرْضَ بَوَى دَهِيمَ شَالَهَ
دِيْنِيْ هَسْتَهَ طَولَ آنَ نَصَتَ اَسْتَ اَزَ
هَرَجَانِيَ وَعَرْضَشَ حَبَلَ اَسْتَ اَزَهَانِيَ

۱۲

۱۵

دخواهيم له شش لکت پرون او ريم از
 جمل سلس پرون آوريم و آن شش و
 ۳ جهار دانك بود و اين قدر در جمله طول
 بو تدهيم و ياز شصت شش لکت پرون
 او ريم و آن ده باشد اين قدر در جمله
 ۴ هنابوي دهيم و صورت ش است

ستون

	م	ن
		عشره سدس الفعل
م		ن

ستون

۱۲ دا كر خواهيم له از من ميزد و لو مج
 پرون آوريم مساحت هم و لو مج برگيريم
 و بر جمل قسم شينيم الـ خواهيم له از
 ۱۵ جمله بـ لـ و بعضی از شصت بهـ دهـيم آنجـ

پر دن آید از شمت باز بیم و از عرض
 جهل بوت دهیم والخواهیم له از
 جمله شست در بعضی از جهل بدھیم
 مساحة دولوچ بر شمت قسمت کنیم
 و آنچه پرون آید از جهل باز بیم
 و در طول شست بوی دهیم بر صفت

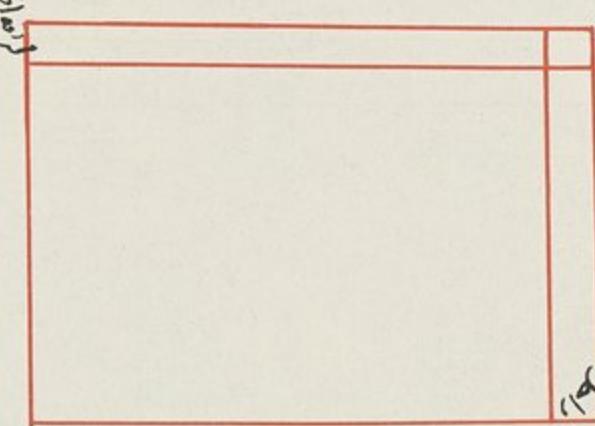
پنجه

کمک

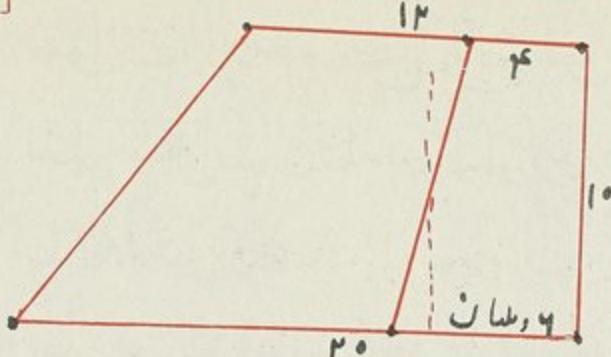
داس ریک عرض بست بود و تقابلش
 دوازده باشد و جانبی کلرده بود و
 خواهیم که سیک لاجهاریک با جروی دیگر
 ازان باز بیم آن حزو ان هد و جانب

۱۲

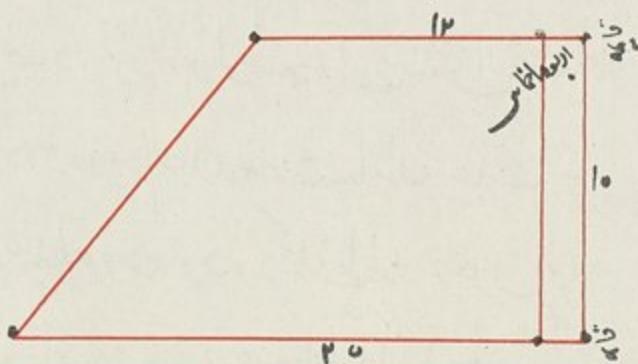
۱۵

متوازن باز بريم و خطی از یکن مقابلش
 کشیم ~~مثل~~ سیک خواستیم که باز بريم
 سیک دوازده بر کیرم و آن حوار را شد
 و سیک بیست بر کیرم و آن شر و جهار داند
 بود و خطی از سر حوار سرسش و حوار داند
 کشیم و در جمله جانب عشره بود هیم
 والر خواهیم که امتحان آن لئیم مساحة
 زمین بیکریم و آن صد و شصت باشد
 زیرا لای نیمه بیست بر کرفیم و آن ده است و
 نیمه دوازده بر کرفیم و آن شصت جمله
 در ده زیتم صد و شصت باشد سیک آن
 بنجاه و سه و دو داند باشد و جون نیمه
 حوار و نیمه شر و جهار داند که فتح و دود
 باشد دوده زیتم هم بنجاه و سه و دو داند
 بود و صورت ش ایست ۵

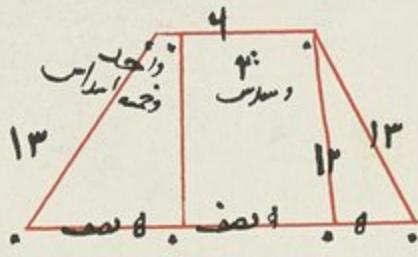
وَلَرْخَوَاهِمْ لَه دُوكُوجِ ازان بَاز بَرِيم
 ساحَت دُوكُوح بَران جَاب قَشَت كَنِيم
 لَه هَر دُونا وَيَه قَا يَه بَرا نَسْت هَر اَجِيرون
 آيَن بَنان قَر رَاز هَر دَو مَتوَازْت بَار بَرِيم
 وَآن قَر رَديز صَوت جَوار حَسْب بَاشَد مَثَالَه

وَلَرْزِيرِد وَجَاجِين بَاشَد لَه ثَلَث يَارِبع
 يَا جَند قَبِيز مَعْلَوم ازان بَيْرون آورِيم

علدران یکی ناشد و باید که مساحت آن
 سلعم
 قدر کرده شود خاکش ازین نوشه
 شد و آن آنست که نمای هر دو متوازن
 در عمود زند آنج حاصل آید مسلح و داد
 و جوز خواهیم کی سیک ازان بر کریم
 از درازانه از بھنا طبق آنست که سیک
 مساحتش بر عمود قسمت کنیم آنج یروں
 آید بد و نیمه لینیم و مضاعف کنیم بمنصف
 از مضاعف بعدها همیم آنج بانداز دراز بین
 هر دو متوازن بذان قدر یرون و دریم
 و از کلو تا هترین هر دو متوازن بقدر
 نیمه آنج از قسمت بیرون آمد یرون و آوریم
 و خط بکشیم **مثال** آن برعی است
 که کلو تا هتر جای شش لرزات و دراز بین
 جانب متوازن آن شانزده کن و هر ضلع

از هر دو وال سیزده است عمود شد و از ده
 باشند و مساحت صد و سی و دو بود و سیک
 آن جمل و چهار باشد این را بر عمود شد
 قسمت کنیم که دوازده است سه و چهار دانک
 بیرون آید بد و نیم کنیم مکن و بخدا نک بود
 و سه و چهار دانک ضعف کنیم هفت دو دانک
 بود آن منصف از ضعف بکاهانیم
 بنج و نیم بانک بد انسنیم که از جانب موازی
 دراز تر بنج و نیم هر متر باید کلرت و از جانب
 کوتاه تر بکار بخدا نک تا جون جمع کلاده شود
 نیمه مجموع سه و چهار دانک بود سه خط
 از سر کل و بخدا نک سه بر بنج و نیم کنیم هر صورت

و ماحتش جهل و جهار بود و امتحانش
 آن باشد که مساحت باغ بلند اکر
 هرد و مساحت خندان مساحة جمله
 بود درست باشد و الا نه ^۵
واکر خواهیم که سیک آن زین
 از بھنا پیرون آوریم نه از دراز ^۶
 طرق آن باشد که هر کل نه متوازین
 در مثل آن زین و اندک از پیشتر سفکتیم
 آنچه باشد بر سه قسم ^۷ زین و مربع لو تا ه ترا
 بر سیک افزایم جذر آنچ حاصل شو ذ
خط فاصل بودیان هرد و متوازت ^۸
 شال آن مربع و جناحین داریم
 که میک طب موازی جهار است و دوم سیست
 و هر ضلع ده است و می خواهیم که سیک
 ازان باز بزیریم و ملکت در لترین جانب

موازی لر مثک بـلایم طـبـقـتـ آنـ باـشـد
 کـاـحـجـارـ رـزـبـیـم وـبـیـتـ رـیـسـبـیـم
 وـکـمـتـرـ اـرـیـشـتـرـیـفـ کـیـم سـیـصـدـ و
 وـهـشـتـاـذـ وـجـھـارـ بـانـدـ سـیـکـلـ آـنـ بـلـیـم
 زـیرـاـکـیـ مـیـخـوـاـهـیـمـ کـهـ بـسـهـ قـمـ بـلـیـمـ وـاـکـ
 بـعـ آـنـ بـرـخـوـاـهـیـمـ آـورـدـنـ بـرـجـھـارـ
 قـمـ کـیـمـ وـجـونـ بـرـسـهـ قـسـتـ کـیـمـ
 صـدـ وـبـیـتـ وـهـشـتـ بـرـیـونـ آـینـ مـرـبـعـ کـوـتاـهـ تـرـ
 کـهـ شـاـنـزـدـهـ اـسـتـ بـرـانـ اـفـاـیـمـ صـدـ وـجـهـلـ
 وـجـھـارـ بـاـشـنـ حـذـرـاـنـ کـ دـواـزـدـهـ اـسـتـ
 خـطـ فـاـصـلـ بـوـدـ بـیـانـ سـیـکـلـ وـسـیـکـلـ
 وـجـونـ خـوـاـهـیـمـ کـهـ عـوـدـشـ بـلـایـمـ کـوـیـمـ بـیـنـ
 مـرـبـعـ اـسـتـ دـوـجـنـاـ حـیـزـ کـ هـدـ وـجـاـ نـبـ
 مـتوـازـیـ بـلـیـ جـھـارـتـ وـپـلـ دـواـزـدـهـ وـهـرـ
 ضـلـعـ بـنـجـ اـسـتـ عـوـدـشـ بـوـدـ بـرـقـیـاسـ

۳

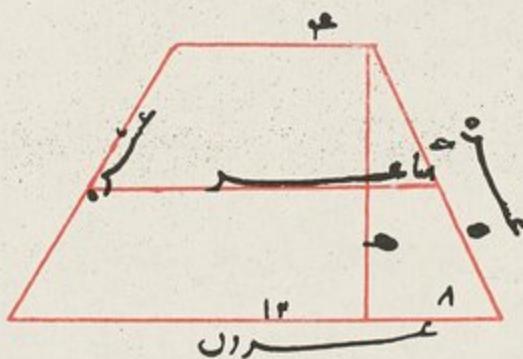
۴

۵

۱۲

۱۵

آنج لفه شد و جون خواهیم که هشت
 بایم سه درینه هرد و متوازک زنیم
 که آن هش است مست و خواربود ۵
 والر خواهیم که نیمه آن بیرون آوریم
 بر دو قسم کنیم آنج برسه قسم کردیم
 و صورت ش ایست ۶

والر خواهیم کا بایم کا ازان جانب
 که ده بود جمله درین سیکفت
 ده در خط فاصل زنیم که دوازده است
 صد و بیست بود این را بر هرد و متوازک
 که بیست و خوارست قسم کنیم بچ پروزد ۷

والخواهيم که تانعيب سیکل از عود
 ب دائم شرک جمله عودست در خط
 ماقل زنهم ی دوازده است هفتاد و
 بود بر هدوم تو زن کاست وجهاست
 قست لیم سه یرون آید و انقدر ثلث
 از عوده والخواهيم که از شلث
 متسارع الصلع یا متسارع الساقین
 یا مختلف الصلع سیکل یا جواریک یا
 جزوی یکر یرون آوریم طرق آن
 باشد که هر ضلع له خواهيم بر مخرج آن
 جزو له میخواهيم قسم هاییم آنقدر
 از قاعده یرون آوریم و خطی ازان
 براویه بلند تر کشیم مثالث مثلثات
 مختلف الصلع یک ضلع ازو بازده و دنم
 سیزده و سیم جوارده و خواهيم که

۲

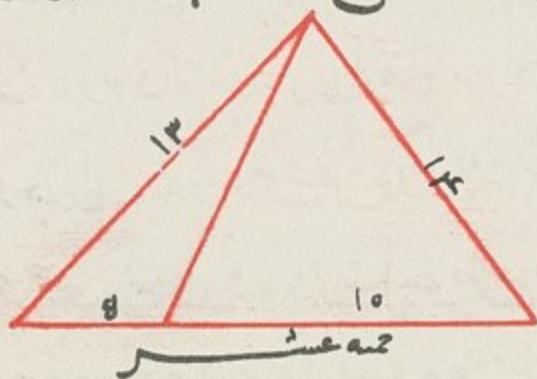
۴

۹

۱۲

۱۵

سیکل آن بدر از این و زاده هم بازده بر
 مخرج سیکل کا سه است قسم ستون بخ
 بیرون آید آن قدر بخ است از سر ضلع
 بازده بیرون اور یم و خطی زان بلاوه
 کشیم آن فدر سیکل مین ما شد و همین
 دبع و حسن و غیره قمار کند و آن را بزده
 پاچهاردہ برسه قسم ستون رو باشد
 ولیکن آید یا از ضلع وی باز بزند و صورتی

۱۲

والد خواهیم که ازین مثلث جزوی از
 هفتاً مثلث بیرون اور یم مثلث یاریع یا
 آن جزو یا خواهیم جنانک عمود را

۱۵

سِرِزْ طَبِق آن باشَد لَه هَرِضْلَعِ دَرِشَل
 او زِيم و لَزِمْلَع آن جَزْوِيَرون آورِيم
 كَه خَواهِيم تا جَزْآن آن قَدر بُودَلَه بَزان
 جَزْورِسَد از هَرجَابِي مَثَالِش مِخَواهِيم
 كَه از بَنْ مَثَلِش بَايَادِكَرْدَه شَد بِنْمه بِيمَنا
 بِرِون او رِيم سِيرِزَه در مَثَلِش نِيم
 صَد وَشَصَت وَنه بُود بِنْمه آن بِرِكِيم
 هَشتَا ذَوْجَها روِيم باشَد جَزْآن
 آن قَدر بُودَلَه بِنْمه دَسَنَارِضَع سِيرِزَه
 و جَزْآنَكَه نَه و سَدَسِي و مُنْ سَدَسِي بُود بِقَرَّ
 و سِحَنِز جَهارَدَه در مَشَل خَويشِن نِيم
 و نِيمَه مَبَلَع بِرِكِيم و آن بُود و هَشت باشَد
 جَلَدَش كَه نَه و هَشت تَع بُود بِقَرَّ
 آن قَدر باشَد لَه بِنْمه رسَد از جَانِب
 مَلَع جَهارَدَه كَه و هَجَنِب بَايَزَدَه در بايَزَدَه

۳

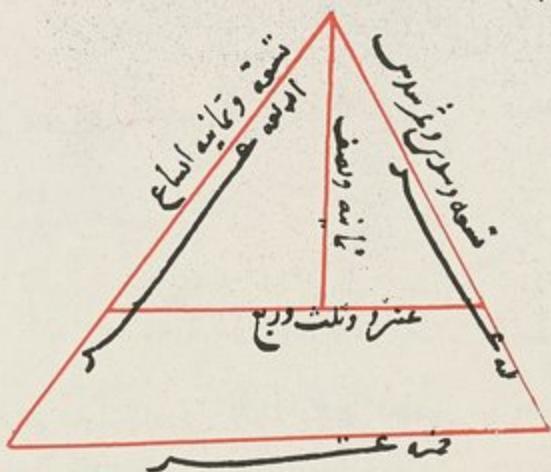
۴

۵

۱۲

۱۵

زیم و نیمه مبلغ برکلیم صد و دوازده
 و یم باشند جذر آن قاعده نصف بود
 که پروران اوردیم و این جذر ده زیم و
 نیم آنکه بود تقریب والخواہیم که حصه
 آن از عمود بیانم و عود دوازده است
 نیمه منجذبه زیم و آن هفتاد و دو
 است جذر آن قدر همود است و آن هشت
 و یم بود تقریب و صورش اینست

والخواہیم که از زمین قایم الزوايا
 متساوی الاصلاع يا غير متساوی الاصلاع

راهی هر دن او ریم از مهنا یاد را زامین
 که میان سه ترا جهارت نابغه تن بود
 یا خد آنکه باشد که طرق شان بود
 که از قلع که میخواهیم که بینهارا
 ازان برگیریم دران علاوه سه ام
 زینم که زمین بران سه ام قسمت
 خواهیم لرد و بس عذر راه ازان
 بیشتر کنیم آنچه باشد مقسوم علیه باشد
 و سرمه مساحه در علاوه ورثه زینم
 الان غیب آنکه راه بروی است
 و مبلغ برمقسوم علیه قسمت کنیم آنچه بود
 آید از قسمت طول راه بود چون طول
 و عرض معلوم شد باقی زمین مقسوم بود
 میان ایشان بونرا پیش خذلی تعالی
 مثالقت که در میان هست بیست کز در کز

و می خواهیم که آن افتد لینم بیان به برادر
 و راهی از میان بازبینیم یعنی دو خواز
 ۳ وارجنبی نمی خواست باز خواهیم
 بودن و می خواهیم تا باینم یا طولانی
 را مجنحت طرق آن بود که یعنی
 درسه ذینم نوذ بود عرض راه که دو لاز
 است از آن یعنی هشتاد و هشت کامند
 و این مفصول علیه خواهد بود نکه داریم
 و سفر حماحه کل ششصد است در دوزینم
 ۹ و آن عدد برادرانست آناینکه راه
 بروش هزار و دویست باشد و آن بیه
 آن درد و می باشد زدن که همراهان دو تن
 خواهد بود و بی هزار و دویست بر
 هشتاد و هشت قسم چشم آنج یورن
 ۱۲ آید دراز آراحت و آن سیزده و هفت
 ۱۵ آید دراز آراحت و آن سیزده و هفت

جزو باشد از یازده جزو از یک کند
درینه دوکن و معرفش از قلم سی است
وطول شار قلم سنت است و مساحت
بیست و هفت و سه جزو از یازده جزو باشد
مساحت جمله زمین ششصد است و جو
مساحت راه ازان سه کم با نصف و هفتم
و دو و هشت جزو از یازده جزو باشد
نصیب هر یک صد و نود کروده جزو از
یازده جزو از یک کن باشد بیرون صفت

مساحه	مساحه
۱۹۰	۱۹۰
۱۰	۱۰
۱۱	۱۱
۱۲	۱۲
۱۴	۱۴
مساحت صد و نود و ده جزو از یازده جزو بلون	

و انتخانش آن بود که نصیب زیر ترا مساحت
بکشنا کل برابر هر یک از نصیب کافی بود راست
باشد والله و ای تعالیٰ اعلم

بـلـاـكـ مـقـوـدـ اـزـ يـعـ بـلـ عـنـ اـسـتـ وـالـ
 لـتـ حـ رـمـاسـاحـةـ بـسـيـارـ كـرـدـهـ اـنـ وـآنـ
 مـنـ آـفـتـ يـقـاسـاـ مـانـ جـونـ قـمـتـ مـلـتـ
 وـغـرـفـهـ دـرـ مـلـكـيـعـ بـاـشـلـ كـهـ زـيرـشـ دـرـ
 مـلـكـ بـعـدـ وـبـالـآـانـ دـرـ مـلـكـ دـبـيـكـتـ
 وـيـاـ بـالـآـانـ دـرـيـنـ مـلـكـ وـزـيرـشـ دـرـ
 مـلـكـ دـبـيـكـتـ بـجـيـهـ مـعـيـنـ بـعـ نـهـنـدـ
 بـشـلـ آـلـ زـيرـتـاـ مـسـتـنـطـرـ كـلـ بـاـشـنـ
 وـاـزـ مـسـتـنـطـرـ تـاـ سـطـحـ بـالـادـبـلـرـ دـبـوـدـ
 دـوـسـيـكـ صـلـحـ زـيرـلـ نـهـنـدـ وـسـيـلـتـ
 صـاحـبـ عـلـوـرـاـ وـآـلـ زـيرـتـاـ سـطـحـ بـالـادـبـلـرـ
 بـاـشـنـدـ وـسـطـحـ بـالـادـبـلـرـ دـبـوـدـ بـخـرـاـكـ
 صـاحـبـ مـرـاـكـيـرـنـدـ وـدـاـنـلـ صـاحـبـ
 عـلـوـرـاـ وـآـلـ زـيرـقـاـ نـيـهـ اـرـتـقـاعـ

سطح بالا يانو ديلك آن يک را بود سه ربع
 اور آسکيرند و ربیع صاحب علورا والر
 زیر يک را باشد و مستظر ديلك را سطح
 بالا سم را دو سیک صاحب زیر آنند
 و سیک دیگر آن هر دیگرند واین همه
 خشکی باطل است و نهاد او بر فضاد
 که هیچ دلیل بران نیست ه و مطری عدل
 آن باشد که تقدیل قیمت بلند و حون
 مملک را قسمت کند که درینه آن عزفه
 باشد و درینه دیگر باشد به بسته
 که تا جه قدر در قیمت زیاده شده است
 بسبیب آن عزفه و آن قدر زدیل شرک
 شرک دیگر دهد و همچنان آن در نصیب
 شرک مرآب همایه برانت و در نصیب
 دیگر خواهد بود به بسته بی آن یعنی

بخند حکم فیت شنف است که عمر آب همسایه
 برآنست و بدان قدر زر با وی دهند
 ۳ یا ملک بدان قدر دیادت بود بعده تسلیم
 دارند و مذین فی اسلام شالا این می کنند
 و قمحت مرد ربطی نا مدنی بود برعکس املاک
 ۴ بازیک کود نه بقدر مساحت سرایها و دوله ک
 که ملک یکی باشد و حق نایاب پلوی بران
 بود عمارت جمله بر صاحب بوار بود ۵
 ۹ و مخیر عارت سطحی احتمال خشخمه بود
 و حق عمر آب بران دیگر را بود عارت
 سطحی جمله بر صاحب سطح بود ۶

۱۲ ص
 وال شخصی ملکی نفوذ برگشته ساختش می ک
 ۱۵ غیری است و باره دران ملک با لامدارد یا
 بالا باره ملک دران بود و زیر پسر در جائی

باشد ساحت آنج قرارست ^{با} مالات ^ش بتبغ
 بیا یزد کرد زیرا یجون ملکی فروخته شود
 ساحتی معلوم ساحة قرار کرده شود نه
 ساحة مستنط و سطحه ^و ~~و~~ ^ک لریک قبیر
 فروخته باشد و بمستنط رای سطح تمام شود
 بزار کام ^ک نلند ^{با} ^ک ساحت آنج قرار بود
 برسیل امالت کام ^ک نلند ^ه بس اخر
 بد امتنی ^ک ساحت برقرار نہیں افت
 نه بر غرفها و بالاهاه ^ب ل ^ک ل جھر و بر پشت
 ساپاطی فروشنند ^{یا} خانه بر پشت زیرین
 دیگر ک ^ی ساحتی معلوم آنله از جھر را
 و آن خانه را ساحة بیا یزد ^و ~~ک~~ لرجه
 نه برقرار نہیں باشد زیرا ^ک ا قرار ابن جهن
 و این خانه برسیل امالت جنیں ساخته اند
^ک لون و ازین قرار ^ک هست خانه و جحجه

۳

۴

۹

۱۲

۱۵

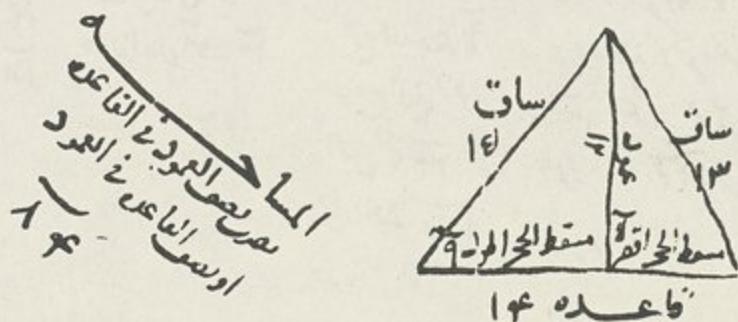
خلاف آنکه خود بر قرار اهلی بود و غرنه
 تبع آن باشد و آن رایع کوید من بنان
 فروختم با مساحته بالا پز در جله مساحت
 کیرند کوئم مساحته بر غرفه بینفتند
 و آن رتوینین فروخت راضی سیتی ترا خیارت
 ۳ يالجارت بلن برای قرار اهلی بینند
 نه بالا بتعاست یا فسخ بیعنینه و آن
 باره از علک میبع بالا آن در خانه
 ۶ دیگر باشد و مشترک کوید من نهاد شتم
 که این پر کا در مکلاست بالات آن نیز
 هم در انت کوئم چون ندانستی ترا مخین
 ۹ خیارت یا الجارت بلن آن رخواهی یا فسخ
 عقدکن ه و چون حبیز کشید هیچ چیغت
 بر بشان نباشد و راستی نله داشته باشد
 ۱۲ و خذله نعا یا داناتراست بران ۵

این صفحه و صفحه پشت آن به صورت یک ورق مستقل در متن خطی
بین صفحات ۹۹ و ۱۰۰ قرار داشت:

استخراج مسقط الجر

ما بز موقع ساقعه بر قاعده قيمت آن و خارج نمه آکر خواهد برقاعده
افزایید که نف آن مسقط الجر طول بود و آکر هم اهدل ز قاعده نقصان
که نه ما بق مسقط الجر اقصر بود به حال من مسقط الجر از ز فلن
که ملاصقاً وست نقصان که ما بق منع عویش باشد حدزی عنده بود
عوود در نصف قاعده یا نصف عوود در قاعده هزب که مساحة باشد

مثل بحیله الاصلاح حادالز وايا

القاعد
١٤

مصنوعاً على ما في الساقين بهما
٦٧ قائم ثم

٤

الساق
١٣

الإبط
١٥

٢٢ ك ١٦٩

الساق

٦

العنق
٦

الإبط
١٨

براءة لغيره عن التسميم سخان الحادى عزالقى
٦ القاعدين ٩٠ ٢٠

الصدر
٦

عن سبب العرق عن الأضطراب فى الحركة
الإبط لسعوان من سقط آخر دورة قدم
من المسلط
عن الصداع الأفروند
من الملح الإبط
عن ٢٢ ك من ١٦٩ من
النمرد ٢٣

صفنا ٦

من الموج ١٤
جزء ٦ ١٢

فهرست اصطلاحات

ترجمه فارسي كتاب الایضاح

* «الف»

ارتفاع - ۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۳۸

ازج - ۱۴۰ - ۱۴۱

«بمثل ازجی است که طوش بیست گز است» ص ۱۴۱

استخراج عمود - ۱۳۱

«و استخراج عمود خود پیش ازین نوشته شد» ص ۱۳۱

افزودن - ۹۷ - ۱۰۰ - ۱۰۴

«... پنجاه و شش بماند بر قاعده قسمت کنیم چهار بیرون آید بر قاعده

افزاییم» ص ۹۷

براافزودن - ۱۳۶ - ۱۳۸

«پس مساحت آنج براافزودیم که آن شش و چهار دانک است...»

ص ۱۳۸

افکندن - ۹۲ - ۹۸ - ۱۰۱

«چهار از چهارده بیفکنیم» ص ۹۸ اقل از اکثر افکندن - ۱۱۹

اندک از بسیار افکندن - ۹۵ اندک از بیش افکندن - ۱۰۰

اندک از بیشتر افکندن - ۱۵۱ کمتر از بیشتر افکندن - ۱۰۴

بازافکندن - ۱۳۶

«پس مساحت آنج براافزوده باشند بکنند و مبلغ آن از مبلغ جمله

بازافکندن» ص ۱۳۶

در افکندن - ۱۰۰

«سنگی از سر پلخ شاترده و پلخ دوازده در افکند بر پلخ بیست تا

مسقطالحجر پیدا گردد» ص ۱۰۰

ه در مورد اصطلاحاتی که در صفحات مختلف تکرار شده است به ذکر شماره

یک یا چند مورد اکتفا رفت.

انگشت - ۸۹

« هر انگشتی قدر شش جو بود پشت و شکم با پشت و شکم یکدیگر
نهاده » ص ۸۹

« ب »

باره - ۱۶۳

باز بر بدن - ۱۱۱ - ۱۴۴ - ۱۴۶

« و مثلثی قایم الزاویه از آن باز برند » ص ۱۱۱

باز دست آوردن - ۱۰۴ - ۱۰۵

« و اگر خواهیم مسقطالحجر باز دست آوریم » ص ۱۰۴

بر آوردن - ۱۲۶

« یکی آنک از میانش مثلثی متساوی الساقین برآورند » ص ۱۲۶

بر گرفتن - ۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵

« عرش نیز برگیر و آن ده بود » ص ۹۴

بر سر یکدیگر گرفتن - ۱۲۵

« مساحتش آن باشد که هشت و دو بر سر یکدیگر گیرند » ص ۱۲۵

بس ر یکدیگر بردن - ۱۲۰

« یازده در یازده زنیم که آن پنج و شش است و دوازده در دوازده

و بس ر یکدیگر بریم » ص ۱۲۰

بیرون آمدن - ۹۷ - ۱۰۰ - ۱۰۴

« ... صد و دوازده بماند قسمت آن کنیم بر قاعده پنج و سه خمس بیرون

آید » ص ۱۰۴

بیرون آوردن - ۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۵۱

« سیک آن زمین از پهنا بیرون آوریم » ص ۱۵۱

« ت »

تخدم - ۹۰

- « و ده کومج کریوین بود که آن را یک تخم گویند » ص ۹۰
- تعدیل بقیمت کردن - ۱۶۲
- « و طریق عدل آن باشد که تعدیل بقیمت کنند » ص ۱۶۲
- تفطیع - ۱۱۵ - ۱۱۰
- « و مساحت آن الا بتقطیع نتوان کرد » ص ۱۱۵
- تفطیع کردن - ۱۳۵
- « و دیگر شکلها که ازین جنس باشند آن را تقطیع باید کردن » ص ۱۳۵
- تکسیر - ۹۳ - ۹۴ - ۱۱۸ - ۱۲۴
- « ده در مثل خویش زن صد باشد و ربع صد در ثلثه اربعانه زن هزار و هشتاد و هفتاد و پنج بود ، جذرش برگیر و آن چهل و سه و دو دانک است ، بتقریب که تکسیر باشد » ص ۹۴
- تصییف کردن - ۱۰۶
- « ... و اگر تصییف کند جذر آن عمود باشد » ص ۱۰۶
- تیزسر - ۱۳۵
- « و اگر جسم مخروط باشد که زیرش بسیط باشد و بالای آن تیزسر »
- ص ۱۳۵
- «ج»
- جذر - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶
- جذر گرفتن - ۹۴ - ۹۳ - ۹۸
- ... پس ربع مربع ضلع در ثلثه اربع آن زنی و جذر آن برگیری »
- ص ۹۳
- جذر ستادن - ۱۰۵
- « ... بماند نود و دو و چهار خمس الخمس جذرش بستائیم » ص ۱۰۵
- جریب - ۹۰
- « و ده کومج کریوین بود که آن را یک تخم گویند و جریب نویسند »
- ص ۹۰

جمع کردن - ۹۲ - ۹۳ - ۹۵

« وجه دوم در مساحت مثلث آن است که جوانب همه جمع کنی » ص ۹۲

جو - ۸۹

« هر انگشتی قدر شش جو بود » ص ۸۹

« خ »

خط فاصل - ۱۵۱ - ۱۵۲ - ۱۵۳ - ۱۵۴

... شش که جمله عمود است در خط فاصل زئیم » ص ۱۵۴

خط کشیدن - ۱۱۵ - ۱۴۷ - ۱۴۹

« چنانکه خطی از یک زاویه منفرج بزاویه منفرج دیگر کشند » ص ۱۱۵

« ۵ »

دانک - ۹۳ - ۹۴ - ۱۰۰

« مثلثی است که هر ضلعی از آن ده گز است ، عمودش جذر هفتاد و پنج بود و آن بتقریب هشت و چهار دانک باشد » ص ۹۳

دایره - ۱۲۳ - ۱۲۵ - ۱۲۶

دست - ۸۹

« بیست و چهار رش دستی بود » ص ۸۹

دور - ۱۲۱ - ۱۲۳

« نیمة قطر در نیمة دور ضرب کرده شود آنج بر سد مساحت باشد »

ص ۱۲۱

« ۵ »

ذراع - ۸۹ - ۹۰

« ذراع شش قبضه باشد » ص ۸۹

ذوات الاضلاع - ۱۳۰

ذو جناحين - ۱۴۸

« و اگر زمین ذو جناحین باشد » ص ١٤٨

«»

رد کردن - ١٣٥

« و دیگر شکلها که ازین جنس باشد آنرا تقطیع باید کردن و ردآن
با مثبات یا مربuat یا مقواست باید کرد » ص ١٣٥

رسیدن - ١٠٣ - ١٠٩ - ١١٤ - ١١٦ - ١٢١

« آنچه بر سر مساحتش باشد » ص ١٠٩

رش - ٨٩ - ٩٠

« قصبه شش رش بود » ص ٩٠

«»

زاویه - ٩١ - ١٠٠ - ١٠٣

(زاویه) حاد - ٩٩ - ١٠٠ - ١٠٢

زاویه قایم - ٩١ - ١٠٢

زاویه قایمه - ١١٠ - ١٤٨

زاویه منفرج - ٩١ - ٩٩ - ١٠٠

زدن - ٩٤ - ٩٥ - ٩٦

« ده درمث خویش زن صد باشد » ص ٩٤ بعضی در بعضی زدن - ٩٥ - ٩٩

١٠٧ درمث خویش زدن - ٩٣ - ٩٢ - ٩٤ در مثاش زدن - ٩٥ - ١٥٦

در یکدیگر زدن - ١٠٣ - ١٣٢ زیر در بالا زدن - ١٣٧

زيادت داشتن - ٩٥

« ... و بهيني که چند زيادت دارد بر هرجاني » ص ٩٥

زيادت کردن - ١١٩ - ١١٧ - ١٢١

« و اگر دور در مثل خویش زند و سه ربع بر مبلغ آن زيادت گئند »

ص ١٢١

«س»

ساباط - ۱۶۴

«اگر حجره بر پشت ساباطی بفروشند» ص ۱۶۴

سدیگر (سه دیگر) - ۱۱۰

السطح المتداخل - ۱۴۲

سمک - ۱۴۰

«اگرخواهی که محیط ستونی گرد بدانی بی سطح قاعده آن دوران قاعده

در قدر سمکش زن آنج برآید قدر محیط بود» ص ۱۴۰

سهم - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۲۸

«و نیمه آن که پنج است در سهم زند» ص ۱۲۵

سیک (سه یک) - ۹۴ - ۱۳۷ - ۱۴۴

«ش»

شبیه معین - ۱۱۳ - ۱۱۵

«اما نوع پنجم از مربuat شبیه معین است» ص ۱۱۳

شكل طبلی - ۱۳۴

شكل هلالی - ۱۲۹

«ض»

ضرب کردن - ۱۲۱ - ۱۳۷ - ۱۳۸

«و بالای آن ضرب کنیم در زیرش» ص ۱۳۷

ضعف - ۱۳۱

«و آن ضعف هر ضلعی باشد» ص ۱۳۱

«ط»

طول - ۱۰۹ - ۱۰۸ - ۱۰۷

«ع»

عرض - ۱۰۹ - ۱۰۸ - ۱۰۷

علو - ۱۶۲ - ۱۶۱

» دوسیک صاحب زیر را نهند و سیکی صاحب علو را « مص ۱۶۱

عمق - ۱۴۴ - ۱۳۵

عمود - ۹۶ - ۹۵ - ۹۳ - ۹۲

«غ»

غلط - ۱۴۱

» و غلط که میان دوقوس است یک کثر است « مص ۱۴۱

«ف»

فضل - ۱۱۴ - ۱۱۶ - ۱۴۲ - ۱۴۳

» طریق آنست که نیمه فضل میان چهار و ده برگیری و آن سه بود «

MSC ۱۴۲

فضل داشتن - ۹۹ - ۹۹ - ۱۰۲

» و به بینیم که چند فضل دارد بر هر جانبی « مص ۱۰۲

فضله - ۱۲۷

» و پس مساحت آنچه فضله باشد برین قوس بزرگ کرده شود « مص ۱۲۷

«ق»

قاعده - ۹۷ - ۹۶ - ۹۵ - ۹۳

قبضه - ۸۹

« قبضه چهار انگشت بود » ص ۸۹

قسمت کردن - ۹۷ - ۱۰۰ - ۱۰۴ - ۱۱۷

« و اندک از بیش بیفکنیم صد و دوازده بماند بر قاعده قسمت کنیم »

ص ۱۰۰

قصبه - ۹۰

« قصبه شش رش بود » ص ۹۰

قطر - ۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۱۲ - ۱۱۳

قطر بزرگتر - ۱۱۲ - ۱۲۰

قطر درازتر - ۱۲۰

قطر کوچک - ۱۳۰

قطر کوچکتر - ۱۱۲ - ۱۲۰

قفیز - ۹۰ - ۱۴۸ - ۱۶۳

« و شش دست یک کومج باشد که آن را قفیز خوانند » ص ۹۰

قوس - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۴۱

قوس خارج - ۱۴۱

قوس داخل - ۱۴۱

« ک و گ »

کاستن ۱۳۸

« بدانستیم که در قدر هردو کر و نیم یک کن بکاسته است » ص ۱۳۸

کاهانیدن - ۱۱۲ - ۱۱۹ - ۱۳۸ - ۱۴۹

« و از مربع ده که صد است بکاهانیم سی و شش بماند » ص ۱۱۲

کره - ۱۳۹ - ۱۴۰

کریو - ۹۰

« و ده کومج کریوی بود که آن را یک نخم گویند و جریب نویسنده »

ص ٩٠

كوجم - ٩٠ - ١٤٥ - ١٤٦ - ١٤٨

«شن دست است» ص ٩٠

«م»

مبلغ - ١٠٧

«ويکي دیگر آنکه ضلعها بعضی در بعضی زنی، جذر آن مبلغ مساحت

باشد» ص ١٠٧

مثلث - ٩٠ - ٩١ - ٩٢ - ٩٣

مثلث قائم الزاوية - ١٠٣ - ١١٦

مثلث متساوي الأضلاع - ٩٠ - ٩١

مثلث متساوي الساقين - ١٢٦

مثلث مختلف الأضلاع - ٩٩ - ١٠٢

مجسم - ٩٠

مجسمات - ١٣٥ - ١٤٣

«واما مساحت بر که وجی همانست که مساحت مجسمات» ص ١٤٣

محیط - ١٢٠ - ١٢١ - ١٢٢

محیط بودن - ١٠٠ - ١٠٣ - ١٠٧

مخرج - ١٥٤ - ١٥٥

«که هر ضلع که خواهیم بر مخرج آن جزو که می خواهیم قسمت کنیم»

ص ١٥٤

مخروط - ٩٠ - ١٣٥ - ١٣٦

مخروط محددا الرأس - ١٣٨

«باید که پنج کز بر سرش افزاییم تا مخروطی محدد الرأس گردد» ص ١٣٨

منحصر - ۹۰

مدور - ۹۰ - ۱۲۱ - ۱۳۵

مدورات - ۱۲۰

مربع - ۹۰ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۱۰

مربعات - ۱۰۷ - ۱۰۹ - ۱۱۲

مربع ذو جناحين - ۱۵۱ - ۱۵۲

مربع قائم الزاوية - ۱۱۱

مربع قائم الزوايا - ۱۱۶

مربع كردن - ۱۰۱

و هر قسم که خواهیم ازین هر دو مربع کنیم « ص ۱۰۱

مربع مستطیل - ۱۴۳

مربع معین - ۱۱۲ - ۱۱۳

مساحت - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳ - ۹۴

مساحت کردن - ۱۱۶ - ۱۱۴ - ۱۱۱ - ۱۰۰

و مساحت آن چنان باید کرد... » ص ۱۰۰

مستطیل - ۱۴۴

مستنطر - ۱۶۲ - ۱۶۱ - ۱۶۴

اگر زیر تا مستنطر یکی را باشد و از مستنطر تا سطح بالا دیگری را

بود » ص ۱۶۱

مسدس - ۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۳۳

مسدس مختلف الاخلاع - ۱۳۳

مسقط الحجر - ۹۷ - ۱۰۰ - ۹۸ - ۱۰۱

« و عمودش دانسته نگردد الا بمعرفت مسقط الحجر » ص ۹۷

مضاعف - ۱۴۹ - ۱۵۰

« منصف از مضاعف بکاهایم » ص ۱۵۰

مضاعف کردن - ۱۰۶ - ۱۴۹ - ۱۵۰

« آنج بیرون آید بدوانیمه کنیم و مضاعف کنیم » ص ۱۴۹

مطلوب - ۹۰

مقطع کردن - ۱۱۴ - ۱۳۳

« و طریق دوم آن بود که مقطع کنند بدومثلث » ص ۱۱۴

مقطوع (نوعی مربع) - ۱۱۰

مقوس ۹۰

مقوسات ۱۳۵ - ۱۴۳

ممسوحات - ۹۰

« و مسوحات خالی نباشد از مثلث و مربع و مدور ... » ص ۹۰

منصف - ۱۴۹ - ۱۵۰

« منصف از مضاعف بکاهایم » ص ۱۵۰

«ن»

نقسان کردن - ۱۰۵ - ۱۰۶

« و عمود چنان بازدست توان آورد که مربع نیمة قاعده از مربع یکی

از ساقین نقسان کند » ص ۱۰۵

نقسان گرفتن - ۱۳۸

« زیرا که پنج کژ دوکر نقسان میگیرد » ص ۱۳۸

«۶»

وتن - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۲۷

«۵»

هفتیک (- هفت یک) - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳

انتشارات بنیاد فرهنگ ایران

منتشر کرده است

<p>۲۷ - اخبار الطوال ۲۵۰ ریال</p> <p>۲۸ - تاریخ بیداری ایرانیان (بخش اول)
۳۰۰ ریال</p> <p>۲۹ - فرهنگ‌هزار شهای بهلوي ۴۰۰ ریال</p> <p>۳۰ - خوابگزاری ۳۰۰ ریال</p> <p>۳۱ - فتوح البلدان ۳۰۰ ریال</p> <p>۳۲ - داستانهای دل‌انگیز ادبیات فارسی
۲۰۰ ریال</p> <p>۳۳ - عقاید و رسم‌و عاده‌مردم خراسان ۳۵۰ ریال</p> <p>۳۴ - ناصر خسرو و اسماعیلیان ۲۵۰ ریال</p> <p>۳۵ - داستانهای دل‌انگیز (جیبی) ۳۰ ریال</p> <p>۳۶ - ضمیمه درس تاریخ زبان فارسی ۵۰ ریال</p> <p>۳۷ - زین الاخبار ۵۰۰ ریال</p> <p>۳۸ - ترجمة مفاتیح العلوم ۲۵۰ ریال</p> <p>۳۹ - سفر نامه ارمنستان و مازندران ۲۵۰ ریال</p> <p>۴۰ - مفتاح النجات ۲۵۰ ریال</p> <p>۴۱ - دستور زبان فارسی میانه ۳۰۰ ریال</p> <p>۴۲ - التصفیة فی احوال المتصوفة ۳۵۰ ریال</p> <p>۴۳ - یاداشت‌های سیاسی علاء‌الملک ۱۵۰ ریال</p> <p>۴۴ - آئین شهرداری ترجمة معالم القریب
۱۵۰ ریال</p> <p>۴۵ - زبان‌شناسی زرکوب ۱۵۰ شمیز ۸۰ ریال</p> <p>۴۶ - تاریخ کیلان و دیلمستان</p> <p>۴۷ - طریق قسمت آب</p> <p>۴۸ - مجموعه مقالات ایران‌شناسان</p> <p>۴۹ - یونانیان و بربرها</p> <p>۵۰ - شاه اسماعیل صفوی</p> <p>۵۱ - الایضاح</p> <p>۵۲ - سمک عیار</p> | <p>۱ - تفسیر قرآن پاک ۲۰۰ ریال</p> <p>۲ - الابنیه عن حقایق الادویه ۴۰۰ ریال</p> <p>۳ - فرهنگ اصطلاحات نفت ۴۰۰ ریال</p> <p>۴ - صوره‌الارض ۲۰۰ ریال</p> <p>۵ - ترجمة تاریخ طبری ۶۰۰ ریال</p> <p>۷ - سفر نامه ابن‌فضلان ۱۵۰ ریال</p> <p>۷ - شمارنامه ۱۵۰ ریال</p> <p>۸ - استخاراج آبهای پنهانی ۶۰ ریال</p> <p>۹ - نظری به فلسفه صدرالدین شیرازی «ملاصدرا» ۱۰۰ ریال</p> <p>۱۰ - کتاب الاغراض الطبلیه ۷۰۰ ریال</p> <p>۱۱ - وزن شعر فارسی ۱۰۰ ریال</p> <p>۱۲ - ترجمة میزان الحکمة ۱۵۰ ریال</p> <p>۱۳ - دستور الوزراء ۳۰ ریال</p> <p>۱۴ - یواقیت العلوم ۱۵۰ ریال</p> <p>۱۵ - السامی فی الاسامی ۵۰۰ ریال</p> <p>۱۶ - تفسیر قرآن کریم ۵۰۰ ریال</p> <p>۱۷ - واژه‌نامه بندھش ۵۰۰ ریال</p> <p>۱۸ - تحریر تاریخ و صاف ۲۰۰ ریال</p> <p>۱۹ - بهجت الروح ۷۰ ریال</p> <p>۲۰ - المرقاء ۲۵۰ ریال</p> <p>۲۱ - تاریخ پادشاهان و پیامبران ۱۵۰ ریال</p> <p>۲۲ - شرح کتاب التعرف لمذهب التصوف ۳۰۰ ریال</p> <p>۲۳ - رسوم دارالخلافه ۱۰۰ ریال</p> <p>۲۴ - تاریخ زبان فارسی ۵۰ ریال</p> <p>۲۵ - منظومة درخت آسوریک ۱۵۰ ریال</p> <p>۲۶ - فرهنگ بهلوي به فارسی و فارسی به
پهلوی ۳۰۰ ریال</p> |
|--|---|

بزودی منتشر می‌شود :

۱۷ - وقوع گوئی در شعر فارسی
۱۸ - کانی‌شناسی
۱۹ - راهنمای ادبیات فارسی
۲۰ - ترجمة تقویم الصحوه
۲۱ - ترجمة بهجت الروح
۲۲ - همای و همایون
۲۳ - تاریخ بیداری ایرانیان (بخش دوم)
شامل جلد های ۵-۴
۲۴ - تاریخ رویان
۲۵ - تحفۃ البهادر
۲۶ - دستور الاخوان
۲۷ - کتاب‌شناسی ایران
۲۸ - تقویم البلدان
۲۹ - فدائیان
۳۰ - منصور حلاج
۳۱ - نادر نامه
۳۲ - بدایع الواقعی | ۱ - تاریخ بیداری ایرانیان (مقدمه و شرح حال مؤلف)
۲ - مخارج المعروف
۳ - البلند
۴ - واژه‌نامه مینوی خرد
۵ - تنسوخ نامه
۶ - ترجمة صور الکواكب
۷ - ترکستان نامه
۸ - هدایة المتعلمین فی الطب
۹ - شیراز نامه
۱۰ - فرهنگ اصطلاحات کشاورزی و دامپروری
۱۱ - سملک عیار ، دوره کامل
۱۲ - تاریخ زبان فارسی
۱۳ - رساله سرحدیه
۱۴ - تفسیر کمبریج
۱۵ - لمعة السراج
۱۶ - تفسیر قرآن پاک |
|--|--|

Library of

Princeton University.

Princeton University Library

32101 088431315